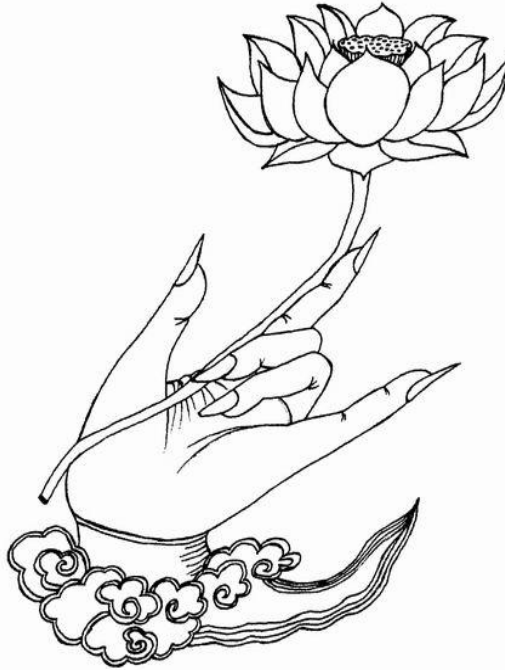

*Trúc
Truyền
Tâm
Pháp*

*Tập 6
Bạch Mã*

Cuốn Sách Này Của:.....

.....

SĐT:.....

Gmail:.....

Địa Chỉ:.....

.....

Kí Tên:

LỜI GIỚI THIỆU CỦA TÁC GIẢ BẠCH MÃ

*Chúng ta thường làm nghĩ rằng, việc thành Phật thì sẽ không còn cảm xúc gì nữa, tâm tình sẽ như gỗ đá, không còn thương cảm gì với chúng sinh nữa cả,... . Thế nhưng, hoàn toàn không phải vậy, thành Phật rồi, lại tràn đầy tình thương, tình thương ấy lại còn vô bờ bến đối với hết thảy chúng sinh vạn vật... . Chúng ta phải phá bỏ đi định kiến ấy, để Phật trở nên gần gũi với chúng ta hơn, lúc nào chúng ta cũng nghĩ đến Phật, theo một cách **thật nhẹ nhàng và thân quen,...**, từ đó, mà trong cuộc sống hàng ngày của mình, mỗi người sẽ có được sự thức tỉnh cần thiết để tu hành, để đối nhân xử thế trong đời được tốt hơn,... .*

*Thành Phật, cũng không phải việc **xa lìa thế tục, biến mất đi, và không còn tồn tại...,** nếu xa lìa, biến mất, và thành thứ không còn tồn tại..., thì ý nghĩa của sự **từ bi, bất sanh bất diệt, vĩnh hằng...,** chẳng phải cũng vô nghĩa theo rồi hay sao?,... .*

Vì muốn cho đại chúng hiểu hơn về Phật, được cảm thấy gần gũi hơn với Phật, sau cùng, là nhận ra được "chất Phật" trong chính mình,..., cho nên, Bạch Mã viết thành tập sách này, mong rằng, qua những lời ngắn gọn, nhưng Quý Vị có thật nhiều chiêm nghiệm và tỏ sáng, đời sống và đời tu ngày càng được viên mãn !

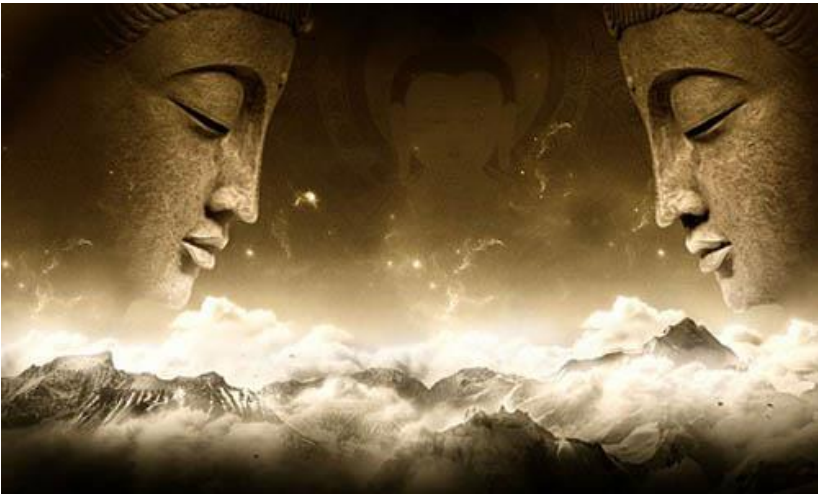
LỜI NÓI ĐẦU

Trực Truyền Tâm Pháp, không chỉ là một vị nào đó đã thành Phật, và quay lại để trao truyền chánh pháp với một người bình thường, chưa giác ngộ, giống như việc cha luôn muốn đi tìm con, thầy luôn muốn đi tìm trò... để mọi người, vạn vật... luôn được chia sẻ, gắn kết, xum vầy... .

Quan trọng hơn, đó là sự tỏ sáng của Phật tánh trong mỗi chúng sinh vạn vật,..., để chính người đó an ủi được chính mình, lấy lại được sức mạnh, trí tuệ, lòng từ bi... vốn có của chất Phật nơi chính mình, **kích hoạt năng lượng sống tích cực** để tâm trí dần trở nên thanh thoát và an vui,... .

Trực Truyền Tâm Pháp, sẽ lấy lòng từ bi thông qua câu từ ngắn gọn, xúc tích để biểu đạt, giúp cho Quý Vị **đả thông** được tâm trí, cũng như sự khổ đau, phiền muộn..., giúp Quý Vị tự yêu quý được chính mình cũng như vạn vật xung quanh,..., từ đó, phá bỏ được ranh giới của Thánh và Phàm, Phật và chúng sinh,..., không còn sự chia cách, ngăn ngại, phân biệt... gì nữa, đời và đạo, tự nhiên sẽ được dung thông, vạn sự

*minh bạch,... . Tâm trí được khai sáng rồi, thì nó sẽ tự động đi đến **sự tỉnh thức của Phật Tánh**, nếu một người có thể luôn sống với sự tỉnh thức, thì ngày thành đạo sẽ chẳng còn xa vời với vị ấy nữa đâu !*

LỜI KHAI TÂM

Thông thường, khi đưa đạo pháp vào thế gian, hay đơn giản là sự trao truyền kiến thức, từ đó mà người khác có thể tiếp nhận và làm theo, với mục đích, là cải thiện nhân tâm con người và xã hội..., thì cần phải trải qua 4 bước cơ bản, là "Đồng tâm, an tâm, tĩnh tâm, và truyền tâm". Đây chính là "công thức" để thay đổi nhận thức của một con người... theo hướng tốt đẹp.

Khi chúng ta muốn thay đổi nhận thức một ai đó, ta không thể nói thẳng lí đúng mà mong người có thể thay đổi liền, đó chỉ là cách làm của kẻ độc quyền, độc đoán, gia trưởng, hạn hẹp, nóng vội, và chưa biết cách giáo dục, hoằng pháp,..., nếu chỉ có thế mà thành công, thì Phật đã làm xong lâu rồi, ai cũng thành Phật hết rồi. Người có tấm lòng yêu thương, nhường nhịn, có trí tuệ lớn, và biết cách giáo dục, hoằng pháp,..., họ sẽ không làm như vậy.

Muốn thay đổi ai đó, **trước hết phải đồng tâm**, nghĩa là biết lắng nghe mọi ý kiến của họ, có cái **"đức nhường lí lẽ"** mà chấp nhận mọi cái mà họ cho là đúng, là phải, là hợp lí..., bởi xét tới tận cùng, như lời Phật dạy, **"vạn pháp giai không"**, đã không thì làm gì cần bàn đến đúng sai?... , do vậy, cái đồng tâm của Phật không phải tranh ý, mà là cái đức nhường lí lẽ, bởi thấu đạt chân lí tối thượng vậy. **Chỉ có nhường người lí lẽ, mới có thể an tâm được cho người**, không nhường người lí lẽ, người sẽ bất an, và bản thân ta thì còn bản ngã, còn bản ngã thì mới tranh hơn với người, không đứng ở chỗ Phật đứng. Làm người an tâm người mới có tĩnh tâm, người không an tâm thì người sẽ hỗn loạn, không có được tĩnh tâm. **"Muốn đồng tâm với người..., điều cốt lõi phải có nhẫn nhịn, muốn an tâm với người... điều cốt lõi phải có từ bi, muốn tĩnh tâm với người..., điều cốt lõi phải có trí huệ"**. Một người truyền đạt chân lí cho người khác..., **phải hội tụ đủ ba điều kiện cần này** thì việc truyền tâm là việc dễ dàng làm được, nếu **đầy đủ pháp duyên** rồi, thì việc truyền tâm đương nhiên làm được, chỉ là vào thời điểm nào mà thôi.

Như trong Phật Pháp, có rất nhiều pháp môn tu tập để đưa người tu hành chứng đắc Phật quả,... . Mỗi một phương pháp, người thầy đều thường nói rằng, "đây là phương pháp duy nhất đối với con, có thể giúp con chứng đắc Phật quả", mọi con đường khác đều là hư giả, đều không đúng pháp, đi lâu hơn... để làm gì?, đó là để người tu hành chuyên tâm vào một con đường, đó là việc "chấp pháp". "Có chấp pháp mới có hành pháp, có hành pháp mới có đắc pháp". "Điều quan trọng nhất của chấp pháp là chuyên chú, điều quan trọng nhất của hành pháp là tinh cần, có chuyên chú, có tinh cần, ắt đắc pháp".

Quả thực, con đường nào cũng sẽ thành tựu cả. Phật Pháp dạy, "không có pháp nào không phải là Phật Pháp", ý nghĩa là không có sự phân biệt và chấp trước các pháp, mọi pháp đều bình đẳng, bởi vốn cái bản chất chung của các pháp đều không có thực, kể cả các pháp thành Phật..., "nó chỉ là phương tiện để đưa người tu hành thể nhập Tự Tánh, lìa bỏ phiền não (vọng tưởng, phân biệt, chấp trước...)", khi thể hội được Tự Tánh rồi, thì các pháp kia, pháp nào không phải

pháp tối thượng, pháp đệ nhất?... . "Khi thể nhập được tri kiến Phật rồi, thì ai không phải Phật?, lời nào là có thật?...".

Sở dĩ người tu hành quá nặng nề và luẩn quẩn trong các pháp bởi tâm trí còn bị giới hạn bởi không gian, thời gian, mọi cảnh duyên..., nhưng đối với Phật, Bồ Tát... sự tồn tại của vũ trụ vô biên vô tận, thời gian không gian... đó cũng chỉ vồn vện như một sắc na sinh diệt mà thôi, có gì mà không buông bỏ được?... . Một tâm lượng rộng lớn như vậy, việc truyền tâm mới thực sự dễ dàng hơn, không có mâu thuẫn với bất kì ai cả, và vấn đề lĩnh hội được pháp đối với người nhận chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

"Một lời nói ngắn gọn, mà có thể bao hàm hết cả 4 bước chính này", là "đồng tâm, an tâm, tĩnh tâm, và truyền tâm", lại phải chất chứa cả cái tình và cái lí của thế gian, cũng như lí tưởng của sự giải thoát, giác ngộ... ở kẻ tu hành, đó là điều không hề dễ dàng chút nào,... . Tuy nhiên, tác giả sẽ cố gắng chắt lọc trong tư duy, và tạm dùng danh từ "Ta (chân tâm, Phật tánh,...)", để truyền đạt lại cho quý vị một cách tốt nhất. Cũng chính vì lời ngắn gọn, nên thâm ý sẽ được tích tụ và ẩn

dụ sâu xa, dùng nhiều đến thiền ngữ..., đòi hỏi quý vị phải có sự lắng tâm nhất định mới có thể chiêm nghiệm. Mỗi một căn cơ, sẽ có những trải nghiệm và thể hội khác nhau, tuy nhiên, **quý vị chỉ cần thả lỏng tâm trí, vô tư đón nhận, thì sẽ có được sự lĩnh hội tốt nhất !**

"Ta đi tìm con, đã từ vô thủy, khi mà thiên địa này còn chưa hình thành,..., con đã luân hồi vô lượng kiếp trong đó rồi, cho đến nay, con vẫn còn mang thân tứ đại, rồi sau này, vẫn có thể tiếp nối đến vô lượng kiếp,..., ta vẫn chưa hề rời xa con, bởi ta ở bên trong con.

Ta luôn thấy được con, trong từng ý nghĩ, hành vi, và việc làm của con, phúc họa, gian nan, trầm luân trong lục đạo,..., ta đều cùng con trải qua,..., ta nhiều lần thấy con trong các hình tướng, từ khi con còn đờ hỏn, cho đến khi con già nua và chết,..., ta vẫn chưa hề rời xa con, cũng bởi vì ta luôn ở bên con" !

Lời tâm truyền số 1501

*Con có thể vô tâm không?
Không khởi tâm, không dừng trụ nơi
niệm khởi... thì vô tâm được,...*

Lời tâm truyền số 1502

Cái tôi của con từ đâu mà thành?

*Cái tôi, hay bản ngã... từ vô thủy do
"niệm bất giác" mà thành, giác lại liền
không còn cái tôi nào cả.*

Lời tâm truyền số 1503

Tâm tôi từ đâu mà thành?

*Vọng tâm ở chỗ **niệm khởi** và **bám chấp** mà thành, buông ra thì chẳng còn gì cả(trở về chân tâm, phật tánh).*

Lời tâm truyền số 1504

Con muốn tan biến vào hư vô được không?

Tan biến vào hư vô thì là "đoạn diệt không", nó chỉ trong tư tưởng, chứ không đoạn diệt không được, bởi đó vẫn là niệm chấp, ngã chấp, là chấp vào 2 bên, tồn tại và không tồn tại,... . Nhưng trở về tự tánh, liễu thoát lục đạo... thì được.

Lời tâm truyền số 1505

Khi Phật Tánh đạt được giác ngộ thì sẽ trở về không hay sao ạ?

Phật Tánh vốn là **tự giác sẵn rồi**, chứ không phải nó là từ vô minh rồi đạt đến giác ngộ,... . **Thể của tự tánh là không**, nhưng không phải là "đoạn diệt không", mà là "chân không diệu hữu", là "không(tịch tịnh) mà giác", chứ không phải "không mà tối tăm, không còn gì cả",... .

Lời tâm truyền số 1506

Phật Tánh là không? Niết bàn cũng là không ạ?

Niết bàn không phải là không, cũng không phải là có,..., mà nó là "thực tại" khi "tánh tướng đồng nhất thể"(tức thể tánh và thể tướng đồng nhau, thì thấy ra thực tại vốn hiện tiền, niết bàn vốn hiện tiền, đại đạo vốn hiện tiền, Phật, Chúa... vốn hiện tiền,...).

Lời tâm truyền số 1507

Vì sao có những người còn trẻ đã am hiểu phật pháp, mà người già có khi còn ngây ngô, không biết đúng sai ạ?

Người còn trẻ, thậm chí còn rất nhỏ như em bé, chưa thấm sự đời..., nhưng lại biết phật pháp..., là bởi họ có "**huệ căn và thiện căn**"..., tức căn tu từ đời quá khứ, nay gặp duyên là liền tỉnh ngộ, **lấy lại** được huệ căn, thiện căn ấy ngay, và **tiếp tục tu tiếp**, cứ như vậy cho đến khi thành Phật.

Còn người già... không chịu tu, không biết phật pháp... bởi trong các kiếp trước chưa hề **biết phật pháp**, chưa từng tu bao giờ, nghe đạo lí liền bị **phản ứng với bản ngã**, nên chịu không được, không khéo với họ họ còn **phỉ báng** cho nữa,... .

Lời tâm truyền số 1508

Khi một người chết đi, thì ai là người quyết định luật nhân quả lên người đó ạ?

CHÍNH MÌNH.

Lời tâm truyền số 1509

Thưa thầy, những con người kiếp này làm ác, bị đọa địa ngục làm súc sanh, thì làm sao trở lại thành người? Súc sanh đâu thể làm thiện, tu nhân tích đức?.

*Khó đấy, thầy tổ thường nói: **"đọa 3 đường ác, thì biết nẻo nào ra?"**, tham, sân, si... là vào 3 đường ác đó, cũng tạo thêm nghiệp, nhưng thường là trả nghiệp, trả xong thì lên. Như có câu chuyện, 1 vị tăng nói sai pháp 1 câu thôi, mà phải làm thân chồn 500 kiếp, hết 500 kiếp thì mới thoát kiếp chồn đó. **Nghiệp thân, khẩu, ý...** nơi mỗi người, hãy cẩn trọng nhé.*

Lời tâm truyền số 1510

Con nghe nhiều người nói "tu tại tâm", vậy tâm là gì? ở đâu? chỗ nào?, tâm con ở đâu?

Tâm có 2 loại, là **tâm phiền não** và **chân tâm(phật tâm đó)**. Tâm phiền não thì chia làm 3 loại, là tâm vọng tưởng(suy niệm linh tinh trong đầu con đó...), tâm chấp trước(cho rằng quan niệm này là tôi...), và tâm phân biệt(cho có xa gần, trên dưới, đúng sai...). Đó là tâm phiền não, thì Phật dạy phải xả nó đi, xả hết thì còn **chân tâm thanh tịnh**, không có ý niệm, đó là chân tâm, là tâm phật của con đó. Khi con sống với tâm phật mà buông đi các loại tâm kia... thì là con đang "tu tại tâm" đó.

Lời tâm truyền số 1511

Cõi dục giới nhờ có tứ diệu đế(khổ đế) nên phật mới đi tu. Thế giới cực lạc, tất cả đều viên mãn, tu hành ra sao khi không có 1 yếu tố tác động?

Hết thầy chúng sinh cầu vãng sanh về các cõi cực lạc, thì họ đã trải qua mọi sự khổ từ trước đó ở cõi của họ rồi(quá ớn và thối khổ rồi), thì thấy khổ(khổ đế) nên mới cầu vãng sanh(không khổ thì cầu làm gì?), họ không có thì họ đâu ở cực lạc được?

Vì họ trải qua rồi, chứ không phải họ không có. Và họ đang trong quá trình Diệt Đế(tức xả bỏ phiền não, nghiệp trưởng(đời nghiệp))... để đạt đến Đạo Đế(thành Phật). Còn ai có bản lĩnh, thì ngay kiếp này, bây giờ..., xả bỏ hết thầy

được thì cực lạc hiện tiền thôi(tâm thanh tịnh).

Lời tâm truyền số 1512

Tại sao người tốt phải trải qua 9981 kiếp nạn mới thành Phật, mà kẻ xấu thì chỉ buông bỏ đồ đao thì liền thành Phật ư?

Hi, thấy bất công quá à ^ ^.

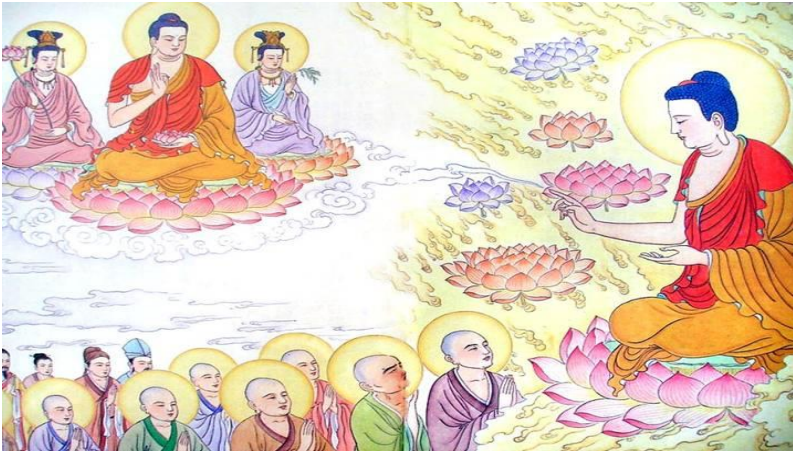
Người xấu, phải nói như thế thì họ mới chịu chứ?, không nói vậy họ thấy khó quá, sao họ buông đao được?, và khi họ buông đao, thì **mới là sự bắt đầu**, là bắt đầu làm người tốt, xả bỏ tạp niệm, phiền não, nghiệp trướng...(tức là 81, hoặc vô số kiếp nạn... rồi đó),..., chừng nào sạch sẽ thì mới thành Phật, con thấy công bằng chưa?. Hơn nữa, cái đồ đao của họ không chỉ đơn giản có ý nghĩa là 1 đầu, mà có ý nghĩa vô lượng(các ác, các nghiệp, các loại phiền não...) đều ở trong đó đó,...).

Lời tâm truyền số 1513

Cho con hỏi nữa, là tại sao con đi chùa, nghe kinh thì tâm con rất hiền lành, còn ra ngoài thì con như ác quỷ vậy ạ?

Hi, có ai giống bạn này không?^^

Gần mực thì đen, gần đèn thì rạng nhé.

Lời tâm truyền số 1514

Phật Tánh là cái gì?
KHÔNG BIẾT.

Lời tâm truyền số 1515

Khi ngài địa tạng thành Phật, thì vũ trụ này sẽ như thế nào ạ?

Tuy ngài có nguyện là độ hết chúng sanh mới thành Phật (nghĩa là cõi địa ngục trống trơn), nhưng ta tin rằng ngài đã thành Phật rồi, ngài không còn hành Bồ Tát Đạo nữa, **mà là hành Phật Đạo** (tức Phật làm việc đạo), ngài cũng chỉ là 1 vị Phật trong vô lượng vị Phật khác mà thôi. Ngoài cõi địa ngục còn có 5 cõi khác trong lục đạo mà, nếu trống trơn hết, thì **tất cả thành Phật**, thì vũ trụ này lập tức biến mất, thập pháp giới... chỉ là hư ảo thôi mà.

Lời tâm truyền số 1516

Tại sao có người nghe đến Phật thì hoan hỷ và hiểu, còn người khác thì lại tỏ ra thái độ không vui?

Người nghe và hiểu **bởi tâm họ hướng thiện**, muốn nghe, muốn rèn để tốt hơn nữa. Người không muốn nghe... **bởi thiện căn rất ít, gần như không có, thậm chí còn hướng ác**, nên họ thích nghe điều ác, điều gây mâu thuẫn, chia rẽ,... . **Thiện, ác... đều trong tâm người, biết hồi đầu sớm thì giác ngộ giải thoát, ngược lại thì tam đồ ác đạo cũng rộng cửa đón tiếp.**

Lời tâm truyền số 1517

Tại sao trí con ít nghĩ bậy, tâm có thể tịnh, mà lỗ tai hay nghe như có ai nói chuyện?

Vũ trụ không chỉ là không gian 3 chiều, hay 11... chiều không gian như khoa học khám phá,..., Phật nói có vô lượng vô biên cõi nước, chúng sinh... cùng tồn tại trong thập pháp giới (tức có vô lượng chiều không gian cùng tồn tại trên bề mặt của chân tâm, bản thể...)... Xuyên suốt tất cả các chiều không gian, chính là "tâm thanh tịnh", vì vậy, tùy mức độ của tâm thanh tịnh mà tự thấy biết, cảm nhận... hết thấy các pháp... trong thập pháp giới (còn khôn vũ trụ...),..., đôi khi nghe được âm thanh từ chiều không gian khác, thì cũng là việc dễ hiểu,...

Lời tâm truyền số 1518

Tu hành cầu về tịnh độ là có phải trốn nghiệp hay không?, trong khi 1 người làm rất nhiều nghiệp ác, nhưng chết chỉ cần mấy câu nhất niệm?

Cầu vãng sanh tịnh độ **"không phải là trốn"**, hoàn toàn không phải là trốn, **"mà là trở về"**, về nương tựa Phật Đà Từ Bi, chúng quả vị bất thoái mà tu hành cho đến lúc thành tựu.

Không phải sạch nghiệp thì mới được vãng sanh, mà còn nghiệp dù thiện dù ác... vẫn được vãng sanh(gọi là đời nghiệp vãng sanh), **nếu đã thực sự quay đầu, thì ác đến đâu cũng không phải vấn đề, còn nếu chưa thực sự quay đầu, thì còn 1 ác cũng không thể vãng sanh.** Chỉ cần đủ **"tín và nguyện"** là đủ rồi, được nhất niệm nữa thì hoàn toàn chắc chắn,

và cũng chỉ cần 1 câu nhất niệm lúc cận tử nghiệp thôi chứ chẳng cần đến mấy câu,...

Lời tâm truyền số 1519

Thưa thầy, giải thoát là gì? bỏ mặc thân cực khổ tâm vẫn an lạc, có phải là tự lừa dối mình không?

Nếu tâm thật sự an lạc, thì thân cũng an lạc theo luôn, gọi là thân tâm an lạc, pháp hỷ xung mãn,... . Nếu thân còn cảm thấy khổ, chưa an, thì "ẩn sâu bên trong" là tâm chưa an, còn cái ác ẩn náu ở góc ngách nào đó,...., "tâm phật thì tướng phật, cảnh phật, tâm phàm thì tướng phàm, cảnh phàm", rõ rõ ràng ràng, không hề lừa dối.

Lời tâm truyền số 1520

Pháp không sanh không diệt mới là pháp chân thật của Như Lai, vậy pháp đó ở đâu ạ?

Pháp ấy đã là không có sanh, chưa từng sanh thì có tồn tại ở đâu đâu mà tìm?. Tánh không sanh pháp(pháp sanh diệt), tánh tỏ pháp, nơi ấy mới là chốn vô sanh.

Lời tâm truyền số 1521

Người chết đã vãng sanh về cõi âm hay cõi khác, vậy thờ cúng ông bà phù hộ? Ai nghe lời phù hộ? Vậy ông bà không về cõi nào?

Vãng sanh, là để nói đến cõi Phật A Di Đà, hoặc cõi cực lạc khác, vãng sanh về đó. Còn cõi âm là cõi ngạ quỷ, địa ngục, gọi là "**đọa(thác sanh)**" chứ không phải vãng sanh. Ở cõi địa ngục thì khó cảm ứng, nhưng cõi ngạ quỷ thì sống gần cõi người(gần chiều không gian), cúng thí thực, cúng giỗ, cúng tết,..., đều có thể về được(trong trường hợp chưa đầu thai(tái sinh)).

Lời tâm truyền số 1522

Thưa thầy, nếu thân tâm an lạc nhưng người thân, bạn bè vẫn đang khổ sở, chỉ mình tự tại thì có phải ích kỉ không ạ?

Thử hỏi nhé, Phật thân tâm có an lạc không? Phật có ích kỉ chăng?

Sự an lạc có chứa trí tuệ và từ bi, nó sẽ ảnh hưởng người khác... được tích cực trong thầm lặng. Giúp người như thế, sao có thể là ích kỉ, chỉ là tâm con mong muốn mọi người tiến bộ quá nên cảm thấy vậy thôi,... . Ích kỉ là để nói sự nhỏ nhen, luôn cho mình đúng, không muốn ai tốt lên, đổ kị, hơn thua... từ việc bé xíu..., người như vậy thì cần xem lại mình.

Lời tâm truyền số 1523

Cho con hỏi Ma và Phật từ đâu mà có?

Ma là Ta, Phật cũng là ta.

Lời tâm truyền số 1524

Có phải phật chính là ta, mà ma cũng chính là ta không?

Tâm mỗi người đều có Chân Tâm và Vọng Tâm. Vọng Tâm là phiền não(gọi là tâm ma cũng được), và Chân Tâm thì thanh tịnh(cũng gọi là tâm phật). Ma hay Phật, chỉ là sự ám chỉ tâm ấy đang Phiền Não, hay là đang Thanh Tịnh?.

Lời tâm truyền số 1525

Cho con hỏi, con không làm ác điều gì mà vào chùa thắp hương, con lại sợ 1 điều gì đó, mong thầy giải đáp ạ?

Đó là ở trong sâu thẳm(trong tàng thức, hay a lại da thức) của chính mình, nó còn ẩn chứa những nhân bất thiện, mà chưa đủ duyên để khởi lên, nên không biết rõ được, chỉ là sự cảm nhận bằng trực giác, linh tính mà thấy sợ đó. Vì vậy, hãy sám hối những việc ác đã làm(quá khứ, nghiệp ác), sám hối các việc ác đang làm(bỏ ác tu thiện), "và các việc ác chưa làm(tức đoạn nhân ác(ác niệm) trong tàng thức)". Nếu làm được 3 việc ấy, thì tự nhiên tâm tính trở nên thuần thiện, vào chùa không những không còn sợ, mà còn thấy rất an lạc, không muốn rời đi,...

Lời tâm truyền số 1526

Cho con hỏi linh hồn con người từ đâu mà có? Tại sao số lượng người trên trái đất càng tăng thì những linh hồn mới ở đâu ra?

Linh Hồn chính là Tự Tánh thôi, nhưng do phiền não che đi nên gọi là linh hồn, mà tự tánh thì hết thảy chúng sinh vạn vật... đều có, nhiều vô lượng vô biên vô số vô tận... mà?. Chúng sinh là bình đẳng, chúng sinh cõi khác đầu thai làm người cũng có, thậm chí 1 giọt nước cũng có,..., 1 con giun cũng có thể nữa(như các câu chuyện trong nhà Phật đó).

Số lượng người trên trái đất chỉ 10 tỷ, nhưng số lượng chúng sinh là vô số..., còn chưa tính đến cõi vô hình(a tu la, ngạ quỷ, địa ngục, trời)..., cả các cõi

nước khác trong vũ trụ mêh mông...
cũng đều có thể tới.

Lời tâm truyền số 1527

Thầy cho con hỏi thế nào là Pháp ạ?

Khởi tâm sanh niệm, niệm ấy là Pháp.

*Vì có sanh ắt có diệt, nên vạn pháp
vốn giai không.*

*Tự tánh vốn thanh tịnh, không pháp
sanh nên không pháp diệt, gọi đó là bất
sanh bất diệt.*

Lời tâm truyền số 1528

Cho con được hỏi, tâm có bị kẹt lại bởi cái biết không ạ?

Cái biết(tánh biết) chính là tâm, tâm chính là cái biết đó mà, có gì kẹt vào nhau đâu, **nếu sanh niệm cho là kẹt, thì chính niệm ấy là thứ dính kẹt đó**. Cái biết(chân tâm) bị nó che mờ đi một phần rồi, vô lượng niệm khác sanh lên(tạo thành kho tàng thức, chủng tử nghiệp thức, phiền não) **thì che mờ hết cái biết thanh tịnh của mình(biến thành biết qua ý thức, qua tướng)**. Nên cái biết không còn thanh tịnh, lúc sáng lúc mờ bởi nhìn qua nghiệp thức, phiền não, ngũ căn,... . Bởi vậy, **ngay chỗ tâm thanh tịnh(biết thanh tịnh) mà sống, là chân thật tu hành(chánh niệm)**.

Lời tâm truyền số 1529

Khi hướng về nội tâm chiếu soi trong cơ thể, cảm nhận những chuyển động cơ thể, sự kiểm soát ý thức ấy là vọng thức? hay đấy là Phật Tánh ạ?

Đó là một cách thức để an trụ tâm, tĩnh tâm thôi, giống như ngồi thiền, niệm phật, trì chú... thôi, chưa phải là sự sáng rõ của Phật Tánh. **Phật Tánh luôn sáng rõ, dù có đối tượng hay không có đối tượng thì nó vẫn sáng rõ.** Còn trụ tâm soi chiếu 1 điểm, 1 thứ, 1 đề mục... thì chưa phải, chỉ là định tĩnh trên đó, còn mọi thứ xung quanh thì không tỏ. Phật Tánh thì không có chú tâm vào đâu hết, mà sáng tỏ như 1 ngọn đèn vậy, ánh sáng của đèn "soiọi tất cả" mà "không vướng mắc vào thứ gì cả",..., hơn nữa,

vọng thức vốn là thứ hư giả, mắc gì sanh tâm kiểm soát nó?

Lời tâm truyền số 1530

Cho con hỏi, con chưa hiểu rõ về mục đích của cuộc sống sinh mạng này?

Ai cũng có thắc mắc này cả, bởi "**chợt giác**" mà phát hiện ra rằng, "**hình như cõi này là giả tạm, thân này là giả tạm... thật, không phải chuyện rờn chơi**", Phật nói là sự thật, không phải nói đùa... .

Từ lúc đó, tự nhiên sẽ xuất hiện hàng loạt câu hỏi về nhân sinh, vũ trụ..., để giải hết tất cả những **mối nghi** ấy..., và khi giải xong thì sẽ thấu tột lẽ nhân sinh thôi, **quay lại nơi tâm mà phản tỉnh**, thì sẽ tỏ rõ. Tất cả chỉ là để tìm về sự thật, và sống với sự thật ấy.

Lời tâm truyền số 1531

Mô Phật, cho con hỏi bản thể là gì?

Đã là bản thể, thì làm sao định nghĩa được đây? Nó không định nghĩa được, chỉ có người thể nhập được thì tự rõ, và họ cũng không nói được (như Phật nói: "diệu pháp (bản thể) không thể diễn tả". Lão Tử cũng nói: "Đại đạo vô ngôn",...). Nếu có thể ngay đây, đừng khởi tâm niệm, để tâm thanh tịnh, rỗng lặng... thì sẽ thể hội được 1 chút.

Lời tâm truyền số 1532

Vậy khi đạt đến niết bàn, thì còn cái thấy biết của "thức" nữa không?

Cái biết của thức, còn gọi là **"tướng biết"**, tướng biết không thanh tịnh thì qua ý thức, phiền não... mà nó lệch lạc đi, không còn đúng bản chất sự thật. Nhưng tướng biết thanh tịnh (còn gọi là lục căn thanh tịnh) thì cái tướng biết này đồng với tánh biết.

Tánh biết hay tướng biết thanh tịnh thì thấy được niết bàn (thấy được thực tại, thấy đạo...), **"sống với tánh biết"** đó là **"sống trong niết bàn"** rồi. Và khi sống trong niết bàn, hay tâm thường thanh tịnh, tỏ sáng..., thì khối a lại da thức dần tiêu biến đi, không còn ý thức nữa. **Cái biết của tánh thường hằng, không còn qua ý thức, lục căn, tướng trạng...**

nữ(a)(gọi là giải thoát khỏi lục đạo, bởi lục đạo chính là những thứ đó),... .

Lời tâm truyền số 1533

Mỗi hành tinh đều có nhân duyên sinh ra. Hư không vũ trụ duyên nào tạo ra vậy ạ?

Mỗi hành tinh được sinh ra, là do **"niệm lực chung"** của hết thầy chúng sinh khắp các cõi giới mà kết tạo thành((niệm niệm thành hình), mỗi 1 ý niệm đều có sinh trụ dị diệt, nên hành tinh cũng vậy). Sự giãn nở của vũ trụ, là vì vọng tâm của chúng sinh càng nhiều lên, sự co lại của vũ trụ là do vọng tâm ít đi. Nếu tất cả chúng sinh khắp các cõi liền thành Phật(không còn niệm nào), thì còn khôn vũ trụ, thập pháp giới... cũng lập tức biến mất theo(như không còn nước biển thì không còn sóng biển...), **tất cả trở về bản nguyên, bản thể ban đầu.**

Lời tâm truyền số 1534

Cho con hỏi, là khi mình còn sống mình đã biết tu, nhưng chưa đạt thành tựu, thì khi xả bỏ báo thân này, mình có thể tu tiếp để đạt thành tựu không ạ?

Khi một cái cây đã ngã sang một bên, thì nếu chặt nó đi, nó ngã sang bên khác được chăng?. Cũng như vậy, khi thân này mất đi, nếu tâm trí đã hướng về Phật thật mạnh mẽ rồi, có bồ đề quyến thuộc rồi., thì nhờ duyên ấy, sang kiếp sau sẽ có nhân duyên tác động lại (bởi vạn vật luôn tương tác với nhau ở trong khắp hư không các pháp giới), và làm cho mình nhớ lại việc tu kiếp trước, lấy lại được trí tuệ và đạo hạnh... rang dở và

cứ tiếp tục, tiếp tục... cho đến khi thành Phật mới thôi, nên con đừng lo nữa nhé.

Lời tâm truyền số 1535

Thưa thầy, chúng ta muốn tìm về chân thật, vậy chúng ta vốn là hư ảo mà đi tìm chân thật, hay vốn là thật nhưng lại bước vào hư ảo để tìm chân lí?

Thực thực hư hư, hư hư thực thực. Nếu nhận ra hư(vọng), thì ở trong thực(chân). Không nhận ra thực, thì ở trong hư.

Lời tâm truyền số 1536

Thầy ơi, làm sao để buông bỏ được quá khứ đau khổ, và không dính mắc vào hiện tại ạ?

Không có bòn, thì làm sao có hoa sen?, trên quý hiện tại thì cũng phải biết trên quý quá khứ, bởi chính hiện tại sẽ là quá khứ của ngày mai. Cho dù là bòn đi nữa, thì nó vẫn luôn có ích để ta có sự nhìn nhận, sự tỉnh thức ngày hôm nay, tại sao phải vứt bỏ nó đi chứ?. **Người làm vườn giỏi, thì không có vứt cái gì đi cả, sẽ dùng lá khô, bòn đất... mà vun trồng cây trái(chuyển phiền não thành Bồ Đề).**

Con hãy nói với quá khứ của con rằng: quá khứ ơi, ta yêu mi lắm, ta luôn ôm ấp mi vào lòng, mi không cần phải rời xa ta đâu, mi cũng là một phần hạnh

phúc của ta, hiện tại và vị lai cũng đều là hạnh phúc của ta.

Khi con nhìn thấy quá khứ, thì quá khứ đâu phải con?(nó chỉ là vọng thức thôi mà), hiện tại và vị lai cũng thế, vốn nào có sự dính mắc nào đâu?, con "đang thấy(tánh biết, phật tánh của con) nó mà"?

Lời tâm truyền số 1537

Pháp có trước? hay Phật có trước ạ?

Tâm tịnh, thì pháp chính là Phật (tương tánh ko hai). Tâm bất tịnh, thì Phật biến thành pháp.

Lời tâm truyền số 1538

Các pháp là vô thường, vậy thật pháp là gì ạ?

THẬT PHÁP VÔ PHÁP.

Lời tâm truyền số 1539

Đạt Ma Tổ Sư từng nói: "nghe những âm thanh không nghe được, thấy những thứ không thấy được, biết những chuyện không biết được, đó mới là chân lí", là sao ạ?

Âm thanh vô thanh, âm thanh thanh tịnh. Thấy, Biết... hết thấy mà xem như chưa từng thấy, biết... gì cả, thì thấy, biết... ấy thanh tịnh,... . "Sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp" tức thị không. Không tức thị "sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp",... .

Lời tâm truyền số 1540

Con muốn hiểu thêm về cộng nghiệp
ạ?

Nghiệp, có biệt nghiệp và cộng nghiệp..., cộng nghiệp là một phần của biệt nghiệp(nghiệp của chính mình tạo). Ví như các nghiệp mình cảm thấy mình đang chịu 1 mình thì thấy rõ biệt nghiệp, nhân quả của chính mình, người khác không tạo thì họ không phải chịu, họ chịu biệt nghiệp riêng của họ... . Còn nếu như trong 1 gia đình, 1 đoàn thể, hay cả xã hội, nhân loại..., tất cả đều có chung 1 loại nghiệp nào đó, thì đủ duyên nó sẽ xảy ra với tất cả(ví như sóng thần, động đất, dịch bệnh, chiến tranh...), đó là cộng nghiệp. Trong cộng nghiệp, thì chưa chắc có biệt nghiệp, vì đôi khi những thứ nghiệp chung kia xảy ra, mà

người không có nghiệp vẫn bình an vô sự, không sao cả,... .

Lời tâm truyền số 1541

Con thấy mọi người nói, cha mẹ làm phúc thì con cái hưởng, cha mẹ làm ác thì con cái cũng phải chịu, có đúng không ạ?

Cha mẹ làm phúc thì con cái hưởng là không có đúng, chỉ đúng với cái nhìn thiện cận thôi. **"Không ai làm cho ai hưởng hết"**, mà hoàn toàn do nhân quả họa phước của mỗi người, người con kia đủ phước để đầu thai vào cái nhà đó thì mới được hưởng phước đó tương xứng, còn thiếu phước thì đầu thai chỗ khác chứ không vào đó được, có vào đó vì oán thù duyên nợ... thì sau khi trả xong cũng tan rã đi, không ở với nhau được nếu không có đạo đức kìm nén lại, hóa giải đi... . **Đó là phúc hay thiện,..., và ác hay họa... cũng là như thế?**

Lời tâm truyền số 1542

Tự tu không có hướng dẫn thì có nguy hiểm không ạ? Đọc đủ loại kinh sách, rồi ngồi thiền... có khi nào bị tâm thần luôn không?

Tỏ tánh rồi thì không còn sợ nữa, bởi đã biết đường hướng rồi, "sống nơi bản tánh là đủ". Còn chưa tỏ tánh(sống trong thức), thì không nên sống 1 mình, mà nên cộng tu, tìm thầy tìm bạn mà học, chừng nào tỏ tánh thì hãy 1 mình(đến lúc đó, chính đức phật còn khuyên các vị tỳ kheo tỏ tánh nên đi mỗi người 1 hướng mà giáo hóa). Thầy tổ dạy: "dạy học trò chưa tỏ đạo, thì tuyệt đối không cho xuống núi".

Lời tâm truyền số 1543

Xin cho con hỏi, tỏ tánh là như thế nào?

Tỏ tánh, là **tánh thể giác sáng... nhờ vào việc "buông xả"**. Buông xả hết thảy hành vi tâm ý, dục vọng, niệm khởi..., để tâm tánh hoàn toàn thanh tịnh, vô niệm, vô ngôn, vô dục... . Tất cả Phật pháp chỉ là 2 chữ **"buông xả"** mà thôi, học chi nhiều làm gì đâu?, buông xả đến tận cùng, thì không còn dính mắc, không còn dính mắc tức là giải thoát, là thành Phật.

Lời tâm truyền số 1544

Tại sao con người ta bàn luận đạo phật nhiều mà không bàn đạo làm người ạ?

Bởi họ chán làm người rồi đó, họ tìm cầu sự giải thoát **"không còn thích việc làm người nữa"**, cứ sinh sinh tử tử miết không chán sao?... . Đức Phật chính là người như thế đó.

Đạo, có nhân đạo, thiên đạo(ngoài ra có quỷ đạo, địa ngục đạo, súc sanh đạo, a tu la đạo...(gọi là lục đạo), và vô ngã đạo(Phật đạo) không nằm trong lục đạo). Viên mãn đạo làm người thì là nhân đạo(như Khổng Tử...), viên mãn đạo của trời đất là thiên đạo (Lão Tử...), viên mãn Phật Đạo là vô ngã đạo. **Trong phật đạo thì vốn đã viên mãn thiên đạo và nhân đạo... rồi, bởi vậy, Phật là bậc**

thầy của trời người, của tam giới...(thiên nhân sư...), hướng cho chúng sinh tiến về cái "rộng lớn nhất" là vô ngã đạo, thoát khỏi sinh tử khổ đau, trở về sự bất diệt, vĩnh hằng,... .

Lời tâm truyền số 1545

Tâm chính là suy nghĩ của ta, suy nghĩ của ta chính là ta ạ?

Đức Phật dạy: "này các ông, thân này không phải của các ông(ta). Suy nghĩ, nhận thức, tư tưởng... này cũng không phải là ta. Cảm thọ, tri giác... cũng chẳng phải là ta...". Các ông vốn không dính mắc vào thứ gì cả, cái ta chân thật của các ông là **Phật Tánh Thanh Tịnh**, các ông đừng để những thứ kia lừa gạt... mà tạo tác, rồi trôi lăm trong sinh tử luân hồi.

Lời tâm truyền số 1546

Xin hỏi thầy, cảnh giới cao nhất của Phật Pháp là gì?

Cảnh giới cao nhất của Phật Pháp, chính là trong tâm(chân tâm) không còn bất kì cảnh giới nào cả.

Lời tâm truyền số 1547

Xin hỏi thầy, niết bàn là như thế nào?,
cõi niết bàn ở đâu?

Ở trong mỗi chúng sinh đều có Phật
Tánh, người tỏ tánh thì nhìn nhận mọi
thứ đều là thanh tịnh, họ nhìn **"xuyên
qua"** tướng trạng, tâm ý... của chúng
sinh vạn vật... **"tối thẳng chân tánh"** của
chính chúng sinh vạn vật ấy, đó chính là
**"TÁNH TÁNH TƯƠNG THÔNG, PHẬT
PHẬT TƯƠNG ĐỒNG"**, tâm cảnh đó,
tạm gọi là niết bàn..., và nó hiện diện ở
khắp mọi nơi. Còn người mà trong tâm
dù còn chấp **1 niệm thôi**, cũng tuyệt đối
không hiểu được chỗ này, **"bởi chân tánh
vốn không 1 vật, vốn không 1 niệm",... .**

Lời tâm truyền số 1548

Pháp xuất hiện trước, Phật chỉ là người giác ngộ ạ?

Trước khi có "pháp đầu tiên" xuất hiện, thì là cái gì?

Lời tâm truyền số 1549

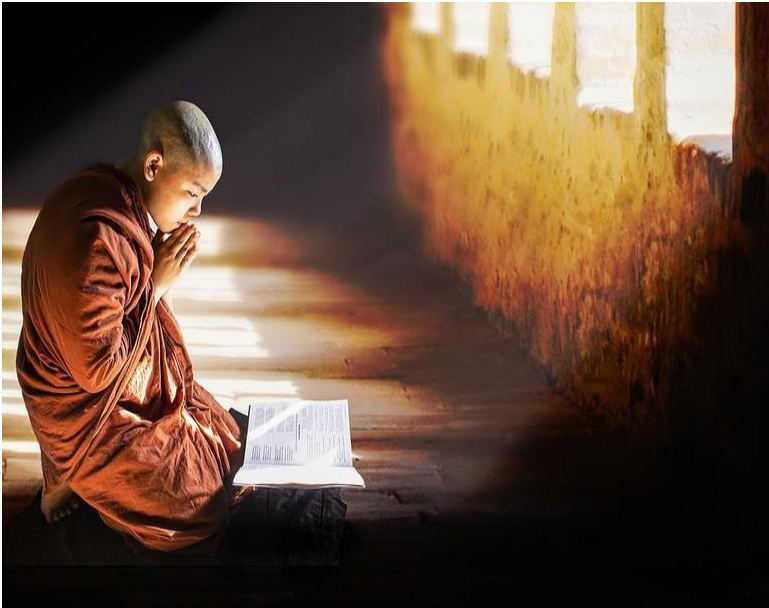
Tự tánh là gì mà chân thật, mà thường hằng, mà vĩnh cửu?

KHÔNG BIẾT.

Lời tâm truyền số 1550

*Vậy ta là gì?
CŨNG KHÔNG BIẾT.*

Lời tâm truyền số 1551

Giúp con giải chữ NHÂN.

Nhân nghĩa là con người, "đạo nhân" là đạo để làm một con người chuẩn mực, biết yêu thương, giúp đỡ, sẻ chia... với đồng loại của mình. Có lẽ Khổng Tử là người nói triệt để nhất về chữ Nhân này. Làm người phải có "nhân, lễ, nghĩa, trí, tín", đó là nền tảng của đạo đức, từ đó mà đối nhân xử thế tiếp vật... đều được chu toàn hơn, cẩn mật hơn, thiện lành hơn,... .

Lời tâm truyền số 1552

Cảnh giới cao nhất không còn cảnh giới nào là như nào ạ?

Cảnh giới chính là tư tưởng, tư tưởng chính là cảnh giới. Không có cảnh giới thì không có tư tưởng, không có tư tưởng thì không có cảnh giới nào cả.

Lời tâm truyền số 1553

Hãy đưa cho ta tư tưởng của con, đó là lục đạo, ta sẽ giữ lại. Con chỉ nên làm 1 ông Phật thanh tịnh là được rồi.

Lời tâm truyền số 1554

*Để ta đem sự bình yên đến cho con
nhé!*

Lời tâm truyền số 1555

Thưa thầy, thân đã lặng mà ý nghĩ lại chẳng yên. Vậy cái gì đã giữ cho cái thân này được yên? Mà lại chẳng giữ cho cái ý nghĩ được an yên?

Thân chưa thanh tịnh(yên) bởi ý chưa thanh tịnh, ý chưa thanh tịnh thì thân cũng chưa phải là yên đâu, chỉ là tạm thời vô sự mà thôi. Phật, Bồ Tát tâm ý thanh tịnh, nên thân, khẩu... đều thanh tịnh theo(3 nghiệp thân, khẩu, ý). Hơn nữa, thân tâm là 1 thể(1 tổ hợp của sắc, thọ, tưởng, hành, thức), sắc nói đến thân, thọ tưởng hành thức nói đến tâm. Không thể có 1 thứ chỉ có sắc mà không có thọ tưởng hành thức và ngược lại được, 1 hạt cát, 1 hạt điện tử... cũng đầy đủ ngũ uẩn đó. Do vậy, muốn thân tâm đều được thanh tịnh, thì hãy bắt đầu từ

tâm (ý), bởi "ý dẫn đầu các pháp, ý làm chủ tạo tác, nếu nói hay hành động, với tâm ý thanh tịnh, thì hạnh phúc theo ta, nhưng bóng chẳng rời hình",... .

Lời tâm truyền số 1556

Con, cái gì cũng muốn biết, muốn thấy..., còn ta, cái gì ta cũng không muốn biết, muốn thấy... gì cả. Mọi sự... đều khởi nguồn từ cái thấy biết..., và cũng dập tắt bởi cái thấy biết... ấy mà thôi.

Lời tâm truyền số 1557

Xin hỏi thầy, đạo là gì? con đã đi tìm khắp nơi mà không thấy ai trả lời được?

MỈM CƯỜI.

Lời tâm truyền số 1558

*Vị thầy tốt nhất của con, là chính con.
Vị thầy tốt nhất của ta, là chính ta.
Ngoài tâm cầu Phật, Phật tận chân trời.
Tự Tâm phản chiếu, vạn điều có ra.*

Lời tâm truyền số 1559

Lời khen, chê... cũng chỉ là vọng niệm thôi. Con hãy cảnh giác với lời khen... hơn cả tiếng chê..., bởi ngay khi nhận lời khen là liền tạo ra bản ngã liền rồi, tâm không còn thanh tịnh. Ta vì đã nắm được vị thanh tịnh rồi, nên ta biết nó quý giá hơn rất nhiều so với việc nhận lời khen... từ bất kì ai,...

Lời tâm truyền số 1560

Nếu con là người "**minh bạch**" vạn pháp rồi, thì con tự có 1 "**dũng lực**" như 1 chú voi chúa vậy, bản lĩnh từ trong nội tâm là rất mạnh, không cần đến lời khen... từ bên ngoài để khích lệ... nữa. Lời chê cũng vậy, nếu tâm hoàn toàn trong sạch..., thì con cũng không cần cảnh tỉnh, đề phòng... gì cả. Bản tâm của con trong ngần như 1 tấm gương, thiện ác, tốt xấu... đến thì chỉ phản ảnh chúng như nó là chính nó, tâm gương thì "**như như bất nhiễm**".

Lời tâm truyền số 1561

Hết thầy lời khen... con đều "không cần nhận", thì con sẽ đủ sức mạnh để chiến thắng tất cả lời chê bai, chỉ trích, xúc phạm... đến con. Với tất cả, con đều có thể "nở một nụ cười".

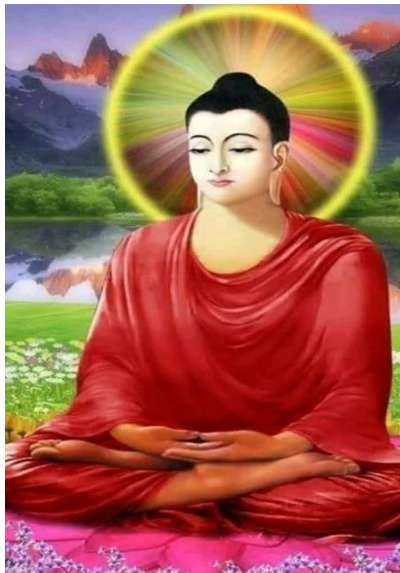
Lời tâm truyền số 1562

Trần gian vốn nhiễm, bản tâm bất nhiễm.

Lời tâm truyền số 1563

Nếu con thấy thích thú với 1 lời khen
thôi, thì chắc chắn ở đâu đó trong tâm
hồn của con, sẽ cảm thấy khổ đau với 1
lời chê trách... nào đó. Phật, Bồ Tát...
tâm địa hoàn toàn trong sạch, thanh
tịnh, chẳng có vui, cũng chẳng có
buồn..., vốn "chẳng nhận và cũng chẳng
xả" đi điều gì cả.

Lời tâm truyền số 1564

Con ơi, nay ta thấy 1 cụ già, quỳ xuống chân 1 vị tỳ kheo, vừa khóc vừa cũng giương, vị đó **cảm động** vì thấy hình tướng xuất gia,..., hay là vị đó **nhận ra Tâm Phật** nơi chính họ hả con?,... .

Lời tâm truyền số 1565

Ta thương con bằng tâm tưởng cũng được mà, có sao đâu, chẳng phải mọi sự tốt đẹp trên đời, đều xuất phát từ một tâm tưởng thiện lương hay sao?. Các cực lạc quốc độ cũng là từ tâm tưởng mà được sinh ra đó, con có biết chăng?

Lời tâm truyền số 1566

Thương con bằng tâm tưởng là phần đời của ta. Thương con bằng tự tánh bồ đề là phần đạo của ta. Dù đời hay đạo, ta vẫn thương con mà thôi. Lục đạo hay niết bàn..., thì ta vẫn để con vào lòng.

Lời tâm truyền số 1567

Phật độ tất cả chúng sinh, vậy tại sao còn quá nhiều người khổ?. Người không có duyên với Phật, vậy Phật có độ cho họ không?

Cái khổ của mỗi chúng sinh, là do Phật tạo ra cho họ chăng?, hay là bản thân mỗi chúng sinh tạo nghiệp mà tự thọ lấy?. Phật cũng không độ cho ai hết, cũng là bản thân mỗi chúng sinh tự độ chính mình mà thôi. Kẻ không có sự tu hành, thì không Phật nào độ được hết,...

.

Lời tâm truyền số 1568

Con muốn hết kiếp này hồn phi phách tán được không?, không cần giải thoát, không cần luân hồi, không còn chuyển kiếp gì hết. Con không cần gì cả, muốn được tan biến.

Câu "**hồn phi phách tán**"..., chỉ là 1 cách để nói đến trạng thái "**vô kí**" của tâm thôi, không có hồn phách nào... có thể tiêu tán đi được hết, chỉ là nó đang vô kí, tức không tỉnh giác, mơ mơ màng màng... giống như kẻ tâm thần, điên loạn, sống thực vật... vậy. **Chừng nào hết nghiệp..., thì sẽ tỉnh thức dần lại.**

Tự tánh vốn bất sanh bất diệt, không sống cũng không chết, con đừng sợ hãi, xả bỏ hết thấy tư tâm, vọng tình..., thì tâm trí sáng suốt, mệnh môn khôn cùng.

Lời tâm truyền số 1569

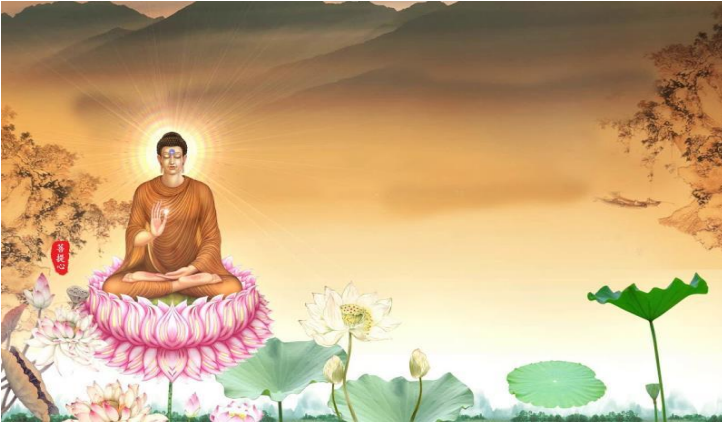
*Vì sao ta sanh ra để phải chết đi ạ?
Do "khởi tâm" mà sanh.*

Lời tâm truyền số 1570

Tại sao phải gieo nhân để phải nhận quả ạ?

Do "**tham ái**" mà tạo nghiệp, mà gieo nhân.

Lời tâm truyền số 1571

Ta khiển thân? Hay thân khiển ta ạ?

"Do khởi tâm và tham ái" mà thân, tâm bị chi phối, điều khiển,... . Phật, Bồ Tát... không Khởi tâm, không tham ái... nên bất sanh bất diệt, không còn bị phiền não, dục vọng... chi phối.

Lời tâm truyền số 1572

Học đạo đến cuối cùng, là chẳng có gì để học cả, thật là uổng công phí sức cho việc học... . Nhưng để đạt đến cảnh giới tâm thanh tịnh vô niệm ấy, thì là cả 1 quá trình trầy lông tróc vẩy. Vô học mà đạt đến thật học, vô tu mà đạt đến thật tu, ấy là bậc thượng nhân, chánh trí,... .

Lời tâm truyền số 1573

Làm sao con có thể giải thoát trong 1 kiếp?, khi xung quanh con còn nghiệp duyên?

Tâm giải thoát là "không còn vướng vào bất kì 1 ý niệm nào", chỉ cần "tâm thanh tịnh vô niệm"... thì ngay đó là giải thoát rồi, đâu cần mất tận 1 đời, hay nhiều đời... tu hành vất vả thì mới được giải thoát?. Nếu mang tâm 1 đời giải thoát, hay nhiều đời mới giải thoát...(còn niệm), thì vĩnh viễn không đạt được tâm giải thoát(vô niệm).

Lời tâm truyền số 1574

*Con nhìn xem, kia là 1 nghĩa trang
khoảng 10.000... ngôi mộ, con thấy điều
gì ở đó?*

Lời tâm truyền số 1575

Thưa thầy, mọi thứ con đều có thể tha thứ là lòng rộng lượng bao dung đúng không?

Luôn tha thứ cho tất cả lỗi lầm của người khác thì lòng rộng lượng bao dung. Nhưng phải phân biệt được giữa tha thứ và đồng thuận, **"tha thứ không có nghĩa là đồng thuận"**, cái gì cũng cho là phải, ùa theo..., như vậy là không có trí tuệ. Tha thứ để tâm không dính mắc, khổ đau, còn thiện ác, phải trái, chánh tà..., thì phải phân minh, rõ ràng... thì mình mới tốt, người mới tốt, xã hội... mới tốt hơn.

Sống trong đời, ai cũng luôn phải có **"chánh kiến"** của chính mình.

Lời tâm truyền số 1576

Dẫu biết mọi thứ là khổ, vậy tại sao biết luân hồi là khổ mà không chịu thoát đi ạ?

Có thấy khổ(khổ đế) đến tận cùng được chưa? Hay vẫn còn thấy có chút vui, sướng... ở trong đó?. Chưa thấu tận cùng của khổ(khổ đế, tập đế)... thì không thể buông xả(diệt đế) để giải thoát được(tâm thanh tịnh, hay đạo đế,...).

Lời tâm truyền số 1577

Trong kinh Địa Tạng có 1 đoạn nói đến kiếp phật, vậy thành Phật rồi vẫn có thọ mạng hay sao ạ?

Đó là Phật ở trong **"pháp giới tứ thánh"**, bao gồm **"thanh văn, duyên giác, bồ tát, và Phật"** Phật ở đây, hay rộng hơn là trong thập pháp giới (tứ thánh và lục đạo)..., là **"tương tợ tức Phật"**, tức **"giống y như Phật mà chưa phải phật thật"**. Phật thật thì **"không còn nguyên"**..., mà trở về sự **"tịch diệt hoàn toàn (nhập đại niết bàn)"**. Còn tương tợ tức Phật thì còn nguyên (nguyên lực biến hiện các cõi tịnh độ, và tùy vào nguyên lực ấy như nào thì thọ mạng như thế, tùy ý ẩn hiện, giả như tất cả đều thành Phật trong cõi cực lạc ấy rồi, thì không cần tồn tại ở dạng tương tợ nữa, tự tại

nhập đại niết bàn, thành phật thật (tịch diệt hoàn toàn). Thọ mạng của Phật ở đây không phải là thọ mạng của sinh diệt luân hồi, mà chỉ đơn giản là "xong việc thì đi (ẩn đi)".

Lời tâm truyền số 1578

Con không biết niệm để được vãng sanh, nhưng chỉ biết niệm 6 chữ nam mô a di đà phật.

Nếu niệm mà không biết niệm để làm gì, thì đâu có khác cái máy niệm phật?, tuy phát ra tiếng mà không có mục đích, hướng đi?,... . Niệm phật cầu vãng sanh, phải **"phát khởi được tín và nguyện"** về cõi nước cực lạc nào? của phật A Di Đà hay vị Phật nào?, bởi có rất nhiều cõi cực lạc chứ không phải 1 cõi, **mỗi 1 vị phật có nguyện lực đều có thể biến hiện cõi cực lạc để làm chỗ tiếp dẫn chúng sinh**, vì vậy, con niệm phải có tín và nguyện thật sự chân thành và mãnh liệt nhé, tâm mới có thể chuyên nhất, phẩm vị mới cao hơn,...

Lời tâm truyền số 1579

Vậy làm sao để phát khởi được "tín và nguyện" khi niệm phật, trì chú... ạ?

Phải thấy được lục đạo luân hồi là khổ, sinh tử là khổ, thân xác ngũ uẩn là khổ, phiền não là khổ, tranh giành miếng ăn chỗ ở là khổ,..., tất cả đều là khổ (thấy rõ khổ đế), "**chiêm nghiệm cho thấu**", thì mới tự sanh tâm thoát li được, vẫn thấy đó là sướng... thì đâu muốn thoát li đâu?. Phải **thấm khổ, trải khổ, thấu khổ, sợ khổ...**, thì mới muốn li khổ,...

Lời tâm truyền số 1580

Phật giảng đời là cõi mộng, tất cả đều hư ảo, nên buông bỏ đừng bám chấp điều gì, vậy cho con hỏi, điều gì mới là thật ạ?

Chân lí, chân lí chính là thật, chân lí về sự hư ảo đó, nói rõ sự hư ảo đó để không còn bám chấp. Ẩn sâu trong câu hỏi của con, đã bao hàm câu trả lời rồi đó. Khi thấu tột chân lí về khổ, hư ảo(khổ đế, tập đế) thì tiến tới sự buông bỏ(diệt đế) và chứng ngộ chân lí(đạo đế, đạt được tâm thanh tịnh, bình yên...). Tâm thanh tịnh, tức Phật Tánh hiển lộ, chính là sự thật tối hậu.

Lời tâm truyền số 1581

Thân chẳng phải ta, nghiệp chẳng phải ta, sinh tử, phiền não.. cũng chẳng phải ta.

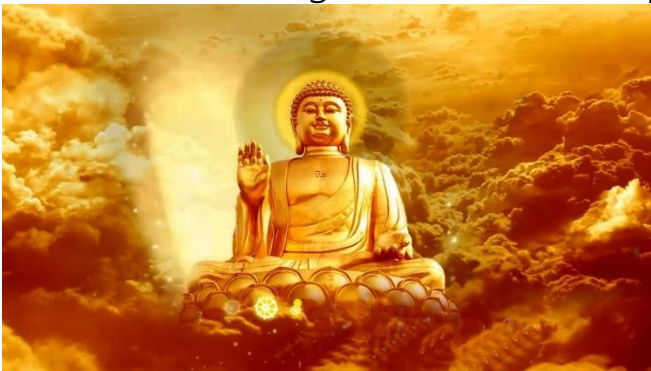

Lời tâm truyền số 1582

Cho con hỏi, tình thức là rõ biết pháp đang diễn ra, vậy chỉ quan sát sinh diệt thôi sao?

Tình thức, là sáng tánh nơi chính mình, chỉ vậy thôi, nó không hề phụ thuộc vào việc có đối tượng bên ngoài để biết đến, hay quan sát... nó làm gì cả, chúng sinh diệt, đến đi..., là việc của chúng, đó mới thực sự là không còn chút dính mắc.

Không khởi tâm thấy, biết, quan sát..., thì tự chủ thể bên ngoài "trở về không".

Lời tâm truyền số 1583

Ta không thấy con có phiền não, ta không thấy con có hình tướng, ta cũng không thấy con có sinh tử..., con ơi, ta thấy con giống ta(chân tâm) mà.

Lời tâm truyền số 1584

Nếu con muốn đi đạo trong luân hồi lục đạo, thì ta sẽ đi cùng với con. Nếu con muốn trở về nhà, thì ta cũng luân chờ đợi con. Bởi con là con của ta, nên con ở đâu, thì ta ở đó, ta sẽ luôn bên cạnh con.

Lời tâm truyền số 1585

Cho con hỏi, con người có thể cầu được mưa và đuổi mưa hay không?

Hết thầy chúng sinh vạn vật... đều cấu tạo từ đất, nước, gió, và lửa... . Mưa là một phần của nước, 1 phần cấu tạo của chúng sinh vạn vật... ấy. **"Nước trong cơ thể vận hành thế nào, thì nước trong đại tự nhiên vận hành thế ấy"**, tương giao, tương thông với nhau... dựa trên **"nhân – duyên – quả"** (không 1 giọt nước nào là rơi nhầm chỗ cả). Hết thầy là do sự vận hành của tâm thức của tất cả chúng sinh vạn vật..., con người chỉ là dưới 0,000....1% nhỏ bé trong cái đại tự nhiên bao la, căn bản là không có tác động gì nhiều. Tuy nhiên, bản tánh vốn viên mãn, tánh thể tương giao, **"hết thầy chúng sinh đều hướng thiện"**, thì mưa

thuận gió hòa, vạn vật yên bình. Còn không thấu đạo, nghịch lí thiên địa, tùy ý cải tạo tự nhiên,... thì bão tố mưa rồng..., đó cũng là lẽ tất nhiên.

Lời tâm truyền số 1586

Trong cuộc sống không đặt mục tiêu làm sao có thể biết được bước kế tiếp để hành động ạ?

Mục tiêu ấy là gì? nó trong luân hồi hay giải thoát? Vì mình hay vì sự giác ngộ của chúng sinh?. **Phật, Bồ Tát... thân tâm hoàn toàn thanh tịnh, không có bất kì mục tiêu, kế hoạch nào hết, vạn sự hoàn toàn tùy duyên...**, "chỉ ngay tại giây phút này", ấy vậy mà có việc gì họ làm là không viên mãn đâu? Nghĩ tưởng quá khứ, tương lai..., ấy chính là tâm luân hồi, tạo tác.

Đó là phần đạo phải hiểu rất ráo là thế, để không còn 1 mảy may dính mắc. Còn phần đời, thì đương nhiên là mọi thứ cứ làm theo kế hoạch, **"đừng dính mắc"** là được. Người giác ngộ, thì mới có

thể dung hòa được đời và đạo làm 1 được, "họ làm tất cả, mà như không làm gì cả".

Lời tâm truyền số 1587

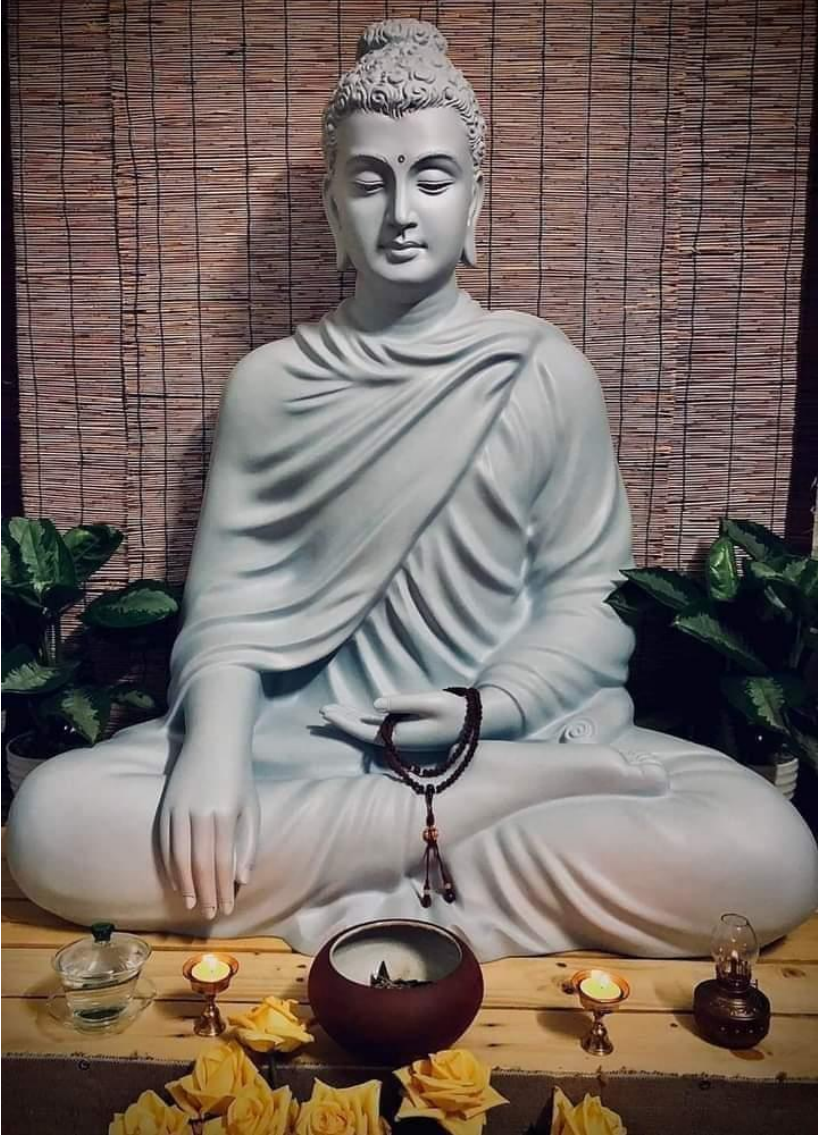
Con chưa hiểu sâu sắc về tham sân ạ?

Tham, là gốc của sinh tử, cũng là gốc của sự vô minh, vì tham, nên mới sân, si, mạn, nghi, ác kiến... . Trong các tham, thì tham ái là nặng nhất, ái có ái dục và thị dục,..., ái dục là tình cảm nam nữ, đực cái... trong chúng sinh, thị dục là tiền, tài, danh vọng, thức ăn, chỗ ở, quyền lực, sắc đẹp..., những thứ đó là sự vô minh, che mờ đi chân tánh vốn thanh tịnh, trong sáng... nơi mỗi chúng sinh vạn vật,... .

Lời tâm truyền số 1588

Đức là gì mà quý thần phải kinh sợ ạ?
Đạo, là bản thể, chân tánh... trong mỗi chúng sinh vạn vật. Đức, là người minh bạch được các chân lí hướng tới bản thể, chân tánh đó mà tu rèn, từ đó mà có được những năng lượng nhất định. Người có nhãn căn thanh tịnh..., sẽ nhìn ra được đức của một người nào đó tới đâu (ví như hào quang xanh, đỏ, tím, vàng... tỏa ra từ mỗi chúng sinh..., quý thần... cũng có thể nhìn thấy được, mà biết ai là người có đức lớn, tâm địa ra sao?...). Đức càng lớn thì hào quang càng sáng, năng lượng càng mạnh..., nó giống như một trường năng lượng vậy, quý thần đức nhỏ, trường năng lượng thấp, không tương xứng..., nên không thể tới gần được,...

Lời tâm truyền số 1589

Thưa thầy, linh hồn của mình tồn tại như nào?, và nó ở dạng năng lượng hay là cái suy nghĩ của cơ thể này tích tụ nuôi dưỡng mà thành?

Suy nghĩ, chỉ là vọng tưởng..., nó làm tiêu hao năng lượng đi, chứ không phải tạo ra năng lượng tích tụ nào cả. Vũ trụ... chỉ là 1 trường năng lượng, thân xác, vạn vật... cũng là năng lượng,..., tuy nhiên, nó không phải năng lượng gốc, mà là trường năng lượng thứ 2,3,4...N... rồi(ví như nước là trường năng lượng gốc, sóng nước, hơi nước, đám mây... là những trường năng lượng của nước thấp hơn,...).

"Càng là thứ có hình tướng, thì trường năng lượng càng nhỏ đi...". Trường năng lượng gốc là "thường tịch quang", đó là

nhất chân pháp giới của Chư Phật(khoa học gọi là trường năng lượng ZERO, nơi không còn 1 hạt lượng tử nào tồn tại(tương đồng với tự tánh, bản thể)),... .

Linh hồn chính là Tự Tánh, nhưng Tự Tánh thì ở trường năng lượng gốc(thường tịch quang), còn Linh Tánh(nói đến pháp giới tứ thánh) đã bị phiền não 1 phần mà biến thành trường năng lượng thứ 2,3,4, 5...(Phật, Bồ Tát, Duyên Giác, Thanh Văn,...). Cho tới lục đạo luân hồi, thì cõi trời(linh hồn) là cao nhất, trường năng lượng thứ 6(tồn tại ở dạng âm thanh, ánh sáng...)..., tới Atula(thần hồn) thứ 7, tới con người(tâm hồn) thứ 8, tới súc sinh(thú hồn) thứ 9, quỷ hồn thứ 10, ngục hồn thứ 11, vạn vật cỏ cây đất đá...(vật hồn) thì thứ 12, 13...N,... . Có thể **tạm hiểu 1 cách tương đối về văn tự** là như thế để hình dung về

trường năng lượng xuyên suốt từ bản thể cho tới vũ trụ vạn vật(thể tánh đến thể tướng).

Lời tâm truyền số 1590

Tại sao người tu càng sâu thì sự bi thương và đau khổ càng nhiều ạ?

Không phải vậy, sự bi thương, nghiệp quả... của mình thì vẫn vậy thôi, **đâu có thêm bớt gì đâu**, chỉ là khi tu mình tỉnh thức ra, mình chiêm nghiệm nó sâu sắc hơn, để tâm đến nó hơn..., vì vậy, mà cảm giác như là nhiều hơn chứ không phải vậy (giống như khi mình ra đường vậy, người ngoài đường trước giờ nó vẫn đông vậy, nhưng khi tâm ta tĩnh hơn, lại thấy như là ngoài đường đông hơn). Không biết tu thì qua loa, coi mọi thứ là chuyện xui xẻo..., không quan trọng, không để tâm, chiêm nghiệm... nên không có gì sâu sắc cả. **Cách tốt nhất là đối diện với mọi thứ khổ đau, nghiệp**

trưởng ấy... với 1 bản tâm thanh tịnh, thì sẽ có được hạnh phúc, bình an,... .

Lời tâm truyền số 1591

Đời người..., cũng chỉ sống được mấy chục năm, trong mấy chục năm sống trên đời lại tạo bao ác nghiệp, cuối cùng cũng chỉ đặng trong 1 cái hũ tro bé tẹo. Vinh hoa phú phú... rồi cũng phải từ bỏ,..., người thật sự MINH BẠCH, thì tự có cách sống an nhàn, thanh lương.

Lời tâm truyền số 1592

Thầy cho con hỏi, con có thắc mắc là vô thường với vô ngã là nó nối đuôi nhau đi song song đúng không? vô thường rồi vô ngã và ngược lại?

Vô thường, là **"nói đến bản chất của các pháp"**, sự vật, hiện tượng..., chúng luôn có sự vận hành, biến đổi... không ngừng nghỉ.

Vô ngã, là **"nói đến bản tánh, bản thể"** ở bên trong các pháp, sự vật, hiện tượng... ấy, tuy bên ngoài(tướng) thì vô thường, nhưng bên trong(tánh) thì vô ngã(tức không có thực thể cố định đối với các tướng(vạn vật)..., hay không có bản ngã làm cho là thường hằng đối với chúng sinh,...).

Hiểu được vô thường thì không còn dính mắc, hiểu được vô ngã thì giải thoát.

Vô thường và vô ngã không có nối đuôi nhau, hay đi song song... gì cả, "nó chỉ là 2 khái niệm đơn thuần nói về sự hư ảo và tính chân thật". Hiểu được tận cùng của sự vô thường(đạo đế, tập đế) thì sẽ sanh tâm thoát li(diệt đế) để giải thoát khỏi nó, để trở về tính vô ngã vốn có(đạo đế). Phật, Bồ Tát... chính là "người vô ngã(đạt đến đạo đế)", đạo phật chính là "đạo vô ngã" đó.

Lời tâm truyền số 1593

Vô thường là không gian, vô ngã là thời gian, chúng dính liền vào nhau ạ?

Âm, dương..., hay thời gian, không gian,..., nằm gọn trong vô thường thôi, **"Vũ, chính là thời gian. Trụ, chính là không gian"**, đó là thế giới **"nhị biên"**, là càn khôn vũ trụ, là thập pháp giới chúng sinh..., chúng là vô thường(tức thời gian và không gian... chỉ là giả, là ý niệm thôi),... . **"Vô thường có thể hiểu là tướng, vô ngã có thể hiểu là tánh"**. Tánh và tướng tuy 2 mà 1, thấu được thực tướng(tức thấu vô thường) thì sẽ chạm vào thực tánh(tính vô ngã của nó),... .

Lời tâm truyền số 1594

Con đừng sợ sẽ có 1 ngày ta rời xa con nhé, ta vĩnh viễn ở bên cạnh con, luôn ở trong các kiếp luân hồi của con, đồng hành với con, bầu bạn với con..., dù con chỉ là 1 hạt sương mai, hay một sinh linh bé nhỏ..., ta cũng vẫn bên cạnh con, cho đến khi con Thành Phật,... .

Lời tâm truyền số 1595

Xin hỏi chân lí của Phật có phải tĩnh không ạ?

Chân lí của Phật, không phải tĩnh, cũng không phải là động,...(động, tĩnh... chỉ là trạng thái của tâm hay của vật..., không phải chân lí nói về 1 vấn đề cụ thể), **mà nó là "sự thật"**. Nói lên sự thật về vô thường và vô ngã, bao quát hết thấy chúng sinh và vạn vật,..., hay **sự thật về Sinh, Trụ, Di, Diệt**(tức vô thường) và **Khổ, Tập, Diệt, Đạo**(tức vô ngã),... .

Lời tâm truyền số 1596

Nếu như tất cả theo Phật sẽ không còn tranh đấu, liệu thế giới có vận động theo vốn tự nó không ạ?

Cảnh tùy tâm chuyển. Nếu tất cả theo Phật, đều được giác ngộ và giải thoát, thì cõi ta bà này cũng lập tức là cõi Phật, cõi Cực Lạc, cảnh ở cõi ta bà này cũng biến thành cảnh Phật, cảnh cực lạc.

Cảnh tức là vạn vật thì đương nhiên sẽ khác, **tâm cảnh là nhất như**, tâm biến đổi sinh diệt... thì cảnh biến đổi sinh diệt..., tâm thường hằng bất biến thì cảnh cũng thường hằng bất biến..., giống như kinh nói về cảnh của các thế giới cực lạc vậy,... .

Lời tâm truyền số 1597

Họ làm bùa ngải hại con không buôn bán được, thì giải quyết thế nào ạ?

Phật, Bồ Tát... ngay thẳng, trong sạch, đường đường chính chính... ung dung mà sống trên đời, không bao giờ biết sợ ma quỷ bùa ngải... gì hết. Nếu tâm còn sợ hãi..., thì phải xem lại tâm mình, có ngay thẳng chưa? Trong sạch chưa? Đường đường chính chính... chưa?

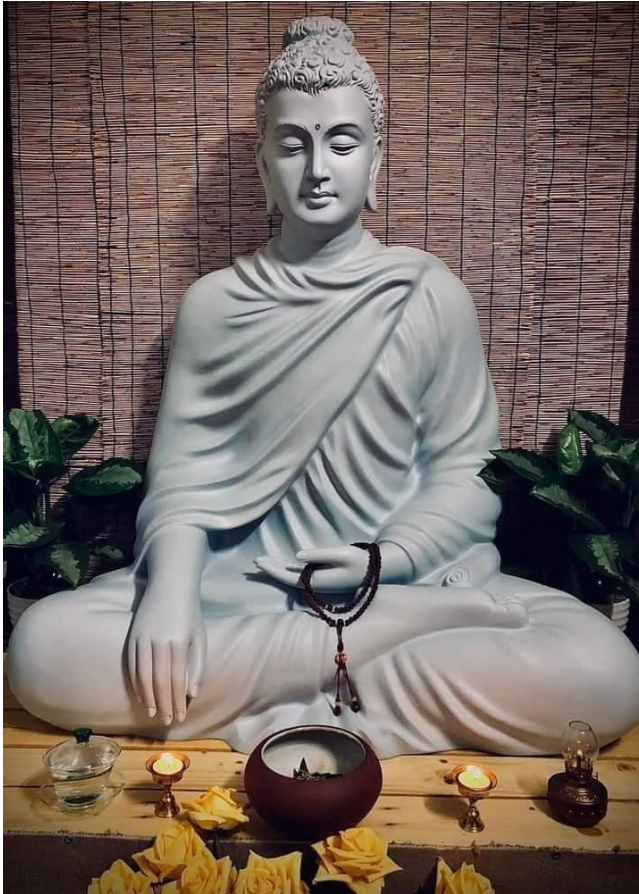
Hơn nữa, phúc họa trên đời mỗi người..., đều là do phước đức của mình hết, không ai có thể hãm hại hay lấy đi của ai được (nghiệp ai nấy tạo, phước ai nấy hưởng). Những trò yêu ma quỷ quái... chỉ là những trò lừa bịp, tà kiến của kẻ lừa đảo đối với "người không

minh bạch" mà thôi, tuyệt đối không lừa Phật, Bồ Tát được.

Lời tâm truyền số 1598

Phật ở đâu?
KHÔNG BIẾT.

Lời tâm truyền số 1599

Con muốn hỏi, Phật dạy con đường trung đạo và không dính mắc vào bất cứ thứ gì, vậy sao tứ diệu đế lại nhắc đến khổ, con đường giải thoát khổ ạ?

Trung đạo, có thể hiểu là "không dính mắc", nếu mọi thứ đều không dính mắc, đó chính là trung đạo. Phật "nhắc" đến tứ diệu đế, chứ đâu phải là "dính mắc". Nhắc, và dính mắc là 2 khái niệm khác nhau, Phật nhắc (nói lên sự thật) cho người mê được tỉnh ngộ, còn nếu tỉnh rồi, nếu không còn dính mắc, thì nói ra làm gì nữa đâu?

Lời tâm truyền số 1600

Tại sao mình muốn ăn chay, mà hoàn cảnh không cho phép, phải làm sao ăn chay được?

*Tâm chưa thực sự muốn thì còn lí do, tâm thực sự muốn thì tự nhiên thực sự làm, không còn lí do nào hết. **Đừng đổ lỗi cho lí do, mà hãy hỏi tâm mình.***

Lời tâm truyền số 1601

Pháp môn tịnh độ gói gọn trong 3 chữ "tín, nguyện, hạnh", theo con đối với người mới tu, hạnh là quan trọng nhất, vậy hạnh trong lúc thiền là như thế nào là đúng ạ?

Nếu hiểu rằng tín nguyện hạnh là 3 thứ rời rạc là chưa phải. Nếu không có tín, không có nguyện, thì hạnh ở đâu ra? để làm gì?,... . Mà 3 thứ **luôn cùng đồng hành và phát khởi cùng lúc** thì mới là thấu tột, là rốt ráo.

Tín, nguyện, hạnh trong tịnh độ, chính là "tin mình có phật tánh", "thọ nhận được phật tánh đó", và "sống được trong phật tánh(tâm thanh tịnh...)" đó(đây chính là hạnh của thiền,...).

Lời tâm truyền số 1602

Con xin thầy tặng cho 1 chữ, hay 1 câu kinh, câu kệ nào cũng được ạ. Con đang bế tắc quá?

BUÔNG.

Lời tâm truyền số 1603

Chỉ cho con cách buông ạ?

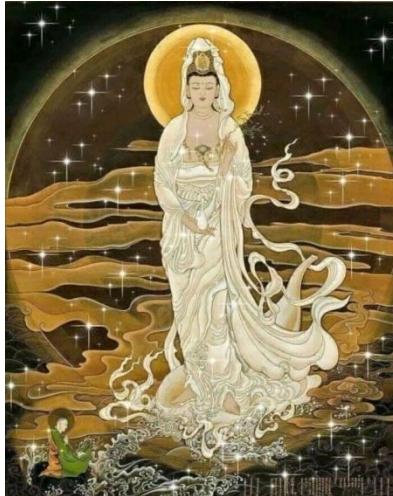
*Không có bất kì 1 cách nào để buông hết, **BUÔNG CHỈ LÀ BUÔNG**, không gì nữa cả, "vướng gì thì buông đấy". Buông cho đến tột cùng, thì tâm thể tự nhiên trong lặng, nhẹ nhàng, sáng rõ..., chỗ đó là chỗ tự tại, giải thoát,... . Còn nếu dính mắc vào 1 cách nào, 1 phương pháp nào để dẹp trừ, thì ngay đó là đang chấp giữ chỗ đó rồi, sao là buông?(Ứng vô sở trụ, nhi sanh kì tâm),... .*

Lời tâm truyền số 1604

Câu "ưng vô sở trụ, nhi sanh kì tâm" có nghĩa là gì ạ?

"Ưng vô sở trụ, nhi sanh kì tâm", là tông chỉ của "kinh kim cang", cũng là tông chỉ của "thiền"... . Hàm nghĩa là, "chân tâm vốn rỗng lặng, thanh tịnh, giải thoát... sẵn rồi", nó vốn không trụ vào đâu cả. Do vậy, khi đối cảnh, tiếp vật..., thì "không sanh tâm dừng trụ vào đâu cả, thì chân tâm hiển hiện",... .

Lời tâm truyền số 1605

Cho con hỏi Phật là ai?

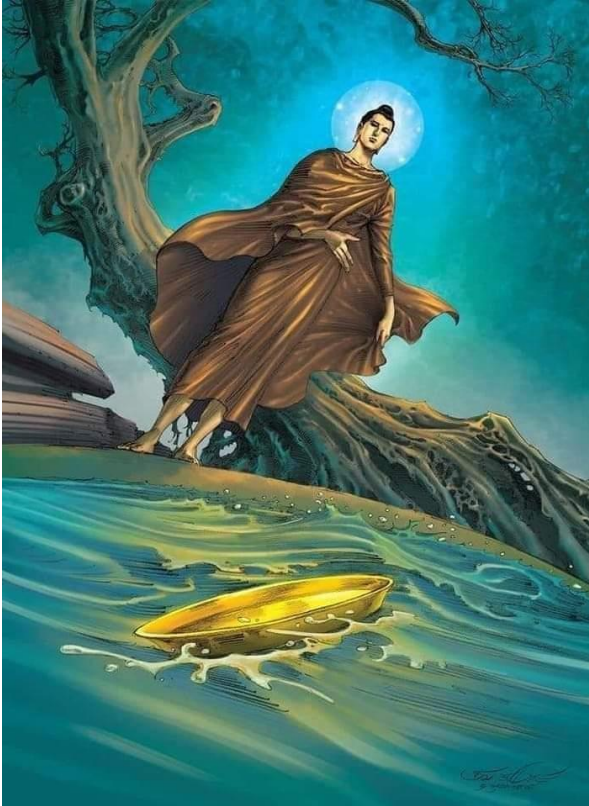
*Đi tìm Phật bên ngoài, chi bằng xoay lại trong tâm, **tâm thanh tịnh là Phật thật**. Phật trong tâm không thấy, mà thấy Phật bên ngoài, thì Phật bên ngoài cũng chỉ là vọng, là ma... mà thôi.*

Lời tâm truyền số 1606

Cho con hỏi, thiền có những loại cảnh giới nào? biểu hiện từng cảnh giới ra sao ạ?

Thiền không có cảnh giới nào cả, vì vậy cũng không có biểu hiện nào cả.

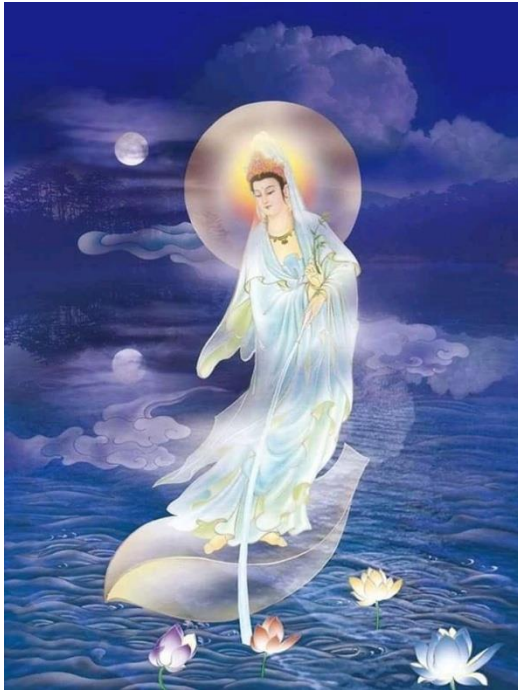
Lời tâm truyền số 1607

Con đang nghi vấn, con nghĩ, tánh nghe nó vẫn luôn có, nhưng khi nghe mà không khởi tâm chạy theo cảnh, thì đó mới là nghe như không nghe,...?

Đúng vậy, nhưng tới đó chưa phải là điểm "**tận cùng**".

Giả như, ta có 1 tỷ, và gửi trong ngân hàng, trên tay không có đồng nào, vậy ta có 1 tỷ đó không?. Nói có cũng được, mà nói không có cũng được. Phước hiện là tiền trên tay, phước ẩn là tiền trong ngân hàng, dù ẩn hay hiện thì ta vẫn có cái phước là 1 tỷ đó. Cũng như vậy, **mọi thứ đều có 2 mặt ẩn hiện, âm dương..., ngay cả cái năng thấy biết... cũng vậy.** Ẩn đi không có nghĩa ta không có tiền, tức không có nghĩa là ta không có tính thấy biết... hằng hiện hữu, mà là buông

đi(tự tánh cũng vô thường mà, sao có tâm chấp giữ?) không cần dùng tới, thì "tánh giác hiện toàn chân(tự hiện)". Đại trí nhược ngu, người **MINH BẠCH** thực sự lại trông như không còn biết gì(buông sạch sành sanh, ko còn gì hết), vậy mà lại biết tất cả, không còn chấp trụ vào đâu, tịch diệt hoàn toàn,... .

Lời tâm truyền số 1608

Đức, có âm đức, dương đức. Phước, có âm phước, dương phước. Thân, có báo thân, chân thân. Tâm, có thấy biết, tịch diệt. Vật, có hình tướng, bản thể. Chân lí, có tương đối, tuyệt đối... . Mọi thứ đều có 2 mặt đối lập tương quan, nếu con không kẹt vào đâu cả, thì con mới thực sự là con(Phật Tâm của con).

Lời tâm truyền số 1609

Thân vốn không hình, tâm vốn không niệm, thanh tịnh và trong suốt, không dính một hạt bụi.

Lời tâm truyền số 1610

Có phải vọng tưởng tạp niệm là oan gia trái chủ của mình không ạ?, nó tới để phá không cho mình tịnh tâm tu tập?, con không thể tập trung được.

Vọng tưởng, tạp niệm... không phải là oan gia trái chủ của mình, bởi nếu mình không quan tâm nó, không cho nó 1 giá trị nào, không bị nó chi phối... thì mình cũng đâu phải trả cho nó 1 cái giá nào đâu?. **Sự tỉnh thức, giác sáng sẽ đánh bay chúng.** Còn oan gia trái chủ... là nghiệp mình đã reo với chúng sinh..., thì dù thành Phật cũng vẫn phải trả. Tuy nhiên, sự tu tập sẽ giúp chúng ta trả nghiệp 1 cách "**êm đềm nhất**"... .

Lời tâm truyền số 1611

Con muốn hủy diệt thế giới này, để không còn khổ đau áp bức con người, không còn chỗ để chịu cảnh luân hồi, vậy con có tội không ạ?

Làm 1 tội ác lớn nhất thế gian, lại hỏi có tội không? Con có muốn người khác giết con, để con được giải thoát đi không?.

Luân hồi lục đạo... ở trong khắp thái hư, cho dù trái đất này có tuyệt diệt, thì vẫn có những chỗ khác đầu thai vào đó để trả nghiệp... . Chết là hết tội, hết luân hồi, thì Phật chỉ cần tự tử là xong, đâu mất công tu hành làm gì?.

Lời tâm truyền số 1612

*Giữa tâm và giới, cái nào nặng nhẹ?
Mà giữ giới chưa đắc mà tâm đã đắc
rồi?*

*Tâm chính là giới, ngoài tâm chẳng có
giới. Tâm được thanh tịnh thì vô lượng
giới đức có ra. Tâm bất tịnh thì không có
giới đức nào thành tựu cả.*

*Giữa tâm và giới, cái nào nặng nhẹ?
Mà giữ giới chưa đắc mà tâm đã đắc
rồi?*

*Tâm chính là giới, ngoài tâm chẳng có
giới. Tâm được thanh tịnh thì vô lượng
giới đức có ra. Tâm bất tịnh thì không có
giới đức nào thành tựu cả.*

Lời tâm truyền số 1613

Cho con hỏi, đạo là gì? đạo ở đâu ạ?

Đạo là bản thể, bản nguyên bên trong của vũ trụ vạn vật. Ở đâu cũng có bản thể, bản nguyên đó, nên ở đâu cũng có đạo. Chỉ là mình có nhận ra hay không mà thôi?. Tâm không tịnh, bị phiền não sai sử, thì không thấy được đạo. Tâm bình lặng, an yên..., ngay đó là đạo.

Lời tâm truyền số 1614

Con muốn đoạn trừ phiền não phải bắt đầu từ đâu?

Phiền não, đâu cần phải đoạn trừ gì đâu?, nó tự sinh thì nó tự diệt, kệ nó chứ?, **không cần can thiệp làm gì cả,...** . Không cần đoạn, nhưng có thể chuyển(nếu tâm còn phiền não, tâm thanh tịnh thì cũng không có gì mà chuyển nữa cả), **thấy nó liền chuyển về Bồ Đề Tâm**(chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi), càng nhiều phiền não thì bồ đề tâm càng lớn mạnh. Vô lượng phiền não, chính là vô thượng bồ đề.

Lời tâm truyền số 1615

Vậy đoạn thiền nào, và chuyển thiền nào có gì khác nhau ạ?

Mỗi từ thì mỗi nghĩa, đoạn và chuyển là 2 từ khác nhau, đương nhiên là có sự khác nhau. **Đoạn**, là tâm từ bỏ, vứt bỏ, xả li..., đưa đến sự thanh tịnh(hàng Thanh Văn...)..., còn **Chuyển**, là thấu tỏ nó, không dính mắc vào nó mà chuyển hóa nó thành thứ tốt đẹp, có ích..., như có thể sử dụng bùn để trồng hoa sen, nhìn thấu chân lí trong vô lượng phiền não để thành tựu vô lượng trí huệ, từ bi...(hàng Bồ Tát...)... . "Ngay khi chuyển xong, liền đoạn" đó là Phật(thành tựu mà không dính mắc).

Lời tâm truyền số 1616

Ta nói lời ảo vọng, thì kẻ ảo vọng thích thú. Nhưng ta chọn cách nói lời chân thật, và cũng chỉ người chân thật, có trí hướng thượng,..., mới tiếp nhận được. Kẻ ảo vọng thì nhiều vô số, ta mong con không nằm ở trong số đó.

Lời tâm truyền số 1617

Sống trong quá khứ(ý niệm về quá khứ), sống trong hiện tại(ý niệm về hiện tại), hoặc sống trong vị lai(ý niệm về tương lai)... đều là vọng tưởng cả. Cái con sống đúng, tu đúng, là "thấy rõ quá khứ, thấy rõ vị lai, và thấy rõ hiện tại", đó là "thực tại", sống trong thực tại(tự tâm, chân tâm) chứ không phải sống "với hiện tại" luôn biến đổi. Con phải minh bạch được chỗ này, rất quan trọng, thì sự tu hành mới không uổng công, mới có kết quả.

Lời tâm truyền số 1618

Thầy đã thoát sanh tử chưa? Còn vướng mắc gì chằng?

Sao con không hỏi chính con, nhìn ra người khác làm gì?, đánh mất chính mình rồi. Phật Tánh chưa từng sinh tử, Phật Tánh chưa hề dính mắc,... .

Lời tâm truyền số 1619

Trừ sân hận, ích kỉ, ganh ghét, đố kỵ..., phải làm sao khi nó khởi lên ạ?

Sân hận, ích kỉ, ganh ghét, đố kỵ... là bởi tâm "**không có từ bi**", hoặc là "**thiếu từ bi**". Phật, Bồ Tát không có những loại tâm đó, vì lúc nào tâm họ cũng tràn ngập từ bi cả, hết thấy phiền não "**chẳng thể khởi lên được**", nếu tâm "**đang từ bi**". Từ bi thì trí huệ, từ bi thì giải thoát,... .

Lời tâm truyền số 1620

Người có cách nào giúp cho gia đạo hòa thuận không ạ?

Trong mọi suy nghĩ, lời nói, việc làm...
đừng cho cái ta của mình vào đó.

Lời tâm truyền số 1621

Xin thầy chỉ, Phật và chúng sinh giống nhau chỗ nào? và khác nhau chỗ nào?

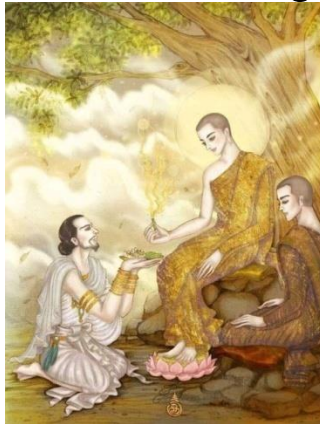
Không giống gì cả, mà cũng không khác gì cả.

Lời tâm truyền số 1622

Kiến tánh là gì? tại sao phải kiến tánh thì mới thành Phật? hoan hỷ ạ.

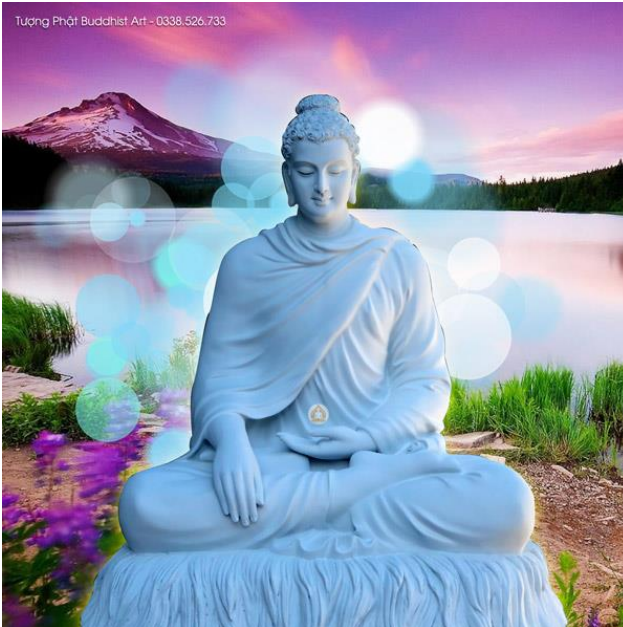
Từ "kiến" dịch là thấy, là tỏ. Kiến Tánh là thấy tánh, tỏ tánh, nhận ra chân tâm bản tánh của mình, sống với nó thì rời xa được phiền não, không bị nhiễm đắm, dính mắc..., vì vậy dần rời xa lục đạo luân hồi, rời xa được thì là giải thoát, gọi là Thành Phật. Còn không kiến tánh, thì tâm không thanh tịnh, sống trong phiền não và tiếp tục tạo tác trong luân hồi.

Lời tâm truyền số 1623

Con muốn từ bỏ mọi thứ mà không được?

Tu hành, đâu phải là từ bỏ đi cái gì đâu, mà ngược lại, tu là đem ánh sáng của từ bi và trí tuệ vào trong mọi thứ đó mà, từ đó giúp mọi người vượt qua được những phiền não và khổ đau,... .

Lời tâm truyền số 1624

Con nên nghe theo lời của vị thầy nào để tu hành ạ?

*Tốt nhất mọi thứ đến từ bên ngoài, chỉ xem như tham khảo, kể cả lời của Phật, mà Phật cũng dạy như vậy,..., **hãy xoay lại nơi tâm mình mà sáng tỏ và buông xả, đó là vị thầy tốt nhất.***

Lời tâm truyền số 1625

Tại sao gọi có, tại sao gọi không, tôi và ngài là 1 hay là 2 hay là vô số?

Cho có thì có, cho không thì không..., hết thầy chúng sinh vạn vật cùng chung pháp thân, cùng chung pháp tánh, nên chẳng 1, chẳng 2, chẳng ít, chẳng nhiều,... .

Lời tâm truyền số 1626

Vạn vật nên làm gì hả ngài? Mình quên hết mọi thứ đi thì sao ạ?

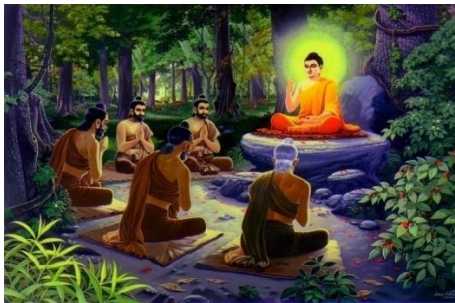
Vạn vật luôn biến chuyển, tốt nhất là không nên theo dõi nó quá nhiều, **nên xoay lại tâm mình thì tốt hơn, bởi thời gian sống để tu không có nhiều. Có thể quên hết mọi thứ thì càng tốt, nhớ làm gì cho đau đầu?** Nhưng có 1 thứ không được quên, là **Tánh Giác, sự Tỉnh Thức của mình.**

Lời tâm truyền số 1627

Chiến tranh thế giới thứ 3 nổ ra thì sao ạ?

Ở bên ngoài thì có ngoại chiến (chiến tranh, tai nạn, khổ ách...), nhưng trong tâm mỗi chúng sinh cũng có nội chiến (tham, sân, si,...), ngoại chiến thì còn tùy duyên, đủ cộng nghiệp mới có thể diễn ra, còn **nội chiến thì thường thường xảy ra**, và người tu hành chỉ quan tâm nội chiến thôi là đủ rồi, **xả bỏ tham, sân, si...**, trong lòng thanh tịnh rồi, thì đối với bên ngoài cũng không còn sợ hãi nữa... .

Lời tâm truyền số 1628

Chân tâm, bản thể lúc nào mới hiển hiện ạ?

*Chân tâm, bản thể lúc nào cũng hiển hiện cả, chỉ là mình có nhận ra hay không?, nó vô hình vô tướng... nên không tồn tại ở hình thức nào cả, **khi nhận được thì tự mình rõ**, Phật cũng không diễn giải ra được,... .*

Lời tâm truyền số 1629

Tôi có là ngài không?, có ngày hôm qua, hôm nay, và ngày mai không?

Tỏ tường lí tánh thì Phật Phật tương thông, tỏ tường lí tướng thì vật vật tương đồng. 3 thời không (quá khứ, hiện tại, vị lai) đều là giả, không phải thật, nó chỉ là ý niệm thôi. Không còn ý niệm về 3 thời thì "thực tại" hiện tiền.

Lời tâm truyền số 1630

Con có duyên với Phật không ạ?

Biết nói đến chữ Phật là đang có duyên rồi đấy, người không có duyên thì đâu biết đến chữ Phật được?, ai biết đến chữ Phật đều là có duyên với Phật rồi. Chưa cần nói đến việc nghe và làm theo, duyên là ngay từ chỗ biết ban đầu đó thôi, còn duyên sâu hơn thì nghe và làm theo, gọi là sự tu tập rồi.

Lời tâm truyền số 1631

Con xin hỏi, tâm mình 1 lòng hướng Phật, dùng pháp môn niệm Phật mà tà niệm, ý dâm dục nhưng lòng không cố ý, vậy có tội không ạ?

Nếu là vô tình khởi, không cố ý thì là niệm từ a lại da thức nó chạy ra, biết rõ và không theo nó là được. Còn cố ý khởi lên mà nghĩ trong lòng không muốn là sai rồi, **đừng phân lòng mình và ý mình ra làm 2**, và nói ý thích khởi chỉ cần lòng không muốn là được, **như vậy là bao che cho tội lỗi của chính mình**, cố tình khởi là ý nghiệp rồi.

Lời tâm truyền số 1632

Thầy cho con hỏi, xem bói và phong thủy có trong đạo Phật không ạ? Nó có đúng không?

Nó chỉ là sắc xuất thống kê do người xưa để lại chứ không phải giáo lý nhà Phật. Tâm địa thiện lương chính là phong thủy và vận mệnh tốt nhất.

Lời tâm truyền số 1633

*Con có đọc được bài kinh Phật thuyết
đà la ni cứu Bạt Nga Quỷ Diệm Khẩu, có
chỉ dạy mình cách cúng thí thực, vậy
mình có thể làm theo không ạ?*

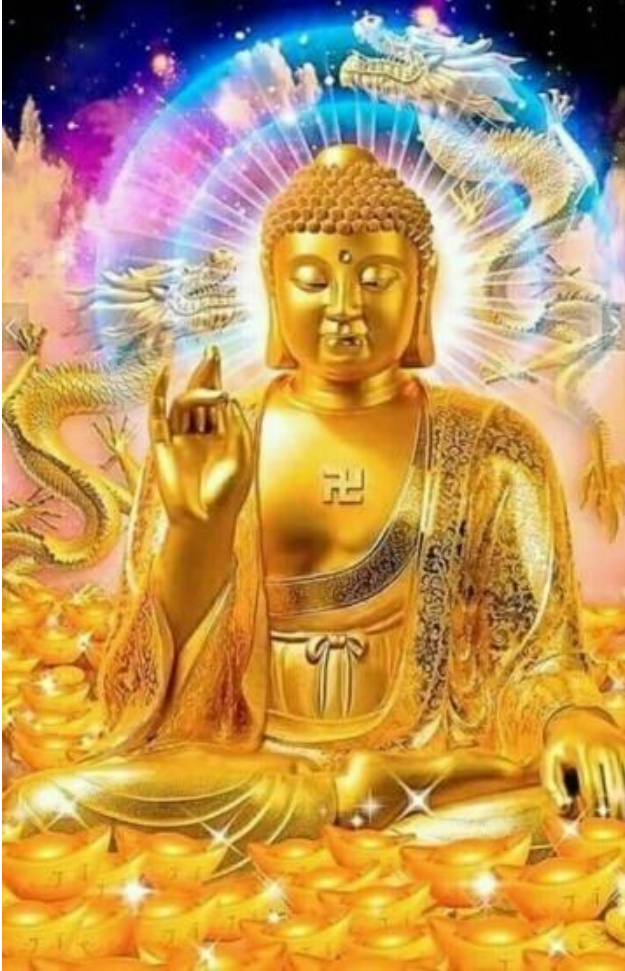
*Nếu có tâm thì cứ làm, không sao cả,
tuy nhiên, sự tu hành từ bỏ tham, sân,
si, mạn, nghi... của chính mình, mới là sự
cúng dường tốt nhất đối với Phật và
Chúng Sinh.*

Lời tâm truyền số 1634

Chúng ta đang ở dạng nào? Phật thì nói là cõi tạm, người thì xem là cõi thực ạ?

Có nhiều lớp của thực tại cùng hiển hiện, người càng giác ngộ (phá dần lớp màng vô minh) thì càng nhận ra lớp thực tại sâu hơn, đúng hơn. Khi trở về hoàn toàn với thực tại (thường tịch quang) thì mọi thứ cho là thực tại trước kia (thập pháp giới, hay vũ trụ vạn vật) liền "**hóa thành không**" (giống như mây, sương, sóng nước, hơi nước, bọt nước... vậy).

Lời tâm truyền số 1635

Con mở kinh cho người khác nghe được mà sao chính con lại không nghe được ạ?

Kinh pháp..., vốn nó **mang 1 năng lượng chân chánh mạnh**, người không nghe được bởi trong tâm không muốn sửa đổi, buông bỏ đi những thứ mình đang cho là mình, là của mình. **Phải đấu tranh với bản ngã rất là khó chịu, nên không nghe được.** Còn người nghe được, thì họ tốt lên từng ngày.

Lời tâm truyền số 1636

Cho con hỏi, nhân của kiếp nào mà có quả của kiếp này? Tại sao không để cho chúng sanh có kí ức của các kiếp để tránh nhân quả của các kiếp sau ạ?

Nhân của quá khứ mà có quả hiện tại, nhân hiện tại mà có quả tương lai. Vẫn có người nhớ được nhân quả của chính mình đó chứ, nhưng đa phần là **bị giới hạn của lục căn, thân tứ đại, và chiều không gian, sự giác ngộ...** mà không thể nhớ được các kiếp quá khứ của mình, ngay cả việc hôm qua thôi cũng không nhớ hết, huống hồ là quá khứ lâu xa, lại còn là kiếp trước?....

Lời tâm truyền số 1637

Con bệnh không làm được gì, lại khiến người khác phải chăm con, con buồn và thấy vô dụng quá ạ?

Tùy duyên thôi, người khác chăm mình bởi mình đã từng chăm họ ở quá khứ, kiếp quá khứ,..., hơn nữa, họ chăm mình, thì sau này sẽ có người khác chăm lại họ. Nhân quả là công bằng lắm, đừng lo nhé. Không ai là thiệt thòi hết đâu, trời cao... luôn có sự sắp xếp trong vô hình, để mọi thứ đều được công bằng và chu toàn.

Lời tâm truyền số 1638

Con biết con tạo nghiệp, nhưng con biết sám hối và niệm phật mỗi ngày, như vậy con được về với Phật không ạ?

Phải tự hỏi các nghiệp ác đã dừng chưa?, các nghiệp lành có làm không?, tâm ý có trong sạch không?, tín nguyện vãng sanh đã đầy đủ chưa?... , mà còn hỏi là còn nghi, còn nghi thì chưa đủ tín rồi đó, cần tu tập tốt hơn, phải tự tin vào chính mình mới được.

Lời tâm truyền số 1639

Con đi chùa chỉ biết cầu cho ba mẹ bình an, không biết cầu nguyện thế nào?

*Cầu bình an là việc tốt rồi, nhưng chưa phải là điều mà Phật muốn, **Phật muốn mọi chúng sinh đều được giác ngộ và giải thoát.** Nếu cầu thì hãy cầu việc đó, trong sự giác ngộ tự có bình an,... .*

Lời tâm truyền số 1640

Có nhà mà không về được, có mẹ thì không được yêu thương, cha con thì mất mà con cứ lưu luyến là nghiệp gì ạ?

Đó chỉ là tình cảm thế gian thôi mà, không phải nghiệp gì đâu, thương thì cứ thương, nhớ thì cứ nhớ, **đừng ủ rũ sầu khổ và dính mắc**, mà quên đi mọi thứ xung quanh cuộc sống của mình là được,...

Lời tâm truyền số 1641

Thưa thầy, truyền tâm pháp nghĩa là gì? là tâm pháp sống hay tâm pháp chết ạ?

Tâm pháp, không có nghĩa là có pháp mới là tâm pháp, không có sống hay chết gì cả. Tâm pháp, là tâm tỏ pháp nếu có pháp(thấy được thực tướng vô tướng của nó), hoặc tâm tánh thanh tịnh khi không có pháp. Truyền tâm pháp là tâm tâm thanh tịnh thì tương thông với nhau, chứ không phải có pháp để truyền, truyền cái vô pháp mới là truyền pháp.

Lời tâm truyền số 1642

Chắc vô lượng thời gian nữa, thì tất cả mới thành Phật được, và vũ trụ này biến mất phải không ạ?

Vô lượng, cũng chỉ là 1 ý niệm, là ý niệm về vô lượng, **nếu không có ý niệm này thì chân như hiện tiền ngay lập tức**, hết thấy đều là Phật, thập pháp giới dù có mà như không có vậy, tâm con trở về không, về sự tịch diệt hoàn toàn,... .

Lời tâm truyền số 1643

Con theo Chúa, mà lại thích học Phật, con sợ chúa giận ạ?

Phật chính là Chúa, Chúa chính là Phật, Chúa sinh ra tất cả, chính là vạn pháp từ tâm tưởng sanh, hiểu đến tột cùng như thế thì không còn giới hạn hay trướng ngại gì nữa, con muốn học Phật thì cứ học, nếu vì học Phật mà sợ Chúa giận thì con "xem thường Chúa quá rồi", Chúa của con cũng là bậc thánh nhân, đại từ đại bi..., không phạm phu ưa giận hờn... như thế đâu.

Lời tâm truyền số 1644

Lòng con muốn làm lợi lạc cho chúng sinh, mà con chưa đủ khả năng thì phải làm sao ạ?

Hãy quỳ trước Phật, thệ nguyện đi, rằng con mong muốn làm lợi lạc cho chúng sinh, tuyệt đối không có mong cầu công danh lợi lộc... gì, nguyện 1 lòng thành kính tuyệt đối, kính mong tam bảo gia hộ chỉ đường cho con... . **Hết thầy những người làm được việc lớn, đều là do Phát Tâm Mà Làm cả. Cũng không có Phật, Bồ Tát nào không mang trong mình tâm nguyện cả.**

Lời tâm truyền số 1645

Vậy con bắt đầu từ đâu ạ?

Bắt đầu từ việc sửa mình trước, rồi hãy lo giáo hóa, hộ pháp. Tự độ rồi mới độ tha được, tự giác rồi mới giác tha được. Tâm bồ đề càng lớn, thì bồ đề quyền thuộc sẽ càng lớn, hành đạo hay hộ đạo mới càng suôn sẻ, tâm đức, trí tuệ... nhỏ quá, thì khó mà làm được việc gì.

Lời tâm truyền số 1646

Con muốn tụng kinh vĩnh sanh, và chú đại bi, thì bắt đầu từ đâu ạ?

Muốn tụng kinh vĩnh sanh, thì **phải phát khởi lòng tin và nguyện vĩnh sanh trước**, nếu không có tin và nguyện thì tụng để làm gì?. Muốn tụng chú đại bi, thì **phải phát tâm bồ đề(đại từ đại bi) trước**, là tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi... đó, nếu không hướng tới tâm đại từ đại bi thì tụng chú đại bi để làm gì?. **Nếu con hiểu được những điều căn bản đó, ngay từ đầu đã đi đúng đường rồi, làm gì cũng đều là chân chánh cả.**

Lời tâm truyền số 1647

Nếu trong quá trình hành thiền gặp
cõi vô hình làm con sợ hãi thì phải như
thế nào ạ?

Đã gặp đâu?, cái chưa gặp mà sợ thì
chỉ là vọng tâm thôi, buông đi. Cho dù
có gặp gì thì "gặp phật giết phật, gặp
ma giết ma", tức buông hết.

Lời tâm truyền số 1648

Khi niệm Phật, mình nên niệm trong tâm có được không ạ, hay phải niệm thành tiếng mới được ạ?

Niệm trong tâm cũng được, đôi khi niệm trong tâm còn **viên mãn hơn**, bởi thấy được tính thực tu, **không cần phải cho ai thấy làm gì cả**, Phật, Bồ Tát, Thiên Địa Quỷ Thần... thấy là được rồi.

Lời tâm truyền số 1649

Sống với cái biết lặng lẽ, quan sát thiện ác, mà nếu khởi tâm ác lên rồi làm luôn thì phải làm sao ạ?

Thấy rõ mà làm thì là cố ý tạo tội, tạo nghiệp rồi, quan sát được thiện ác là để hướng thiện đoạn ác, sửa đổi lại hành vi thì việc quan sát đó mới trở nên có ý nghĩa, nếu không thì cứ hành sử theo bản ngã, bản năng, tu hành làm gì nữa?

Lời tâm truyền số 1650

Con học Phật, đọc kinh, sám hối, giữ 5 giới 1 thời gian, con thấy thân tâm an lạc, nhưng sau đó lại có rất nhiều hiện tượng lạ xuất hiện khiến con rất lo sợ?

Đúng vậy, khi mình quay lại tu hành, thì những điều xấu ác trong tàng thức như muốn níu mình lại, đôi khi nó sẽ làm trướng ngại, cản trở mình..., ai thì cũng vậy thôi, **đó là 1 hành trình tỉnh thức, đấu tranh với bản ngã**, con hãy cố gắng vượt qua hết thầy nhé.

Lời tâm truyền số 1651

Khi niệm Phật... xong, muốn hồi hướng cho cha mẹ, con cái, và oán thân trái chủ... thì đọc như nào ạ? Mong thầy hoan hỷ ạ.

Trước hết là không có 1 tiêu chuẩn nào cho việc này cả, con cứ tâm sự như chính con người của con là được, không cần phải theo khuôn mẫu nào hết, như vậy tâm chân thành của mình mới hiện rõ.

Lời tâm truyền số 1652

Ví dụ cho con hồi hướng cúng thí thực như nào thì được ạ?

Giả như: nguyện đem công đức này hồi hướng tới các vị..., mong rằng chút công đức, lòng thành này của tôi, sẽ giúp cho các vị thêm phần an lòng, và đặc biệt là giúp các vị **sớm được giác ngộ và giải thoát** nhé,... .

Lời tâm truyền số 1653

Cho con hỏi, người xưa hay nói phụ nữ tới tháng đốt nhan thắp hương sẽ có tội đúng không ạ?

Nếu tâm thành kính, thì không có tội lỗi gì ở đây cả, thân như sao bằng tâm như?, hướng hồ là Phật, Bồ Tát từ bi vô lượng, sao có thể vì thân như mà không đón nhận sự thành kính, hướng tâm, tu hành... của chúng sinh được? chỉ là người còn tâm lượng nhỏ, còn phân biệt như sạch... mà không chú trọng nội tâm mới **bày vẽ** ra điều đó thôi, vì vậy, cho dù là ngày đó, hay bất kì là ngày nào... thì cũng cứ tu tập như ngày thường, không sao cả nhé.

Lời tâm truyền số 1654

Con sợ quả ác trở ra đột ngột, con không kịp xử lý được ạ?

Hết thấy đều phải hội tụ đầy đủ nhân duyên thì sự việc mới phát sinh, thiện ác cũng thế, **cứ đoạn ác tu thiện**, thì sẽ làm **chậm lại** được quá trình trở quả của ác nghiệp, **sẽ có thời gian** hơn để sửa đổi mình cũng như xử lý được những điều không tốt, **với 1 bản tâm thanh tịnh** nhé, đừng quá lo lắng nha.

Lời tâm truyền số 1655

Con thấy mọi người hay nói, bàn thờ các vị Phật, Bồ Tát không được thấp hơn bàn thờ gia tiên. Nếu thấp hơn thì là tội, vậy có đúng không ạ?

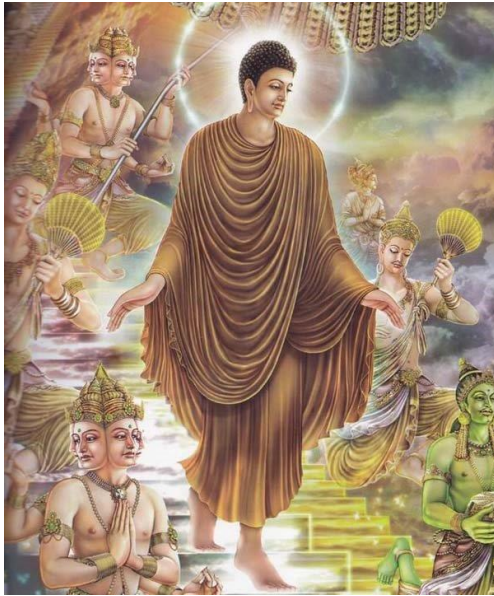
Phật, Bồ Tát, là các vị đã tu hành vượt ra ngoài luân hồi rồi, còn ông bà tổ tiên có thể vẫn ở trong lục đạo này, **đức hạnh, trí tuệ, công đức...** tất cả mọi thứ đều không bằng **1 phần nhỏ** của Phật, Bồ Tát được, nếu có thể thì thờ riêng ra nhé, không thì đặt Phật, Bồ Tát ở cao hơn.

Lời tâm truyền số 1656

Không hiểu sao, cứ vào chùa thắp hương là con lại khóc nghẹn, không nói nên lời.

Có thể vì tâm Phật của mình hồi mình tu lại đi đó, do có thiện căn từ trước mới cảm thấy xúc động, quay lại tu hành nha con.

Lời tâm truyền số 1657

Nhất niệm là sao ạ? Làm sao để được nhất niệm?

Nhất niệm, là sống trong chánh niệm tỉnh giác, tâm không sanh vọng niệm, không chạy theo vọng niệm, tâm thể luôn được thanh tịnh và vắng lặng. Niệm Phật phải thành tâm tuyệt đối, không hoài nghi thì sẽ được nhất niệm, tâm chân thành là gốc của bồ đề tâm.

Lời tâm truyền số 1658

Từ ngày con biết đến phật pháp con trở nên không vui không buồn, không yêu không hận, cảm nhận mọi chuyện như lẽ tự nhiên, nhưng đôi khi thấy kì quặc, không thể yêu hay ghét 1 ai, con tồn tại với mục đích gì ạ?

Đúng vậy, khi tâm tĩnh lặng thì chẳng còn nhiều dính mắc, trói buộc nữa, đó cũng là việc bình thường, tại mình chưa quen thôi, bởi lâu nay quen náo nhiệt rồi. Không yêu không ghét... cũng là tâm bình thường, mà tâm bình thường thì là đạo rồi đó, cứ sống an nhiên tự tại thôi, nhưng trong tâm phải tỉnh sáng, thanh tịnh, phải đoạn ác hướng thiện,... là được.

Lời tâm truyền số 1659

Con không sát sinh, nói dối, trộm cắp, uống rượu..., mà lại ham muốn sắc dục quá, hay xem phim đen, lòng ái dục muốn bỏ thì phải làm sao ạ?

Ái bất trọng bất sanh ta bà, vì ái mà có mặt ở đây, nên phải thường ngày quỳ trước Phật, **để ấn tượng Phật, Bồ Tát vào trong tâm thật mạnh**, đến khi khởi ác niệm, tà niệm thì nó mới **đủ lực** ngăn cản, đồng thời quán thân bất tịnh..., việc đó cũng làm tổn hao khí lực, trí tuệ, phước báu, công đức, thọ mạng..., đi dần về hướng súc sinh, địa ngục..., **khi thấm vào tâm rồi, thấy rõ hết rồi... thì không dám làm nữa đâu.**

Lời tâm truyền số 1660

Con thấy nhiều thầy tự xưng mình là A La Hán, Phật..., thầy cho con biết đấy có phải sự thật không?

Con nên xoay lại chính mình, thấu tỏ chính mình, và buông xả hết thầy đi, rồi ai con cũng thấy họ đều là Phật, Bồ Tát cả, khi con minh bạch, tỏ tánh, thì không cần họ phải tự xưng cũng biết họ là ai.

Lời tâm truyền số 1661

Tâm và cái biết có khác nhau không ạ?

Tâm có chân tâm và vọng tâm, **chân tâm chính là cái biết, là Phật tánh đó.** Vọng tâm thì không phải, nó là phiền não.

Lời tâm truyền số 1662

Pháp môn là gì? tại sao lại gọi là pháp môn ạ?

Pháp môn là 1 cách thức nào đó để dẫn nhập người tu đi tới sự tỉnh thức, xả bỏ được phiền não ô trược, mà thể nhận được Phật Tính của chính mình. Và pháp môn nó chỉ đơn thuần là đặt cho nó 1 cái tên để tiện gọi thôi, con đừng nghĩ gì phức tạp lên nhé.

Lời tâm truyền số 1663

Tâm con tĩnh như mặt hồ vậy, nhưng bây giờ thì không được nữa ạ, rất nhiều tạp niệm, mong thầy giải đáp ạ.

Trước được chút tĩnh tâm bởi cũng có được chút công đức và công phu, xong không tu nữa mà an trụ vào đó, không chánh niệm, lâu dần lực chánh niệm, công đức, công phu... giảm đi, thì phiền não lại khởi lại đó là chuyện bình thường. Cho nên, tu hành luôn phải được tinh tấn cho đến lúc thành Phật mới thôi, chứ không phải tu được 1 chút thì lại nghỉ chân, hưởng thụ hết phước tâm lại thoái lại thôi. Đến Bồ Tát đẳng giác, còn 1 phẩm vô minh chưa phá, vẫn còn phải tu mà... .

Lời tâm truyền số 1664

Thưa thầy, tâm con muốn được hoàn thiện bản thân, mà tội hờn trong lòng vẫn phát sinh, hận thù và căm ghét người làm con tổn thương, họ chia rẽ tình mẫu tử của con,... .

Oan oan tương báo, nên chấm dứt thôi. Lấy đức báo oán, lấy thiện đãi người... thì mới là bậc thánh nhân. Còn chuyện của phàm phu thì bàn đến bao giờ mới xong?

Lời tâm truyền số 1665

Con thấy trong kinh có nói, có được thân người không dễ, thì con giun nó tu sao để được làm người ạ?

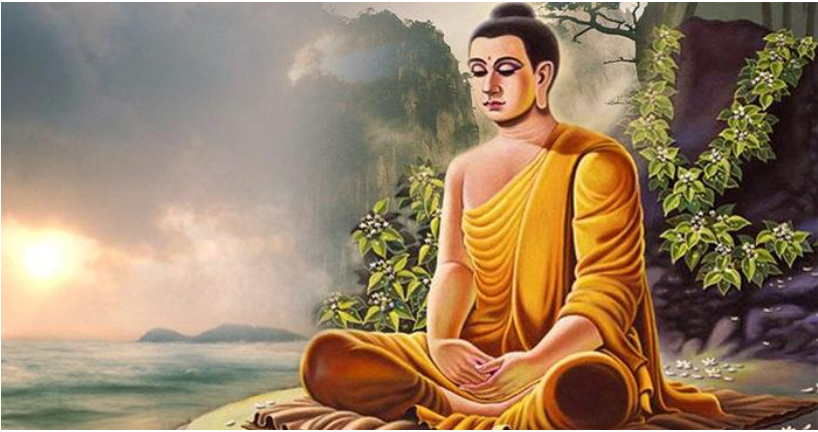
Vào kiếp súc sinh thường là sống với phiền não, phiền não rất nhiều, chỉ lo ăn và ngủ... thôi, dễ gì tu được, nhưng không phải không thể được. **Vẫn có Phật, Bồ Tát... hóa thân vào cõi súc sinh, nếu may mắn thì nó cũng có thể gặp, biết tu tập và giải thoát.** Còn được làm người hay không, thì phải xem phước đức nhân duyên... của nó. Trong Phật Giáo, cũng có những câu chuyện truyền thuyết như vậy, rằng giun, súc sinh... vẫn có thể đầu thai làm người, khi trả hết nghiệp súc sinh,... .

Lời tâm truyền số 1666

*Nếu không còn niệm nào, có khác với
cây khô cá chết không ạ?*

Phật có phải cây khô cá chết chăng?

Lời tâm truyền số 1667

Cho con hỏi, con bị người khác xem thường, có phải con còn nghiệp phải không?, con vẫn hằng ngày đọc kinh ạ?

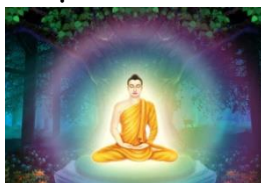
Bị người khác xem thường, thì về phía mình là do mình còn **kém trí tuệ, đức hạnh, phước báu...**, còn về khách quan thì có thể do **oán kết trong quá khứ**, hoặc do **tâm họ ghen ghét, đố kỵ...** . Vì vậy, **bản thân phải biết tu dưỡng, và tha thứ cho hết thầy** đi nhé, thì dần sẽ được người khác kính trọng thôi, đó là lẽ tất nhiên. Phải hỏi bản thân phải là người như nào thì mới **xứng đáng** được người khác, được xã hội, được chúng sinh, được thiên địa quý thần... kính trọng chứ?

Lời tâm truyền số 1668

Nếu mình từng có lỗi trong quá khứ, mà mình biết sám hối, ăn năn, niệm phật, vậy nghiệp có bị tiêu trừ không ạ? Khi mất có đọa địa ngục không ạ?

Còn tùy vào nghiệp nặng nhẹ thế nào? ví như nợ 1 tỷ mà mới trả 100tr thì sao đủ?. Nhưng biết sai sửa sai thì tốt rồi, từ đó biết sám hối và làm công đức bù lại nhé. Nếu tâm thật sự hồi đầu, biết quy y **Phật, Pháp, Tăng** thì sẽ không bị đọa 3 đường ác đâu, tuy nhiên, sẽ vất vả để trả nghiệp và tu tập đấy, cố gắng nhé, phải biết **kiên trì và nhẫn nại** trong việc tu sửa mình thì thân tâm mới dần trở lại an yên được.

Lời tâm truyền số 1669

Ta sống vì điều gì, trả nghiệp hay là tạo nghiệp ạ?

Người chưa biết tu hành, thì vừa trả nghiệp vừa tạo thêm nghiệp. Còn người biết tu hành rồi, thì chỉ còn là trả nghiệp, không tạo thêm nghiệp nữa (Bồ Tát sợ nhân).

Lời tâm truyền số 1670

Nếu diệt hết..., không vui... không buồn..., vậy ta còn là chính ta không ạ?

Hết thấy tư tưởng đều không còn, thì ta mới thực là ta. Còn cái ta của tư tưởng, cảm xúc, tri giác... thì chỉ là cái ta hư ảo (nhà Phật gọi là Bản Ngã). Tâm thể rỗng lặng, thanh tịnh, sáng suốt..., đó chính là Tâm Phật nơi mỗi chúng sinh,...

Lời tâm truyền số 1671

Dạ thưa thầy, một người mới học Phật phải hiểu và hành như thế nào ạ? Sau 1 thời gian cần phải nhìn nhận như thế nào ạ?

Người học Phật, bắt đầu từ "tam quy, ngũ giới", xả bỏ "tham, sân, si...", hành các việc thiện, giới đời giúp người..., sau 1 thời gian phải nhận được bản tâm thanh tịnh, sống với nó cho đến lúc viên mãn tâm bồ đề. Không nhận ra bản tâm, tu hành vô ích.

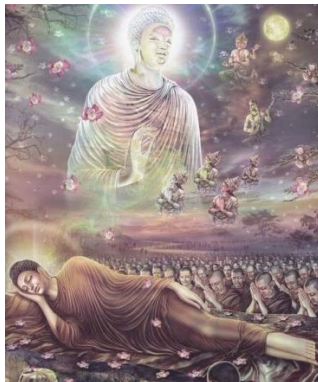

Lời tâm truyền số 1672

Giới, định, tuệ... là đạo chưa ạ?

Giới, định, tuệ... không phải là đạo, mà chỉ là 3 biểu hiện của người có đạo mà thôi. Ngoài giới, định, tuệ... còn có vô lượng biểu hiện, tính chất, phẩm hạnh... khác của người có đạo.

Không tâm, không pháp, không ta, không người, không tánh, không vật... thì giới, định, tuệ... ở đâu?, cho nên không giới, không định, không tuệ... nào cả. Hết thấy đều tan biến hết, trở về không(bản thể), bản thể mới là đạo.

Lời tâm truyền số 1673

Phong ấn là gì ạ?

Phong ấn, là sự **trấn yểm, trấn giữ, đè nén... do sự tương tác nhân quả nghiệp báo... giữa muôn loài và vạn vật với nhau, nếu không có nhân duyên tương quan với nhau, thì tuyệt đối không thể phong ấn nhau được.** Ví như thế chấp nhà cho ngân hàng, nợ ai đó ân tình, tội nghiệp đã tạo ra..., hết thảy đều có thể hiểu là "**phong ấn thân(về tướng)**". Còn 1 loại sâu hơn, là "**phong ấn tâm**", đó chính là làm cho kẻ khác hoặc chính mình mê muội, chấp trước, là "**tâm chấp trước**" của chúng sinh, còn khoa học gọi là "**sự vướng mắc lượng tử**" ở thể vật chất(tướng).

Lời tâm truyền số 1674

Để hóa giải phong ấn, làm thế nào ạ?

*Để hóa giải phong ấn..., cần giải quyết ở trong **cốt lõi** thì mới hiệu quả, không phải chỉ sử dụng các hình thức thiện xảo(như phong thủy, tử vi, âm dương, ngũ hành...) để giải quyết vấn đề trên bề mặt thân(tướng), đó là cạn cợt, **không phải cách làm của bậc "thánh trí"**.*

Bậc A la hán hóa giải hết mọi "phong ấn tâm" bằng cách "xả li tất cả tâm chấp trước(trước tướng, hay không còn sự vướng mắc lượng tử)". Khi đó, không gì có thể phong ấn, chi phối, đè nén... được vị đó nữa, bởi vị đó đã giải thoát khỏi mọi phong ấn tâm(tâm chấp trước).

Lời tâm truyền số 1675

Giải quyết được phong ấn tâm, thì phong ấn thân cũng được giải quyết luôn ạ?

Đúng vậy, **thân chỉ là phần thô của tâm**, nói đến tâm chính là nói đến thân rồi(thân là tâm thô kệch do niệm tâm, niệm lực hình thành mà thôi(**niệm niệm thành hình**)). Hết thấy tâm phiền não(chấp trước, vọng tưởng, phân biệt...) đều xả bỏ, thì làm gì có gì nữa đâu mà phong ấn?..., đó là sự giải thoát(bậc A La Hán,...). **Hiểu được hết thấy hình tướng, chỉ là hư huyền, thì giải quyết được phong ấn thân. Hiểu được hết thấy tâm tưởng, cũng chỉ là hư huyền, thì giải quyết được phong ấn tâm.** Người hiểu được gốc rễ như vậy, thì dù là ở bất kì đâu cũng tự tại, hanh thông,..., cảnh tùy

*tâm mà chuyển, cần gì phải nghiên cứu
phong thủy làm gì đâu,... .*

Lời tâm truyền số 1676

Thầy có thể giới thiệu cho con 1 vị chân tu có thể mở phong ấn không ạ?

Nếu thật là chân tu, thì tuyệt đối không đi phan duyên, tác động, can thiệp... vào thứ gì cả. Họ chỉ có thể giảng kinh thuyết pháp, khai thị, dạy học giống như Thích Ca Mâu Ni Phật mà thôi, tuyệt đối không có việc nào khác. Vả lại, chân tu có nghĩa là chính mình thật học thật tu, từ bỏ tâm chấp trước..., đó mới là chân tu, là hóa giải mọi phong ấn, vướng mắc... của chính mình, không có vị nào khác làm thay cho được, Phật cũng không làm thay cho được. Còn ai làm việc đó, bày vẽ đủ trò... hết thầy đều là kẻ vô minh, ngu muội, lừa gạt thiên hạ... mà thôi.

Lời tâm truyền số 1677

Con muốn lành bệnh chứ không phải bị tâm linh chèn ép.

Không có tâm linh nào chèn ép con cả đâu, chính con(tâm chấp trước của con) tự chèn ép mình mà thôi. Thân, tâm... đều vô thường, không nên dính mắc vào thân, lại càng không nên dính mắc vào tâm.

Lời tâm truyền số 1678

Thị phi, không phải là con dính mắc vào những thứ phù phiếm bên ngoài(**ngoại thị**) mới là thị phi. Mà ngay cả trong tâm của con, con cũng luôn bị vọng tưởng lôi kéo, suy tưởng, tự trò chuyện với chính tâm tư của mình,..., đó cũng là thị phi(**nội thị**). Con dính mắc vào thị phi(phiền não), thì tâm con chẳng thể thanh tịnh được nữa. **HÃY DỪNG LẠI.**

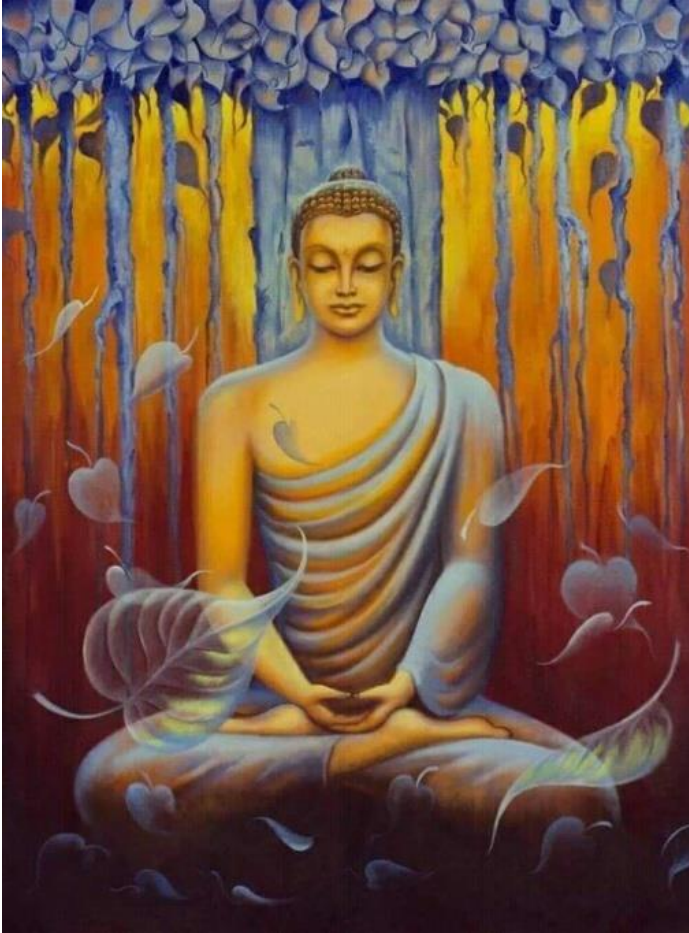
Lời tâm truyền số 1679

Xin hỏi, xã hội bây giờ sống dựa vào vật chất, vậy muốn không có vật chất mà vẫn sống thì phải là sao ạ?

Thân xác chính là vật chất, không có vật chất chính là không có thân xác thì sống chết ở đâu? cái gì sống chết?

Vật chất(tướng) vẫn cần chú, có thực mới vực được đạo mà. Nhưng vật chất, tiền bạc, công việc..., chỉ nên dừng ở "phương tiện để sinh sống" thôi, "không nên vì nó mà tham cầu(quá nhu cầu cần thiết để tồn tại), mà sinh ra các mâu thuẫn, tranh giành, tranh đấu... trong gia đình và xã hội,...". Như vậy, lại không phù hợp với đạo nữa. Đạo và Đời(Tánh và Tướng),..., luôn song hành với nhau, và phải dung hòa, dung thông với nhau,

không còn trướng ngại, thì cuộc sống mới trở nên thanh nhàn, tự tại,

Lời tâm truyền số 1680

Đêm đã khuya rồi, con còn chần trở điều gì? nói cho ta nghe.

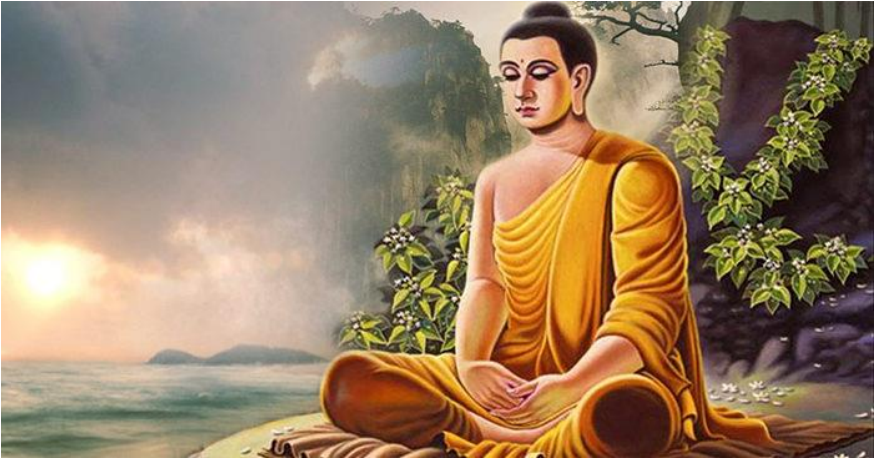
Lời tâm truyền số 1681

Con có thứ gì, mà không thể cho ta không?

Lời tâm truyền số 1682

Ta là 1 tâm hồn lớn, tâm của ta có thể ôm trọn thái hư vào lòng, trong đó có cả con đây.

Lời tâm truyền số 1683

Thần chết đến gõ cửa, thì ngay cả việc đang ngủ trên giường lúc đêm khuya, vẫn có thể tắc thở mà ra đi. Con, vốn chẳng có gì cả, ngay cả cái thân, cũng chẳng phải của con.

Lời tâm truyền số 1684

Cho con hỏi ạ, khi bắt đầu thức tỉnh tu hành, đơn giản là bắt đầu ăn chay niệm phật, mà gặp bất trắc nhiều thì nên đối mặt như thế nào ạ?

Ở trong tâm, thì không sợ phiền não nhiều, **chỉ sợ tâm không giác tỉnh**. Ở bên ngoài, không sợ sự việc nhiều, mà **chỉ sợ thiếu bản lĩnh, ý chí, niềm tin, trí tuệ, và phẩm hạnh...**

Lời tâm truyền số 1685

Ngộ và không là cảnh giới ạ?

Không cần thấy ngộ, cũng không cần thấy không,..., thì cũng chẳng còn cảnh giới của ngộ, cũng chẳng còn cảnh giới của không,... . Được vậy, thì tánh thể HIỆN TOÀN CHÂN.

Lời tâm truyền số 1686

Cho con hỏi: "ngài không phải là ngài,
vậy ngài là ai?"

KHÔNG BIẾT.

Lời tâm truyền số 1687

Có hôm trước, có hôm nay, có ngày mai, nhưng tất cả chỉ là hiện tại phải không ạ?

Là **THỰC TẠI** chứ không phải hiện tại. Hiện tại, quá khứ, vị lai... là 1 thể và là giả, là vô thường, không thật. **THỰC TẠI** mới là thật, thực tại ẩn sâu trong 3 thời không đó, như như bất động, thường thường tỉnh sáng.

Lời tâm truyền số 1688

Tại sao tâm mình lúc ác lúc thiện ạ?

Thiện, bởi khi đó tâm mình vô tư, dư giả..., thích làm thiện, nghĩ thiện... . Ác, bởi tham cầu, lợi ích..., bởi phản ứng với bản ngã... mà sân, giận... lên, rồi nghĩ ác, làm ác ra bên ngoài. Người thức tỉnh, giác ngộ, thì không thiện không ác, hết thấy tùy duyên, nhưng vẫn đoạn ác tu thiện, và đưa cái thiện ấy trở thành "chí thiện"(cách vật chí chi), thành đại từ đại bi(bồ đề tâm tánh), hoàn toàn giải thoát, không dính mắc... .

Lời tâm truyền số 1689

Cho con hỏi, hồi hướng có dành cho người sống được không ạ? Mỗi lần niệm tâm con muốn hồi hướng cho người đã mất và còn sống?

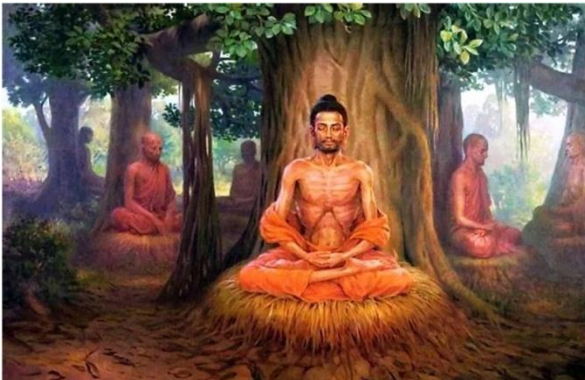
Được nhé! Không những hồi hướng được cho người còn sống và đã chết, mà họ đều thai sang kiếp khác... họ vẫn được hưởng lợi ích từ con, bởi vũ trụ là 1 thể thống nhất, không có trước sau, xa gần..., nên sẽ có được sự tác động, ảnh hưởng nhất định, tùy vào tâm lượng của con. Người xưa có nói: "1 người biết tu, độ được cửu huyền thất tổ",... .

Lời tâm truyền số 1690

Con không biết công đức con có đủ lớn để dành cho tất cả không? nhưng trong lòng con muốn như vậy?

Công đức, ví như 1 ngọn lửa vậy. 1 ngọn lửa có thể châm cho vô lượng ngọn lửa khác, không giới hạn, mà ngọn lửa của mình vẫn không mất đi. Người thật sự giác ngộ điều đó, luôn có được tâm lượng rộng lớn vô hạn, nên họ hồi hướng "là hồi hướng cho tất cả chúng sinh khắp pháp giới, đồng thành PHẬT ĐẠO".

Lời tâm truyền số 1691

Thầy nhập niết bàn chưa vậy?

Ở đâu cũng là đạo,... . Có thứ gì nằm ngoài đạo(niết bàn) chẳng?

Lời tâm truyền số 1692

Tự là gì, và Tánh là gì ạ?

Tự là bản, bản tự, bản môn, bản thể..., hay tự tánh, tự thể..., không nên "bẻ chữ cắt nghĩa" ra làm 2, nếu đứng riêng 1 chữ thì không có nghĩa gì cả. "Tự tánh(tánh biết, phật tánh) chính là bản thể của muôn loài, vạn vật...". Chữ Tánh, có nghĩa là sáng, là linh..., sáng soi, linh thông... hết thảy, không ngăn ngại... . Nghĩa đầy đủ, là bản thể, tự tánh là cội nguồn, gốc gác... của vũ trụ, của hư không các pháp giới..., vĩnh hằng, bất biến, sáng soi, linh thông, linh quang... không trướng ngại. Phật... đắc đạo thì thể nhận, hòa nhập(nhập niết bàn) tự tánh nơi chính mình, thì giải thoát khỏi tất cả.

Lời tâm truyền số 1693

Thấy có ác có thiện, là do mình còn các chủng tử ấy nên mới thấy đúng không ạ? Vậy còn thấy mà không chấp vào là không còn ạ?

Tâm không chấp, nghĩa là tâm giải thoát rồi, hãy ngay đó để sống. Nhưng không có nghĩa, có tâm giải thoát thì chủng tử thiện ác không còn. **Thành Phật... cũng vẫn còn**(như có câu chuyện Phật đau đầu 3 ngày vì nghiệp ác ở kiếp quá khứ đã gõ đầu 1 con cá 3 cái).

Chỉ cần tâm không dính mắc là được rồi, thấy hay không thấy, còn hay không còn... không còn quan trọng nữa. Ở nơi tánh giác thì mọi thiện ác... rồi cũng tiêu tan, chỉ còn lại Phật Tánh, Bản Thể tịch diệt.

Lời tâm truyền số 1694

Xin hỏi niết bàn ở đâu ạ?

Nếu con không tự thấy niết bàn ở đâu, thì ta có trả lời, con cũng hoài nghi. Nếu con đã biết niết bàn ở đâu, thì con hỏi để làm gì?

Lời tâm truyền số 1695

Khi con làm 1 việc tốt, người ta nói con là thiện ác lẫn lộn. khi con làm 2 việc tốt, người ta nói con là làm ra vẻ. Khi con làm tới 3 việc tốt, người ta bắt đầu không dám nói gì cả nữa. Khi con làm 4,5,6..., rồi ngàn vạn... việc tốt, thì **tất cả cùng ghi nhận tấm lòng, phẩm hạnh của con. Con à, bậc thánh trí không nói mà làm, "hành động mới là lời nói chân thực nhất về con người của con".**

Lời tâm truyền số 1696

Tu thế nào để tâm được thanh tịnh, vắng lặng ạ?

Tự tâm tự định(thanh tịnh, vắng lặng...), tâm ấy, cần phải tu mới có sao?, có dụng tâm là khởi vọng tưởng rồi, chẳng phải định.

Lời tâm truyền số 1697

*Không tạo nghiệp mới, sao có ngày
ngộ được lí vô thường, khổ, vô ngã ạ?*

*Thì ngộ rồi mới buông được đó, chưa
ngộ, còn ham thích, tạo tác..., thì **CỨ TỰ
NHIÊN.***

Lời tâm truyền số 1698

Làm gì có niết bàn, phải không ạ?

Cho có, hay cho không có..., đều là ĐOẠN DIỆT, đoạn diệt thì chẳng phải Đạo.

Lời tâm truyền số 1699

Đoạn Diệt và Tịch Diệt khác nhau đấy, con phải phân biệt cho kỹ. Đoạn Diệt là tâm chấp Có, chấp Không..., đoạn đi là coi như không có gì..., nhưng thực sự thì mọi thứ vẫn tồn tại hữu vi đấy. Tâm tịch lặng mà soi chiếu tới tận thực tướng vô tướng của nó mới là chân lí, gọi là sự Tịch Diệt,... .

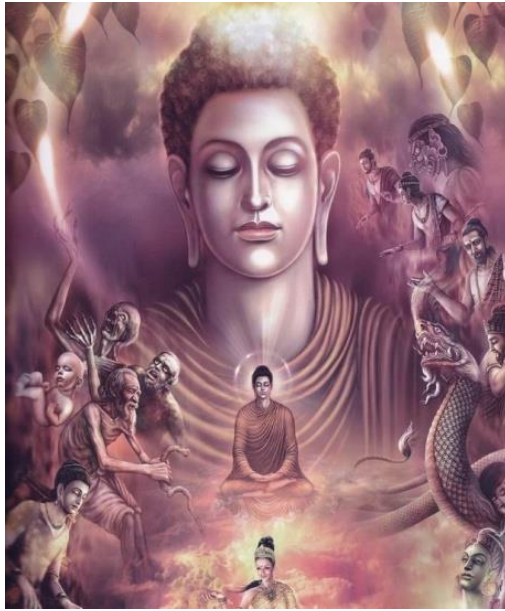
Tịch mà vẫn sáng là Trí, diệt mà vẫn thương là Bi. Đoạn, thì coi chừng có trí mà không có bi, lâu ngày trí ấy mờ dần mà thành Đoạn Diệt Không..., không phải trung đạo.

Lời tâm truyền số 1700

Làm sao để biết tiền kiếp ạ?

Tu hành đi rồi thấy. Bậc Thánh Thanh Văn(A la hán) có thể thấy khoảng 500 kiếp. Hàng Bồ Tát có thể thấy vô số kiếp. Đến Phật thì không gì không thấy, không biết(chánh biến tri, chánh biến giác,...).

Lời tâm truyền số 1701

Thưa thầy, sự tạm bợ của thế gian có điểm tận cùng không?

Tạm bợ ở đây chính là sự vô thường(khổ đế) đó, tận cùng của vô thường chính là vô ngã(đạo đế) đó. Người xưa nói: "bỉ cực tái lai", tức cùng cực của khổ, thì thành an vui... .

Lời tâm truyền số 1702

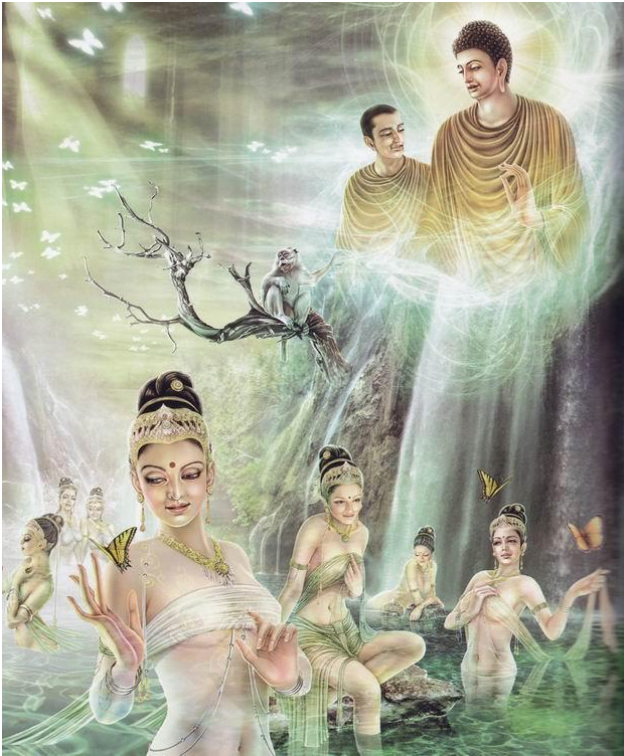
Sự giải thoát có định lại ở 1 thời điểm nhất định không ạ?

Sự giải thoát chính là thành Phật đó, thành Phật chính là vĩnh viễn thành Phật rồi. Không phải là định lại ở 1 thời điểm (thời điểm là thời gian, là hư giả, không phải sự thật), mà hiểu là **định lại ở THỰC TẠI** (niết bàn), tức trở về tự tánh bất sanh bất diệt.

Lời tâm truyền số 1703

Con có muốn dùng thân mạng của mình, sự nghiệp của mình "để vì sự giác ngộ của chúng sinh hay không?". Nếu được, ta sẽ giao sứ mạng của Như Lai ấy cho con.

Lời tâm truyền số 1704

Bạch thầy, con xin hỏi chân lí là gì?
tìm nó ở đâu?

Chân lí, là thực tướng của các pháp,
xả li hết thấy pháp, thì còn lại chân
tướng vô tướng (cũng tức là buông xả
hết thấy phiền não, thì chân tâm hiện
bày).

Lời tâm truyền số 1705

Sứ mạng gì để cứu chúng sinh trong thời kì này ạ?

Người tu hành phải lấy "pháp thân huệ mạng" của chính mình mà làm sự nghiệp. Đó là chân thật cứu chúng sinh, ở bất kì thời kì nào cũng phải như vậy. Pháp thân, là lấy thân làm gương(thân giáo), phải thật tâm tu hành, khi trí tuệ khai mở, thì phải truyền bá rộng rãi, như mưa rơi khắp đại địa, làm cỏ cây tươi mát, reo chuông tử thiện lành, giải thoát vào lòng chúng sinh, đó là sự nghiệp vĩ đại của những người con của Như Lai.

Lời tâm truyền số 1706

Người tu hành chân chính đã phát tâm từ bi cứu độ chúng sinh, thì còn muốn về tây phương cực lạc để làm gì ạ?

Về tây phương cực lạc, chính là về tự tánh Di Đà nơi chính mình, đó là "độ mình", độ mình xong thì mới cứu độ chúng sinh được chứ? Chưa độ mình xong(chưa trở về tự tánh Di Đà) thì độ được ai đây? Lấy gì để độ?... .

Lời tâm truyền số 1707

Trong khi chúng sinh vẫn còn khổ, mà muốn tu hành về tây phương, như vậy có phải là tâm con còn ham muốn mong cầu?

Về tây phương(trở về tự tánh) thì cần buông xả hết mọi phiền não, tạp niệm thì mới trở về được, đâu phải dùng tâm tham... mà cầu... được?. **Trở về tự tánh rồi, thì mới có từ bi và trí huệ chân chánh mà hành đạo được.** Không nhận ra tự tánh của mình thì **tu hành vô ích, giáo hóa cũng vô dụng**(tức chưa có tri kiến giải thoát, mọi nhìn nhận vẫn nằm trong luân hồi).

Lời tâm truyền số 1708

Con đang đau buồn vì quê con không có sư giảng đạo, để dân tự làm khổ nhau bởi tham, sân, si, sĩ diện... ạ?

Vậy thì chính con hãy làm 1 vị sư ấy đi, sư không nhất thiết là cạo đầu đắp y, mà là người có tâm chân thật tu hành, rồi trí tuệ khai mở, thì đem trí tuệ ấy truyền bá rộng khắp dựa vào nhân duyên của mình, dùng tài vật kiếm được mua kinh sách, máy nghe giảng, quà tặng phật giáo... để gieo duyên thật nhiều..., không ai làm thì con hãy là người đầu tiên đi, đệ tử phật thì phải mạnh mẽ, đôn phương độc mã mà vẫn không lay động ý trí, vẫn hoàn thành sứ mệnh,... .

Lời tâm truyền số 1709

Cho con hỏi, con không biết tâm con ở đâu?

Ta cũng không biết tâm ta ở đâu, ở đâu cũng có, và ở đâu cũng không có. Bản tâm thường trụ, rộng khắp, có mà như không có vậy.

Lời tâm truyền số 1710

*Thầy cho con bài chú khi phóng sinh
ngắn gọn mà đầy đủ nhất ạ?*

Tâm chân thật, chính là kinh chú.

*Tạm biệt nhé, anh bạn nhỏ, đáng tu
tập mà thoát kiếp súc sinh, giác ngộ giải
thoát làm phật để thoát khỏi lục đạo
luân hồi khổ đau đi, tạm biệt... .*

Lời tâm truyền số 1711

Bạch thầy, cho con hỏi, làm sao để tâm như như bất động ạ?

Tự tâm vốn sẵn như như bất động, nhận ra liền thành, không cần phải làm gì hết. Còn "tâm phải làm sao?, tâm tìm cầu... đó, chính là vọng tâm". Xả hết thảy ý niệm ấy đi, thì chân tâm mới hiện tiền.

Lời tâm truyền số 1712

Bạch thầy, con hỏi nữa, là nhìn đời thấy đạo, đạo được hiểu là chân lí là sao thầy?

Đạo ẩn trong tất cả, nó có thể là chân lí, nhưng cũng có thể không là chân lí nào cả. Bởi chân lí tới đâu, định nghĩa hay thế nào..., thì nó vẫn chỉ là **khái niệm**, nếu không có khái niệm nào, thì 2 từ chân lí còn đâu?, về điều gì?,... .

Lời tâm truyền số 1713

Con có điều gì đã biết rõ là đang làm trái lương tâm, mà con vẫn làm không?

Lời tâm truyền số 1714

Tư tưởng ta hướng về đâu thì tâm ta ở chỗ đó ạ?

Vạn vật, vạn cõi... từ tâm tưởng sanh, nhưng tâm đó là tâm vọng tưởng,... . Không tưởng thì không vật, không cõi..., đó là chân tâm, là nhất chân pháp giới,... . Ở đâu cũng là chân tâm, là bản thể..., mới là nghĩa cùng khắp chân thật,... .

Lời tâm truyền số 1715

Thưa thầy, khi con người sinh ra có tâm thiện hay tâm ác?

Khi con người sinh ra thì là tâm thanh tịnh, không thiện không ác..., thiện ác... chỉ là khái niệm khi nhìn nhận sự việc mà có đánh giá chủ quan khác nhau..., tùy nhân sinh quan mỗi người sâu cạn mà nhìn nhận,... .

Lời tâm truyền số 1716

Làm sao để chuyển biến tâm bất loạn thành tâm nhất thể ạ?

Tâm bất loạn là tâm thanh tịnh, chữ "loạn" chính là "phiền não", bất loạn là không phiền não, không phiền não thì thanh tịnh,... . Nhất thể, cũng có nghĩa là thể thanh tịnh đó thôi, là thể thanh tịnh tịch lặng..., đó là chân tâm, luôn sống với chân tâm chính là nhất, là chuyên chú, đó là chỗ để sống của người giác ngộ, và hướng tới sự giải thoát khỏi mọi ràng buộc,... .

Lời tâm truyền số 1717

Con vì cuộc sống mưu sinh mà tâm bị tán loạn, làm sao con thoát ra khỏi khổ đau ạ?

Sống với tất cả bằng tâm chân thành, chính trực, ngay thẳng..., tuy như vậy sẽ là thiệt thòi trong việc mưu sinh và dễ bị ghen ghét trong các mối quan hệ..., nhưng sẵn sàng vượt qua tất cả, thì đó là người chính nhân quân tử... rồi đấy,...

Lời tâm truyền số 1718

Thầy là một nhà sư, hay là cư sĩ tại gia ạ? Con có thể xem ngài như 1 thiện tri thức của con được không?

*Ta không phải là 1 nhà sư, cũng không phải là 1 cư sĩ, **ta là ta thôi**. Ta cũng không phải thiện, cũng không phải ác,..., **ta không là gì cả, cũng không muốn là gì cả nữa,...** .*

Lời tâm truyền số 1719

Sao thầy không coi mình là 1 nhà tri thức?

Chân tâm, thì không tồn tại bất kì 1 loại tri thức nào nữa cả. Rỗng lặng, thanh tịnh... đến tịch mịch. Vô vật, vô tướng, vô ngôn, vô niệm..., không thể diễn tả. Tri thức... thì còn đối tượng để soi chiếu, nhìn nhận... mà đúc kết. Chân tâm, thì "không còn gì cả".

Lời tâm truyền số 1720

Trước khi thầy nhận ra được những điều trên, thì thầy có nhận được sự chỉ dẫn từ 1 vị nào chăng? Hay do thầy ngộ ra ạ?

Đường do thầy chỉ, đích tự mình đến.

Lời tâm truyền số 1721

Trong cõi nhị nguyên hãy quan sát từng sắc na hoạt động của não bộ?

Trong 6 nẻo luân hồi(chính là thế giới nhị nguyên), chỉ có cõi người và cõi súc sinh... là có não, 4... cõi khác không có não thì quan sát cái gì?, hơn nữa, tại sao phải sanh tâm quan sát làm gì?

Chân tâm thanh tịnh, tâm ấy không nằm trong nhị nguyên, vốn vô tâm, vô tướng, vô cảnh..., nên sống với nó để thoát khỏi lục đạo luân hồi, thoát khỏi thế giới nhị nguyên, tam giới... .

Lời tâm truyền số 1722

Có A Di Đà Phật, và thế giới cực lạc không ạ?

Khi nào "hiểu" thì thấy, khi nào "tin" thì thấy, khi nào "chứng ngộ" thì thấy,... . Không hiểu, không tin, không chứng ngộ,..., thì tuyệt chẳng thấy gì cả.

Lời tâm truyền số 1723

Vậy cảnh giới giải thoát ấy cô đơn hieu quạnh buồn quá ạ?

"Ai" đang cô đơn?. "Cái ta" nào đang hieu quạnh?. "Tâm nào" đang buồn quá?

Lời tâm truyền số 1724

Cõi nào giải thoát được 6 đường ạ?

Có 4 pháp giới tứ thánh, đã giải thoát khỏi luân hồi, đó là hàng Thanh Văn, hàng Duyên Giác, hàng Bồ Tát, và Phật... . Cộng với lục đạo là thập pháp giới, nhưng pháp giới tứ thánh vẫn chưa phải là sự giải thoát tuyệt đối (niết bàn), mà sự giải thoát tuyệt đối, phải là "nhất chân pháp giới (Phật Tánh), hay Thường Tịch Quang...", là đã giải thoát khỏi "thập pháp giới", lục đạo,...

Lời tâm truyền số 1725

Đạo Phật là con đường dẫn tới niết bàn phải không ạ? Vậy con đường đó có hay không ạ?

Xoay lại tâm mình thì liền đã đi trọn con đường giác ngộ. Bản tâm... thanh tịnh, rỗng lặng, tỉnh sáng, tịch mịch... chính là niết bàn, là đại đạo... rồi đấy, chứ không phải ở một nơi xa xôi nào cả.

Lời tâm truyền số 1726

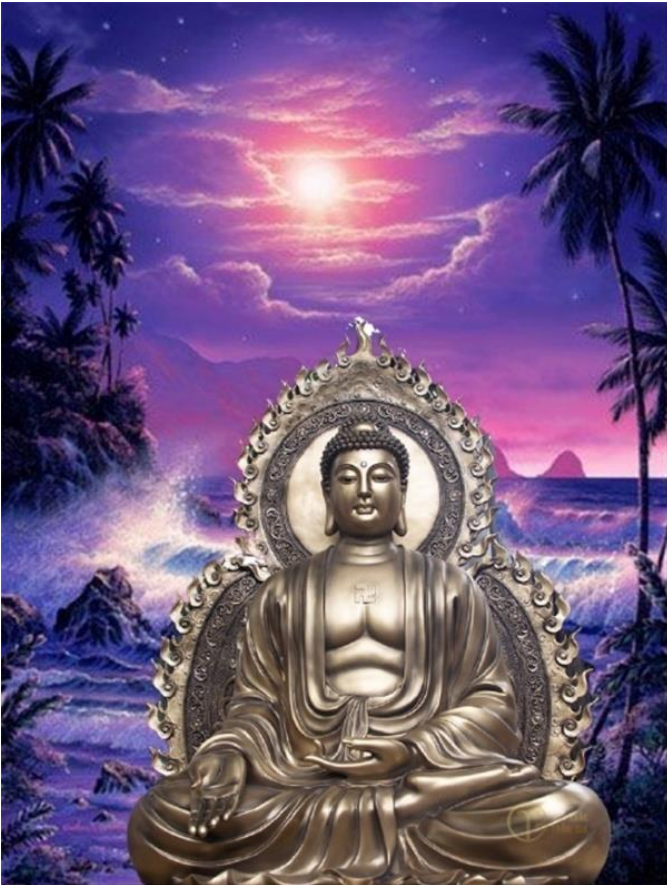
Thầy có thể tặng con 1 câu mà thầy
giác ngộ để con ngấm được không ạ?
Đại đạo vô ngôn..., lấy gì để tặng?

Lời tâm truyền số 1727

Thầy là ai mà biết nhiều về kinh sách thế ạ?

Ta là tất cả, ta cũng không là gì cả.

Lời tâm truyền số 1728

Thầy từ đâu đến ta bà này, và sẽ đi về đâu?

Ta chưa từng đến đây, ta cũng chưa từng đi đâu cả!

Lời tâm truyền số 1729

Nghe những câu trả lời của thầy mà con không hiểu gì cả?

Có những thứ không hiểu được thì không cần phải hiểu, **để tâm thanh tịnh, không vọng niệm, không kiến thức, không thấy biết gì cả...**, đó là an hưởng niềm vui tịch lạc... của bậc **chân nhân**... .

Lời tâm truyền số 1730

Khi tai họa ập xuống gia đình con, có phải là phước đã tận, nghiệp đã trở phải không ạ?

Do nghiệp trở thì đúng, còn phước tận thì chưa chắc, vượt qua được gian nan, thì mọi thứ sẽ bình thường trở lại. Con hãy gắng tu tập, bản lĩnh để vượt qua sóng gió nhé.

Lời tâm truyền số 1731

Con còn nhiều vọng động, con thấy chán và muốn ra khỏi vòng tròn.

Thấy được tâm vọng động... chính là đang tỉnh thức rồi đó, chính tâm vọng đó là vòng tròn của sự luân hồi lục đạo. Sống với sự tỉnh thức(tâm thanh tịnh), chính là chìa khóa để con thoát khỏi nó nhé.

Lời tâm truyền số 1732

Con muốn tụng kinh mà con không nhớ được ạ, xin thầy chỉ giáo?

Không nhớ là chuyện bình thường thôi mà, đừng nặng nề việc đó quá nhé, không nhớ thì vừa cầm vừa đọc tụng, nhiều lần ắt nhớ. Mà không thể nhớ được thì cũng không sao cả, từng phút từng giây nhớ Phật niệm Phật (tâm thanh tịnh) thì tương lai cũng ắt thành Phật thôi.

Lời tâm truyền số 1733

Thầy cho con hỏi, khi nào con vãng sanh được? con mệt mỏi quá, đau khổ quá?

Hãy buông xả hết tất cả vạn sự vạn duyên vạn phiền não... ấy trước đi đã. Cuối cùng, chỉ còn lại 1 bản tâm thanh tịnh, đó chính là quê hương cực lạc của chúng ta rồi đó,... .

Lời tâm truyền số 1734

Khi con niệm phật, con buông xả vạn duyên..., trong tâm chỉ còn câu A Di Đà Phật. Vậy có phải con đang dính vào câu Phật hiệu, chưa thật buông xả phải không ạ?

Đến đó rồi, thì **"buông luôn cả câu A Di Đà Phật"** đó đi, chỉ còn lại một thể tâm thanh tịnh, trong lặng, tỉnh sáng..., đó chính là **"TỰ TÁNH DI ĐÀ"**. Sống nơi tự tánh ấy, thì cực lạc liền hiện tiền, mọi lúc và mọi nơi,...

Lời tâm truyền số 1735

Thưa thầy, tâm không động nghĩa là gì ạ? Con thấy tâm bị động thì giữ cho nó không động nữa?

Nếu giữ được tâm không cho động, vậy tại sao lại còn hỏi tâm không động là gì?. **"Nếu là tất cả niệm, thì sẽ hiểu được bản tâm không niệm, tự không động"**, động là niệm, không niệm thì cái gì động?... .

Lời tâm truyền số 1736

*Cái gì rõ biết động và tịnh ạ?
Bản Tâm (Tánh Biết, hay Phật Tánh).*

Lời tâm truyền số 1737

Con thấy mọi người tụng kinh rất nhiều, nhưng toàn là tiếng nước ngoài, vậy làm sao người tụng hiểu được ý nghĩa của các bài kinh đó ạ?

Trong mỗi bài kinh đều có bản dịch cả, tìm hiểu bản dịch để hiểu nghĩa trước thì tốt nhất, việc tụng tiếng nước ngoài "chỉ mang tính truyền thống" thôi. Học hiểu và hành (pháp học, pháp hành) mới là người biết tu tập thực sự. Hiểu mà không hành, thì không phải người tu, huống hồ là đọc mà không hiểu gì cả, thì lại càng không phải.

Lời tâm truyền số 1738

*Như thế nào là giải thoát ạ?
Không như nào cả.*

Lời tâm truyền số 1739

Làm sao để niệm Phật nhất tâm, và ý nghĩa của việc tụng kinh ạ?

Tụng kinh, là để cột cái tâm này lại một chỗ, nơi câu niệm, câu chú... ấy, không cho tâm lảng xãng, vọng động... nữa. Rồi tiếp theo, là buông xả sự chuyên chú, nhất tâm đó, "để trở về chân tâm thanh tịnh", đó là mục đích rốt ráo của kinh chú.

Để nhất tâm..., thì trước hết tâm phải chân thành, thật tâm mà tu, mà niệm... thì đương nhiên có kết quả. Tâm chưa thành thật, tuyệt chẳng thể tiến bộ nửa bước.

Lời tâm truyền số 1740

Từ bi có liên quan gì đến giác ngộ không ạ? Không từ bi, không xấu ác.... thì sẽ như thế nào?

Từ Bi không phải là thiện của thiện ác đối đãi. Từ cũng có nghĩa là Tự..., là bản tự, bản môn(chân tâm, phật tánh...) vốn sẵn sáng(trí, tuệ, quang...), vốn sẵn bi(chí thiện, trong sáng, thanh tịnh...). Giác ngộ ở chỗ triệt ngộ(chỉ còn bản tánh) thì cũng chính là đại từ đại bi,... .

Không từ bi, là không nhận ra bản tánh. Không thiện ác thì vô tâm..., nếu có cả 2 thì đồng với cỏ cây đất đá... mà thôi. Từ Bi và Trí Huệ vốn sẵn đầy đủ(muốn vớt đi cũng không được) thì chính là Phật, Bồ Tát... rồi vậy.

Lời tâm truyền số 1741

Tâm là tướng, là tư tưởng ạ?

Tâm có thể là tướng(vọng tâm). Tâm cũng có thể không là gì cả(chân tâm).

Lời tâm truyền số 1742

*Cái gì thúc đẩy thầy truyền pháp ạ?
Người nào cần của thì xin của, cần
pháp thì xin pháp... .*

Thì...

*Có của cho của, có pháp cho pháp...,
tùy duyên ấy mà, không khởi, không
mắc... .*

Lời tâm truyền số 1743

Con mơ thấy những cái như đời thật, ở bên ngoài vũ trụ có 1 dạng sống tâm linh rất phát triển phải không ạ?

Đức Phật nói: "**có hằng hà sa số thế giới có sự sống**". Chúng ta chỉ là "**1 trong vô số đó**", và chúng đều là trong lục đạo luân hồi cả..., chúng sinh cõi Chư Thiên(cõi trời)... thì phát triển hơn, vi diệu hơn... .

Vì cùng trong luân hồi, nên có thể tái sinh lẫn lộn vào nhau được, tùy nghiệp, tùy tâm tưởng..., **việc nhớ lại tiền kiếp, hoặc đột phá được chiều không gian nhờ tu tập...** thì vẫn có thể biết được, hiểu được, mừng tượng được,... những

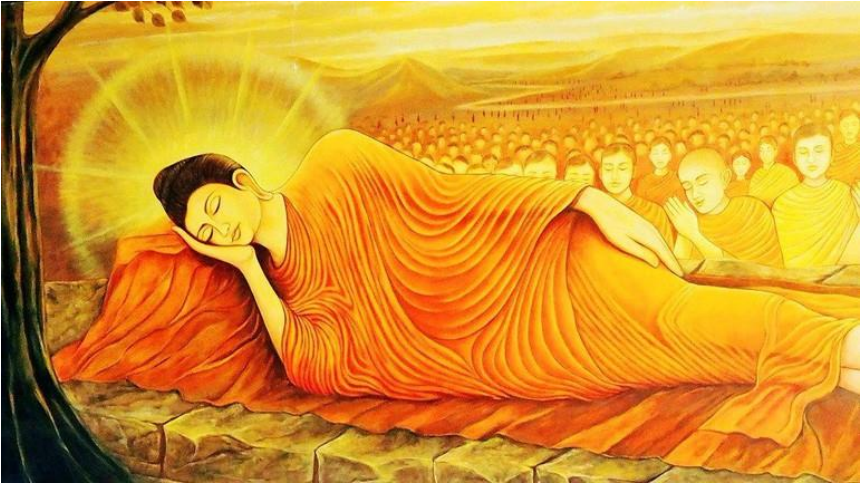
thứ không thuộc về chúng ta,... . Chúng ta không thấy được bởi bị giới hạn bởi không gian 3 chiều, thân xác tứ đại..., nhưng biết hay không biết đều không quá quan trọng, điều quan trọng là làm sao thoát ra được luân hồi ấy (tức tam giới, vũ trụ, hay thập pháp giới chúng sinh...).

Lời tâm truyền số 1744

Nơi nào có sự nhận biết, thì nơi đó là tâm ạ?

Không còn đối tượng để nhận biết, thì tâm ở đâu?

Lời tâm truyền số 1745

Vậy nhận biết cái không ạ?

Không nhận biết gì cả, có và không có... là còn đối đãi,... . **Tánh Biết(phật tánh)** thì chỉ thấy biết chính nó, không có đối tượng bên ngoài... . Chính nó, thì thanh tịnh, tịch tịnh, vô tâm, vô vật, vô tướng, vô phiền,... .

Lời tâm truyền số 1746

Bình thường tâm con loạn, nhưng cứ uống rượu say rồi, con lại nhớ đến Phật ạ?

Vì lúc đó, con mới thấy chính con. Còn bình thường, con chỉ thấy những tham muốn... . Xả bỏ hết thấy tham muốn..., thì lúc nào con cũng là chính con.

Lời tâm truyền số 1747

Con hoan hỷ đón nhận những lời dạy của ngài, mà con không biết ngài là ai?

Ta chẳng khác con, con chẳng khác ta. Ta chính là con.

Lời tâm truyền số 1748

Nhìn vào **hành động**, **việc làm** của 1 người..., là biết ngay **tâm địa** của họ, **lời nói** bên ngoài có thể giả được, nhưng **lòng tham**... thì không thể dấu được, sớm muộn cũng lòi ra.

Lời tâm truyền số 1749

Không có lòng tham, thì làm sao phát triển xã hội được ạ?

Lòng tham... phát triển xã hội của phàm phu, còn tình thương(không tham)... phát triển xã hội của thánh hiền. Xã hội của phàm phu, thì thịnh suy, chiến tranh, chết chóc... . Còn xã hội của thánh hiền, thì cực lạc, an vui, thái bình,... .

Lời tâm truyền số 1750

Hạn sử dụng của một chiếc xe đạp... là 5 năm,... .Hạn sử dụng của một chiếc xe máy... là 10 năm,... .Hạn sử dụng của một chiếc oto... là 20 năm,... .Hạn sử dụng của một ngôi nhà... là 50 năm,... .Thế nhưng, hạn sử dụng của sinh mạng con người..., là **không biết trước được** khi nào sẽ ra đi,..., vì vậy, hãy trân quý thân mạng của mình, **đừng làm nô lệ cho vật chất và hư vinh...**, hãy dùng nó để làm những điều có ý nghĩa cho cuộc sống của con và toàn thể xã hội,... .

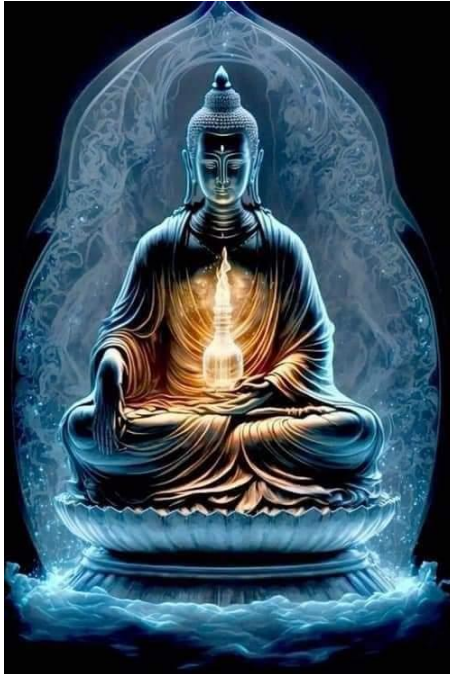
Lời tâm truyền số 1751

Thời gian, không gian... sẽ càng nhỏ hẹp với người có tâm lượng nhỏ, trí lượng nhỏ,..., còn với người có tâm lượng lớn, trí lượng lớn..., thì nó cũng vô biên vô tận,... . Đối với người chưa ngộ, thì 100 năm, xem chừng rất là dài..., nhưng đối với người giác ngộ, thì vô lượng thọ, cũng chỉ là một ý niệm vô thường,... .

Lời tâm truyền số 1752

Cho dù thấy thời không rộng lớn...,
mà chưa thoát ra nó, còn ý niệm về nó,
thì cũng vẫn nằm ở trong nó, "mới hiểu
được cái vô lượng thọ tương đối", chưa
hiểu được cái "vô lượng thọ tuyệt đối của
Chư Phật",... .

Lời tâm truyền số 1753

Đối với Chư Phật..., vô lượng thọ, cũng chỉ là một ý niệm về nó, **không còn ý niệm về nó**, hay về không thời gian,..., thì mới có thể thể nhập được chân tâm, tự tánh thanh tịnh... **một cách tuyệt đối, viên mãn**. Khi đó, mọi khổ đau... dù chất chứa trong 100 năm, hay 100 kiếp..., cho đến vô lượng kiếp..., thì nó cũng được hòa tan, chỉ như một hạt muối bé nhỏ bỏ vào hồ nước ngọt của tự tánh minh mông, chẳng thể làm thay đổi bản chất của sự thanh khiết, tự tại, và giải thoát..., ở ngay trong chính khổ đau, và sinh diệt,...

Lời tâm truyền số 1754

Ở trong thời không,...

Nằm ngoài thời không,...

Đối với Chư Phật,...

Chẳng còn ngăn ngại,...

Diệu dụng, tùy biến,...

Vì chúng sanh tâm,...

Lợi lạc khôn cùng,...

Lời tâm truyền số 1755

"Thanh tịnh tâm, chính là đại thuận tự nhiên,...". Khi tâm thanh tịnh, thì mọi đạo lí đều từ đó mà có ra, thuận với đạo tự nhiên mà đối nhân, xử thế, tiếp vật,... . Tâm không thanh tịnh, mọi thứ sẽ có vấn đề..., đối nhân sẽ có mâu thuẫn..., xử thế sẽ có bất công..., tiếp vật sẽ có trở ngại,... .

Lời tâm truyền số 1756

Tự nhiên, là sự vận hành trôi chảy, thông suốt... của vạn vật, không có ngăn ngại..., thuận tự nhiên, là thuận theo cái trôi chảy, thông suốt ấy..., mà vẫn không đánh mất chính mình, đánh mất bản tánh nguyên thủy, thuần khiết, trong sáng, vô tranh, vô dục,...

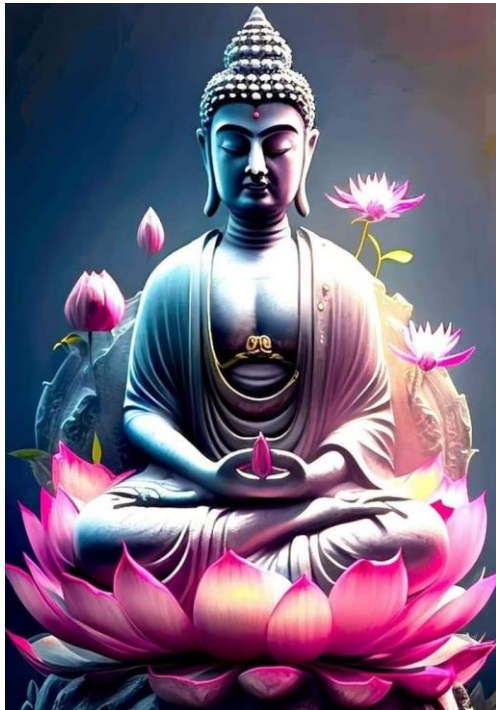
Lời tâm truyền số 1757

Thanh tịnh, **thấy** thông suốt,...

Thanh tịnh, **nghe** thông suốt,...

Thanh tịnh, **nói** thông suốt,...

Thanh tịnh, **biết** thông suốt,...

Lời tâm truyền số 1758

Sinh tử trong 1 kiếp người..., chỉ là một khoảng khắc vô cùng nhỏ bé, trong sự luân hồi của mỗi chúng sinh, nó dài tới vô tận,... .Thanh tịnh tâm, chính là đại pháp, đưa sinh tử dần trở về với chân tánh, bản nguyên... của vũ trụ nhân sinh, của muôn loài vạn vật,... .

Lời tâm truyền số 1759

Kiếp người, chỉ là một dạng hình tướng của mỗi chúng sinh..., trong luân hồi vô tận..., chỉ như là **một mắt sích**, trong sợi dây sích dài vô biên,... . Khi thọ mạng hết, lại theo dòng chảy, sự biến chuyển liên tục... của đại tự nhiên mà thọ thân tướng khác, mắt sích khác,... . Cũng cứ như vậy mà không có hồi kết, nếu bản tánh bên trong không được chiếu soi,... .

Lời tâm truyền số 1760

Ở bên trong sanh tử, là bất sanh bất tử,..., ở bên trong luân hồi, là bản tánh tự nhiên, thuần khiết... của mỗi chúng sinh, vạn vật,... . Nếu có thể sống với bản tánh tự nhiên, thuần khiết..., thì sẽ đưa dần cái sanh tử kia, về cái bất sanh bất tử... .

Lời tâm truyền số 1761

Còn hình, còn tướng.... còn luân hồi,...

Vô hình, vô tướng... luân hồi không,...

Bản lai diện mục... xưa nay tỏ,...

*Nhận chân là tướng... thành Như
Lại,...*

Lời tâm truyền số 1762

Kẻ phàm phu..., thì nhìn vào cái thật nhỏ của bản thân mà khóc,... . Còn bậc thánh trí..., thì nhìn vào cái thật lớn của bách tính chúng sinh... mà khóc,... .

Lời tâm truyền số 1763

Người phàm phu... thì chỉ nghĩ cho mình, mọi thứ chỉ gom góp cho bản thân, ích kỉ với kẻ khác,..., vì những thứ vụn vặt, tẩn mẩn... không có được, không hài lòng... mà đau khổ,..., từ đó mà tranh giành, mâu thuẫn... với người thân, bè bạn,..., tâm trí nhỏ hẹp đó thì làm sao mà có được sự tự tại, an vui...?

Lời tâm truyền số 1764

Bậc thánh trí..., vì không còn nghĩ cho mình, nên toàn tâm toàn lực mà nghĩ đến chúng sinh vạn vật..., làm sao để chúng sinh vạn vật... được gắn kết, hòa thuận,... là câu hỏi lớn đối với họ, họ luôn đi tìm đáp án cho câu hỏi đó, và khi có được đáp án rồi, thì liền hành động để góp sức vào công cuộc giữ gìn hòa khí... cho tất cả..., thử hỏi, có hành vi nghĩa cử nào... có thể so sánh bằng việc đó?,... .

Lời tâm truyền số 1765

Thế giới luôn tôn vinh sự hòa bình, người mà có thật nhiều công lao để giữ gìn sự hòa bình cho nhân loại sẽ được tôn vinh, được khen thưởng..., (như giải nobel hòa bình vậy,...). Nếu bản thân mỗi người chưa được giải nobel hòa bình của thế giới..., thì cũng nên giành được giải nobel hòa bình trong gia đình, trong đoàn thể nhỏ bé của mình,..., **có nên chăng?** Nếu con có thể làm được điều đó, thì con đã là **tiểu bồ tát, tiểu thánh hiền** rồi... .

Lời tâm truyền số 1766

Tâm bồ đề khai nở,...

Phiền não liền tiêu tan,...

Những việc của bản thân,...

Không còn xem trọng nữa,...

...

Tâm bồ đề khai nở,...

Tấm lòng liền bao la,...

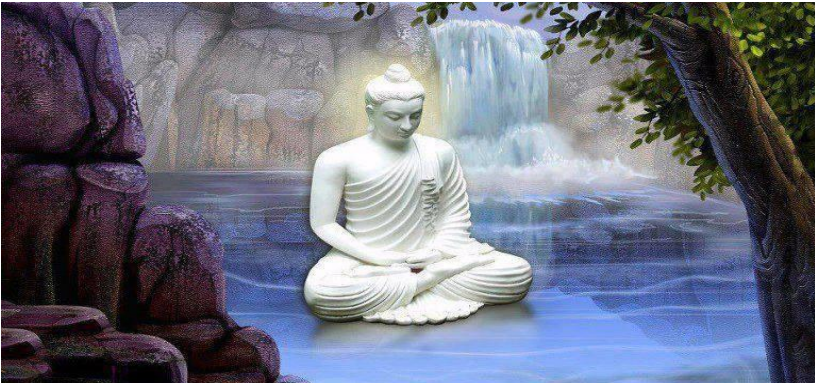
Vì chúng sinh phụng sự,...

Gọi là hiền, là thánh,....

Lời tâm truyền số 1767

"Cho bản thân một ít nhàn rỗi, cũng là một việc làm có ý nghĩa". Làm, không nhất thiết là phải động não, động chân động tay..., đôi khi, phải cần đến sự tĩnh lặng, để cơ thể lấy lại được năng lượng sống, lấy lại sự cân bằng của tâm trí..., đó cũng là thiện với chính mình.

Lời tâm truyền số 1768

Trong các mối quan hệ gia đình, xã hội..., cũng đều cần phải có khoảng trống của sự tĩnh lặng..., để mỗi người cảm nhận được sự tự do và bình an..., không phải lúc nào cũng hồ hởi, vồ vập, cười cười nói nói..., thì cuộc sống mới được tốt đẹp..., đôi khi khôn lanh quá... lại phản tác dụng, khiến thần trí mệt mỏi, bất an,..., người khác thì cảm thấy phản cảm, vô duyên,... .

Lời tâm truyền số 1769

Người có trí tuệ..., họ luôn có khoảng trống cho riêng mình, dù là trong các mối quan hệ hay công việc nào..., ở trong khoảng trống đó, mà có được sự nhìn nhận khách quan, điềm tĩnh,..., sự việc sẽ thêm phần sáng tỏ, chất lượng cuộc sống vì thế mà thêm phần giá trị, thanh cao... .

Lời tâm truyền số 1770

Vạn pháp vô thường,...

Kẻ trí không vội,...

Đi hết nhân sinh,...

Bằng tâm bình thản,....

Lời tâm truyền số 1771

"Người phàm, quá bận rộn để thưởng thức cuộc sống. Cuộc sống, lại quá bận rộn để thưởng thức một tâm hồn trong sáng". Cuộc sống, nó phải ghen tị với một tâm hồn trong sáng, vì chính nó, cũng chưa phải là một sự sắp đặt hoàn hảo, bản thân nó chứa đựng đầy rẫy những thứ ô tạp, bạo động, và hỗn loạn... .

Lời tâm truyền số 1772

Trong sáng, và thánh thiện..., là bản chất nguyên thủy của xã hội, của con người, của cả vũ trụ vạn vật... . Người giác ngộ, không cần thiết phải thưởng thức hương vị vô thường ở bên ngoài, mà ngay trong chính tâm tánh thuần khiết của họ, đã tràn đầy sự hỷ lạc, và được nhiếp thọ vô cùng tận,..., mở rộng đến vô cùng, không chỉ giới hạn ở kiếp người ngắn ngủi,... .

Lời tâm truyền số 1773

Thưởng thức cuộc sống,...

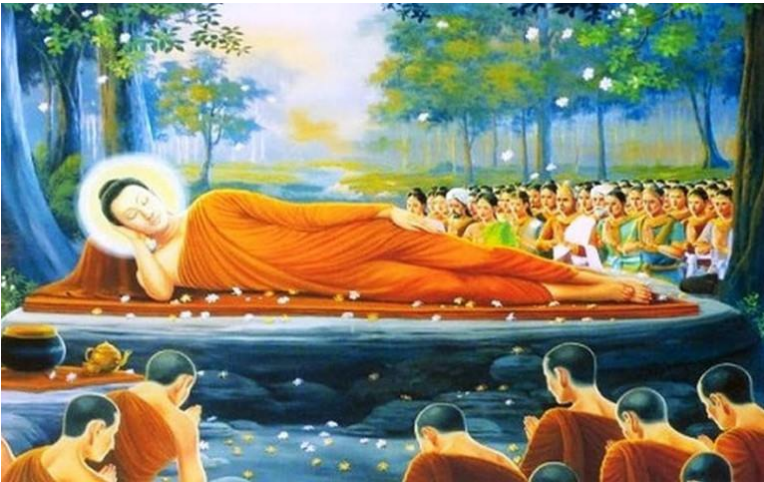
An vui một đời,...

Thưởng thức tâm tánh,...

An vui vĩnh hằng,...

Người phàm, người trí,...

Bận rộn?, thong rong?,... .

Lời tâm truyền số 1774

"Đối với người giác ngộ, vô lượng đức hạnh họ đã vẹn toàn, vì vậy, họ cũng có vô lượng đạo lí để dẫn nhập kẻ tu, hướng tới sự vẹn toàn đó". Như người cha thương con, thì muốn truyền lại cho con **tất cả sự hiểu biết, kinh nghiệm... về cuộc sống** của mình, mong cho con sớm được trưởng thành,... . Như vị Phật thương chúng sinh, thì muốn truyền lại cho chúng sinh **tất cả tri kiến giải thoát...**, mong cho chúng sinh sớm thoát li lục đạo luân hồi,... .

Lời tâm truyền số 1775

Khi một người đã giác ngộ, họ biết quán xét căn cơ, tâm tình, suy nghĩ và hành vi... của mỗi chúng sinh, từ đó mà họ lập nên những phương tiện, phương cách... để dẫn lối cho mỗi chúng sinh ấy, đó gọi là hoằng pháp lợi sanh, mang tâm từ bi mà cứu rỗi chúng sinh mê muội,... .

Lời tâm truyền số 1776

Tự lợi, lợi tha,...

Tự giác, giác tha,...

Giác, hạnh... viên mãn,...

Hết thấy chúng sinh,...

Đồng thành Phật đạo,....

Lời tâm truyền số 1777

"Con người sinh ra, không ai muốn mình bị người khác xúc phạm cả, cũng chính vì vậy, mà đừng nên xúc phạm ai cả,...". Khổng Tử dạy: "việc gì mình không thích, thì đừng làm ra với người khác,...". Vì còn tâm kiêu ngạo, vì còn cảm thấy bản thân hơn người khác... mới đi chê chách, xúc phạm... họ. Nếu trong lòng tràn đầy sự từ bi như Phật, thì đâu có làm việc đó đâu?,... . Vì vậy, phải biết thừa nhận trong tâm của mình còn yếu kém, khuyết điểm..., mà lo sửa đổi, ấy mới là người biết tu hành.

Lời tâm truyền số 1778

Thân ta, thân người...

Tuy hai mà một...

Cùng đại pháp thân...

Xúc phạm kẻ khác...

Cũng nào khác chi,

Xúc phạm chính mình,...

Người thêm tội hổ,...

Miệng mình bản nhớ,...

Lời tâm truyền số 1779

"Ai cũng muốn nghe lời hay, ý đẹp... .
Vậy thì hãy mang lời hay, ý đẹp... ấy,
đến với mọi người,...". Không ai sinh ra,
là để nghe những lời không hay từ người
khác cả, vì vậy, có mở miệng, thì hãy cố
gắng nói những lời lẽ tốt đẹp..., bằng
không, **hãy im lặng**. Người đời, không ai
nói người biết im lặng là ngu ngốc cả,
nhưng sẽ nói những người thốt ra
những lời không hay ho..., là kẻ tồi tệ,...,
làm người, nhất định phải trưởng thành
được điều đó.

Lời tâm truyền số 1780

Ác khẩu, ác ý...

Kẻ ngu hay tạo...

Nào ngờ lời ấy...

Quay lại chính mình...

Nghiệp đã reo rồi...

Làm sao tránh được?... .

Lời tâm truyền số 1781

"Khổ đau ơi, ta không cần phải rời xa mi... .Vì tấm lòng của ta, có thể bao dung được cho mi rồi,...". Nếu gọi buồn là khổ đau, hoa sen là hạnh phúc,... thì cũng không có đúng lắm, bởi vì, không có buồn thì làm sao có hoa sen?,... . Nếu nhìn sâu một chút, thì hoa sen được tạo ra từ buồn, cũng như hạnh phúc được ẩn dấu từ ngay trong chính những khổ đau,..., khổ đau và hạnh phúc... ấy, là do chúng ta đặt cho nó những cái tên, phân biệt nó mà ra, bản chất chúng là một, chúng chỉ là chúng mà thôi,... .

Lời tâm truyền số 1782

Nếu tấm lòng được mở rộng thêm, thì ta không những có thể dung chứa được những khổ đau của chính mình, mà còn dung chứa được những khổ đau của người khác nữa..., và chuyển hóa nó thành những đóa sen tươi đẹp, biến những phiền não thành bồ đề tâm,... . Sống được với hạnh phúc, bao dung được với hạnh phúc..., thì cũng phải học được cách sống với những khổ đau, bao dung được với khổ đau..., đó mới là trọn vẹn, "tâm lượng rộng mở, mới chẳng ái nhiễm vào chúng được",... .

Lời tâm truyền số 1783

Là bùn hay hoa sen,...

Khổ đau hay hạnh phúc,...

Hãy để nó là nó,...

Tâm này chẳng dính mắc,...

Luôn nở một nụ cười,...

Trước vui, và trước khổ,...

Lời tâm truyền số 1784

*Khi lắng tâm, thấy các tướng thức hoạt động, thì **tỉnh giác trên nó**, chứ không chạy theo nó mà sinh ra các cảm thọ về hỷ nộ ái ố..., mà tiếp nối quá trình sinh tử thêm phần dài hơn,... .*

Lời tâm truyền số 1785

Dòng chảy của tâm thức,...

Thuận theo luật vô thường,...

Không tỉnh giác trên nó,...

Thì vô thường cuốn theo,...

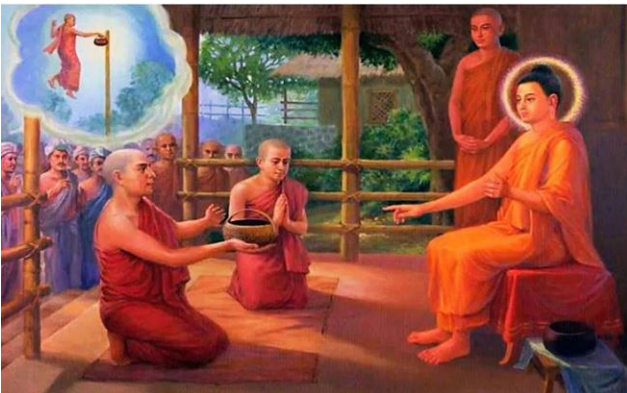
Hằng ở nơi tâm tánh,...

Dần lìa xa sinh tử,...

Lời tâm truyền số 1786

"Có người để ngưỡng mộ..., đó là một điều may mắn,... . Nhưng có người để khinh thường..., đó lại là điều tồi tệ,...".
*Có người để ngưỡng mộ..., tức là họ tài, đức... hơn mình, ngưỡng mộ tài đức... ấy mà **phát triển bản thân** tốt hơn, lấy họ làm gương mà rèn luyện,..., bản thân luôn đi về hướng tốt đẹp, thì cũng là một điều may mắn lớn,... .*

Lời tâm truyền số 1787

Nếu có người để khinh thường..., tức là đã đề cao bản thân hơn người khác, đó là tâm **kiêu ngạo, tự mãn...**, vì lẽ đó, mà bản thân không những không tốt lên, mà lại đi xuống..., há không phải tồi tệ rồi sao?,... . Người có thể **kiêm hạ, khiêm tốn...** thì tài đức... của khắp thiên hạ sẽ đổ dồn về mình,..., người khinh khi, **kiêu mạn...** thì tài đức... **cách mấy cũng tiêu tan**, trở nên ngu dốt, phúc báu tiêu sạch... thì so với cầm thú sẽ không có sự khác biệt,...

Lời tâm truyền số 1788

Hết thầy chúng sinh,...

Xem như cha mẹ,...

Chớ đờng khinh khi,...

Tổn hao phúc báu,...

Tài đức... của mình,...

Vì thế chẳng sanh,...

Thôi hãy khiêm hạ,...

Là tánh kẻ hiền,....

Lời tâm truyền số 1789

"Giữa hai người... không cùng cảnh giới nhận thức..., thì không thể nào hiểu được nhau,...". Dù là hai người... cùng nhìn về một hướng, nhưng vị trí đứng khác nhau, có khi cách nhìn nhận về vũ trụ nhân sinh... cũng đã khác nhau rồi,..., hướng chi là nhìn khác hướng nhau, vị trí đứng khác nhau, con đường đi khác nhau,... .

Lời tâm truyền số 1790

Rất khó có thể tìm được tri kỉ, tri giao, tri tâm... trong đời người, nếu không tìm được, thì cũng không sao cả, bản thân mỗi người cần phải biết đặt mình vào vị trí của người khác mà nghĩ đến cảm nhận của nhau, thì sự hòa thuận cũng vẫn giữ gìn được, đó gọi là sự bao dung,... .

Lời tâm truyền số 1791

Để tấm lòng bao dung phát triển đến viên mãn, thì phải như Phật..., phải **buông xả tri kiến, nhận thức...** của chính mình, **phá bỏ đi bản ngã...**, chỉ có như vậy, mới hoàn toàn nghĩ đến người, hoàn toàn nghĩ đến người thì sẽ có sự **bao dung tuyệt đối, hòa thuận tuyệt đối...**, bởi mâu thuẫn, đơn giản là sự động chạm về cách nhìn nhận..., nếu chẳng còn nhìn nhận gì nữa, thì làm gì còn mâu thuẫn?... .

Lời tâm truyền số 1792

Tâm – tâm, thanh tịnh,...

Chẳng ai phiền não,...

Phật – Phật, tương thông,...

Tịnh độ nhãn tiền,...

Lời tâm truyền số 1793

"Làm người,..., điều quan trọng nhất là liễu ngộ được đạo,..., thuận theo tự nhiên mà vận hành đạo,...". Nếu sống được trăm năm,..., mà đạo chẳng ngộ,..., thì nào có nghĩa lí gì?, bậc Quân Tử, Thánh Trí... nhất định là không cam lòng,..., họ thà thọ mạng chỉ trong một ngày, nhưng ngày đó đã thông tuệ mọi thứ, minh bạch vạn sự trên đời..., thì họ cũng đồng ý, cam lòng... .

Lời tâm truyền số 1794

Vậy đạo gì phải ngộ?

Đó là đạo nhân đức, đạo trời đất, đạo vô ngã... phải ngộ, ngộ để không còn tạo ra nghiệp chướng, kết thúc mọi oán thù..., để sớm ngày được giải thoát khỏi tam đồ ác đạo, không mấy vui vẻ gì,... . Sau khi đã liễu ngộ, thì tùy duyên, tùy cảnh... mà vận hành đạo, diệu dụng đạo... để cứu giúp quần sanh khỏi mê lầm, tội lỗi..., đó là báo ân Chư Phật,..., cúng giường Chư Phật,..., và cũng là hạnh nguyện của mọi Vị Phật,... .

Lời tâm truyền số 1795

Ngàn năm u tối,...

Chẳng biết lối đi,...

Tam đồ ác đạo,...

Chẳng thể ra được,...

...

Nếu được khai sáng,...

Hãy mau sám hối,...

Lập hạnh, lập công,...

Đáp đền Chư Phật,....

Lời tâm truyền số 1796

"Người có trí tuệ..., đương nhiên là họ cô đơn rồi, bởi chẳng ai có thể biết được thứ họ hiểu được...". Cũng giống như người leo núi vậy, khi một người leo lên đến đỉnh núi, nhìn được quang cảnh rộng lớn..., mà chỉ có một mình người đó thấy, những người phía sau hoàn toàn không thấy gì giống với anh ta thấy cả, hoặc chỉ có thể thấy được một phần nhỏ, so với những gì anh ta miêu tả,..., thử hỏi, anh ta có cô đơn trong sự hiểu biết của mình không?,... . Là có, ở mỗi một chân lí, đạo lí, sự thấy biết chân chánh..., thì mỗi người đều cô đơn như vậy,..., thế nhưng, trong sự cô đơn ấy, lại có trí tuệ, có hạnh phúc vì được sáng tỏ,..., cái gì cũng có giá trị của nó cả, sự cô đơn cũng thế... .

Lời tâm truyền số 1797

*Phật, Bồ Tát... cũng cô đơn, nhưng họ
câu thông được với nhau, trí tuệ có thể
truyền trao cho nhau dễ dàng, không
trướng ngại,..., bởi vậy, "họ cô đơn,
nhưng họ không cô độc",... . Còn đối với
người phàm phu, ích kỉ,..., ngay cả sự
hiểu biết cũng không nỡ ban cho kẻ
khác, nói gì đến vật sở hữu ngoài
thân,..., cũng bởi vậy, họ vừa cô đơn,
nhưng cũng vừa cô độc,..., sống gần
nhau, chung một mái nhà, một công
sở,..., mà không có được sự đoàn kết, sự
kết nối... được với nhau,...*

Lời tâm truyền số 1798

Bản ngã ngăn che,...

Nên trí chẳng thông,...

Lòng cũng chẳng rộng,...

Người người đối mặt,...

Đề phòng, tranh hơn,...

Muốn cho thiên hạ,...

Không ai bằng mình,...

Ích kỉ như thế,...

Nào có niềm vui?,... .

...

Chẳng giống người trí,...

Lòng rộng mênh mông,...

Hành việc bố thí,...

Xương, tủy... cũng cho,...

Thấy, biết... vạn sự,...

Hồi hướng khắp nơi,...

Cùng hưởng an lạc,...

Tuy đứng một chỗ,...

Thần, Phật... kề bên,...

Lời tâm truyền số 1799

"Kẻ mê, truy cầu chân lí... .Người ngộ, sản sinh chân lí...". Người giác ngộ, họ có bản lĩnh vững vàng, vì thông tường các pháp nên không truy cầu, không nghi ngờ, không vọng động, si mê..., **tâm thể thanh tịnh, sáng suốt...**, nên khi nhìn vào các pháp liền thấy được chân tướng, sản sinh chân lí..., giúp cho kẻ mê khai ngộ,... . Kẻ còn mê, thì như lạc lối, mất phương hướng..., không còn biết đường về nhà (chân tâm, tự tánh...), cho nên **hoang mang, bất định, tâm thần hoảng loạn,...**, mò mẫm đường đi một cách đáng thương, chánh tà, thiện ác, đúng sai... không tự mình biết phân định,...

Lời tâm truyền số 1800

Ba ngôi tam bảo,...

Là Phật, Pháp, Tăng,...

Kẻ mê bấn loạn,...

Thì hãy nương nhờ,...

Mà tìm thấy mình,...

Và tìm thấy đường,...

Trở về nguồn cội,...

Xa lìa sinh tử,...

Giam nhất từ lâu,...

...Hết...

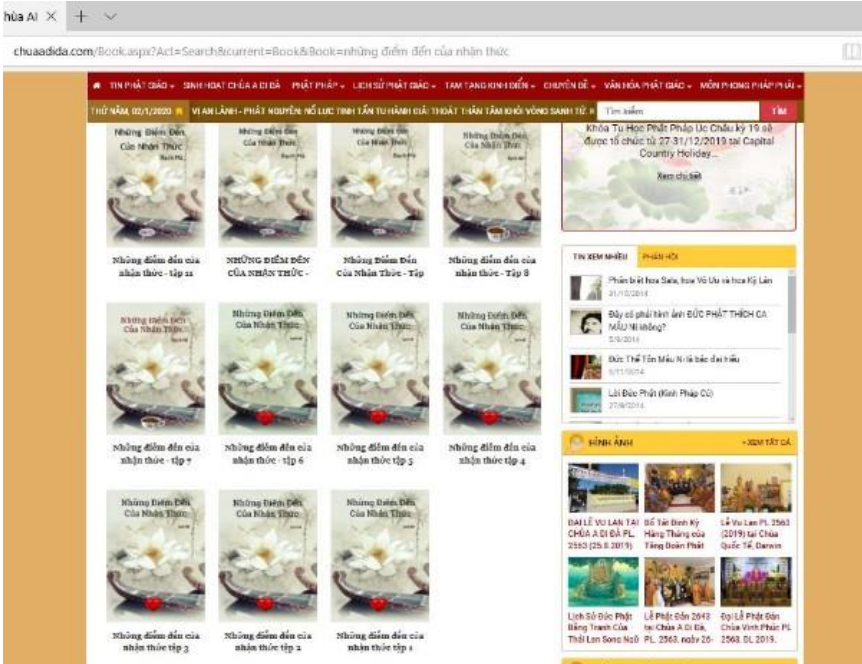
Lời nhắn nhủ của tác giả!

Quý đọc giả có thể chia sẻ file sách hoặc in tặng... tác phẩm này cho bất kì ai mà đọc giả yêu mến!

Mọi cá nhân, tổ chức... nếu cần dùng lời của Bạch Mã để sử dụng vào bất kì công việc gì có lợi ích cho mình, cho đất nước, cho xã hội... xin hãy tùy ý sử dụng - Bạch Mã không giữ cho riêng mình!

Ngoài cuốn sách nhỏ này, Bạch Mã còn viết bộ sách: “Những điểm đến của nhận thức”. Để lấy File PDF và bìa sách - các bạn có thể **gõ vào công cụ tìm kiếm [Google]** từ khóa: [những điểm đến của nhận thức], có nhiều trang mạng đã đăng tải lên. Đây đủ nhất(15 tập) là trang <http://www.chuaadida.com/thu-vien-sach/> rồi gõ vào ô [Nhập sách cần tìm] từ khóa [những điểm đến của nhận thức], tất cả các tập đều hiện lên.

Hoặc các bạn gọi cho Bạch Mã theo SĐT + ZALO: 0933.03.6600 Bạch Mã sẽ gửi File cho các bạn tự làm, hoặc Bạch Mã sẽ nhờ chỗ làm sách giá rẻ mà Bạch Mã quen biết, họ sẽ làm và gửi phát nhanh cho các bạn Bộ Sách Toàn Tập đầy đủ này, có bao gồm cả cuốn “Trời Đất Sắp Xếp”, “Thuận Theo Tự Nhiên”, và cuốn “Truyện Tâm Pháp (6tập)” này!

*Trân trọng & cảm ơn!
Adidaphat!*

The screenshot shows the website chuaadida.com on an iPad. The main banner features the text "Pháp Thí" and "Nguyên người nghe tỉnh thức - Vượt thoát nỗi đau buồn" with a background of pink lotus flowers. Below the banner is a navigation menu with "MENU", "THỨ SÁU, 16/9/2022", "THỨC GẦN XA, KÍNH CHÚC QUÝ VỊ AN LÀNH - PHÁT NGUY", and a search bar. The main content area is titled "THƯ VIỆN KINH SÁCH" and contains a grid of book covers with the following titles and authors:

- Trực Truyền Tâm Pháp tập
- Trực Truyền Tâm Pháp tập
- Giáo Trình Kinh Pháp Cú
- THÂN TÁNG THIÊN TRÚC
- Hạt Giống Tâm Hồn
- Tổng Môn Vũ Khổ - Thiên
- Tổng Quan về Nghiệp (sách)
- Tổng Quan Lịch Sử Phật
- Bồng Hồng Cho Mẹ &
- Gương Thiên (Thiên Già)
- Bồ Đề Đạt Ma Tuyệt Quán
- Như Lai tâm sự với Con!

On the right side, there is a "TIN ĐẶC BIỆT" section with the text: "KHÓA AN CƯ KIẾT ĐỒNG PL 2566 (2022) TẠI TU VIỆN QUẢNG ĐỨC, MELBOURNE, ỨC CHÂU" and "Tỉnh Nghiệp Đạo Tràng Tu Viện Quảng Đức sẽ tổ chức khóa An Cư Kiết Đồng một tuần lễ từ ngày 4 đến...". Below this is a "TIN XEM NHIỀU" section with a "PHẢN HỒI" tab, listing several articles with their dates.

Các bạn vào link:

<https://chuaadida.com/thu-vien-sach/>

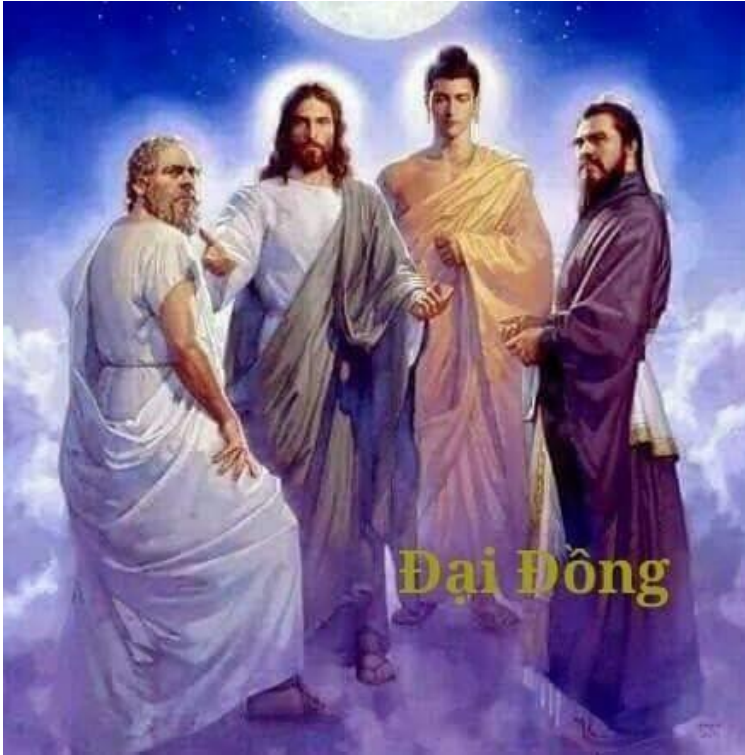
Tìm đọc các tập Trực Truyền Tâm Pháp nhé.

Trang TikTok: [tiktok.com/@bachma_trongsang](https://www.tiktok.com/@bachma_trongsang)

BẠCH MÃ CHÚC BẠN
LUÔN BÌNH AN VÀ HẠNH PHÚC

Ngày hoàn thành: 21/04/2023_ Thành Phố Đà Nẵng